

Prorocun
sprelet
z obstrukcijo

Naložbe
v skladu
s pričakovanjii

Vero, upanje,
ljubezen

Bil je en
lep večer

odsek odsek

*Vesel Božic in srečno
Novo leto 2004 Vam želi*

*Autoprevozniško
Zdravko Režen*

*Tel: 01/564 20 90
Fax: 01/564 21 63*

*Email:
prevoz@zr.com*

**CITROËN
TRZIN**

PRODAJA NOVIH VOZIL
STARO ZA NOVO
SERVIS
VULKANIZERSKE STORITVE
OPTIKA
ALARMI

AVTOMARKE

**SREČNO IN ZDRAVO
NOVO LETO 2004
ŽELIMO NAŠIM SOSEDOM
IN POSLOVNIM PARTNERJEM**

AVTOMARKET d.o.o. prodajno servisni center Blatnica 5, 1236 TRZIN, Tel. 01 562-33-00 • Prodaja vozil 01 562-34-50 in 562-34-55 • Fax 01 562-21-63

**GOSTILNA
NAROBÉ**

01/564 20 90

*Občankam in občanom Trzina,
našim dragim gostom,
želimo vesele božične praznike
in srečno novo leto.*

TUŠ * LUB

TUŠ
Diskont MIMESA

**Voščimo vam
lepe božične praznike
in srečno v letu 2004**

Mimesa d.o.o., Dobrave 6, 1236 Trzin

Ljubljanska 5a
1236 Trzin
Obrovalnica je odprta
od 7. do 22. ure.
Telefon: 01/564 17 48
GSM: 041/ 755 585

Vsem
bralcem
Odseva
in našim
kupcem
želimo
obilo topline,
zadovoljstva
in zdravja
v letu 2004

Kovinska galanterija
Prodaja in razrez
pločevine

JEMC

Trzin, Mengeška 55
tel. & fax: 01/ 564 45 00

PEKARNA
PEČJAK
d.o.o.
ŠKOPLJICA

Pekarna Pečjak d.o.o.

Škofljica

Dolenjska c. 422,

Telefon: 366 62 62

Lokal hitre prehrane
in diskontna trgovina

Trzin, Blatnica 1,

tel.: 530 45 00

V letu 2004
vam želimo
obilo zdravja,
veselja in uspehovi

Mer d.o.o.
Mengeška cesta 35,
1236 Trzin
Tel.: 564 23 97,
GSM 041 650 701

Odprto od 6.30 do 23.00

*Vesel božic
in Srečno novo leto
2004*

Slaščičarna Oger
stari Trzin, Mengeška 26

Nudimo vam veliko izbiro poročnih in atroskih tort po tujih katalogih,
domačo patiko, ročno izdelane domače piskote in ostale slašice.
Stalno na zalogi: torta za DIABETIKE!
VAŠA POSEBNA ŽELJA: Vi prinesete sliko, mi pa njej naredimo torto!
Tel.: 564 20 50, odprto vsak dan od 7. do 21. ure.

**Našim gostom in občanom želimo
lepe božične praznike
in srečno novo leto 2004**

OKREPCEVALNICA TRZIN

Podobnik Marjana, s.p.
Blatnica 12,
Industrijska cona Trzin

**Želi svojim gostom in
bralcem Odseva vesel božič
in srečno v letu 2004.**

**Vabimo na silvestrsko večerjo
in zabavo ob živi glasbi.**

Naročila preko telefona: 01/562 11 03

Pooblaščen prodajalec in serviser

 JUNKERS

Skupina Bosch

plinske peči

načrtovanja
montaža
servis

vzdrževanje plinskih sistemov
napeljava centralnega ogrevanja

Ustvarjamo toploto v vašem domu!

 080 10 06

brezplačna linija

Skupina Loren Line

PLINSKI CENTER, Verovškova 70, Ljubljana
tel.: 01 / 565 86 30

 **RTV
SERVIS**

GORENC s.p., Liparjeva 16, 1234 Mengeš, GSM: 041 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

 **Elshop
ELEKTRONIKA**

Istenova 69, 1234 Mengeš
Tel.: 723-02-70, fax 723-02-75
GSM 070/684-178
e-mail: elshop@sion.net
http://www.elshop-sp.si

**AVTOMATSKA VRATA
Z DALJINSKIM ODPIRANJEM**

SERVIS PRODAJA IN MONTAŽA

 Crawford

garaža in industrijska vrata, nakladalne ploščadi

UMETNE DEKORATIVNE RASTLINE

Industrijska cona Trzin, Blatnica 16. tel.: 10/562 11 15
Trzin 1236 GSM 041/ 863 212

Ponujamo posebno kvalitetne umetne rastline,
lepega naravnega videza

Velika izbira različnih cvetličnih aranžmajev,
dreves, palm, grmičkov, vseh velikosti in oblik

ARANŽIRAMO poslovne prostore, hotele,
restavracije, trgovine, pisarne, razstave...

Vidno vas vabimo, da nas obiščete v naši trgovini
v industrijski coni Trzin in se preprišate o kvaliteti,
ki jo ponujamo.

URNIK: 9-14 in 17-19, sobote zaprto.
S tem oglasom imate 10% popust

SVILENO IN SUHO CVETJE

**VESELE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO**

3 Cistilno-vzdrževalni servis

- generalna čiščenja po adaptaciji,
- strojno globočinsko čiščenje talnih oblog,
- obilavnejega pohištva, namiznosti, vozil,

2 Senčila

- jame ne zavese, notranje in zunanje žaluzije,
- plise in role zavese, rende in markize...

1 Montiramo termoreflektivne in protivlomne folije

- avtoglasovila
- glasoglasovila
- SDI distribucija

0 Slikepleskarstvo

- barvanje stropov, fasad, okon, vrstic ograj...

clean beat

NAJ BO TO NAŠE PRAZNOVANJE

Ze konec novembra so se ponekod pojavile smrečice, lučke in drugi okraski, ki so začeli napovedovati slovo tega leta in prihod novega. Moram reči, da sem bil po eni strani vesel, da se bliža ta veseli, naporni čas, po drugi pa niti nisem tako navdušen nad praznovanjem, ki se vleče cel mesec. Prijatelj me je potolažil, da so v Ameriki začeli s podobnimi pripravami na konec leta že v septembru. Ne vem, če to res drži, ampak vseeno se mi zdi, da tudi na ta način k nam prodira ameriški način življenja in potrošniška miselnost. Saj se je lepo sprehajati med pisanimi lučkami in drugimi domiselnimi aranžmaji. Nič kako prijetno je hoditi z ene prednovoletne zabave na drugo, se veseliti, nazdravljati in sploh početi najrazličnejše norčije, ampak če se to vleče cel mesec, je na koncu že naporno in nazadnje

se lahko zgodi, da že kar težko čakaš, kdaj bo vsega tega cirkuška konec in bi najraje že pred novim letom ali pa najkasneje takoj po silvestrovem podri vse novoletne jelke in odnesel okraske in drugo šaro na podstrešje vsaj za eno leto. Ko pride pravo novo leto, še prej pa božič, so ljudje po celomeščnem svetlikanju najrazličnejših lučk in vsega drugega že kar malo otopenli in vdani v usodo. Neštete lepote in domisljice spretnih aranžerjev jih prav posebej ne navdušijo več. Vse skupaj jemljejo kot samoumevno, skoraj kot nujno zlo. Mogoče si kdo ob kaki novi zamisli še reče: "O, a tako imajo!?" ampak prav iz tira se ne pusti več vreči. Tudi za sama praznika je kasneje težko pripraviti nekaj prav posebno drugačnega in presenetljivega. Vse se nazadnje zdi kar rutinsko, samoumevno, za katere pa je ta čas celo nekoliko ne-

prijeten, saj se bojijo pokanja petard in drugih eksplozivnih zadev, ki so takrat dovoljene.

Če se zamislim, vidim, da je ves cirкус pravzaprav namenjen večjemu zapravljanju. Vse gre na mlin trgovcev in gostincev. Kaj bi ljudje zapravljali samo tik pred praznikom, če pa lahko že cel mesec prej?!! Res se težko upreš, ko hošiš po trgovinah med bogato založenimi policami z novoletnimi okraski in vso drugo ropotijo, ki sodi zraven, da ne bi nič kupil in ne poskušal olepšati predprazničnih dni. Ves hlesk in sijaj te enostavno sili, da zapravljaj. Res je zdaj zelo bogata izbira zares lepih reči za božične in novoletne praznike. Še nikoli ni bilo toliko lepega in kakovostnega. Standard nam raste. Nič hudega, če je tudi kaj kičasteга vmes...

Ob vsem tem se verjetno marsikdo tudi zamisli ob spominih na praznovanja pred desetletji. Takrat je bil čas, namenjen praznovanju. Precej krajši, ponudba v trgovinah in gostiščih precej slabša in tudi denarnice verjetno tanjše. Ljudje so marsikdaj sami izdelovali preproste novoletne okrase, ki se niso mogli primerjati s tistimi, kar nam zdaj ponujajo trgovci. Vendar to še vseeno ne pomeni, da se in ljudje zdaj lahko bolj zabavamo, da nam je prijetneje in lepše. Prej je bilo bolj skromno, ampak marsikdaj je bilo bolj pristno, bolj osebno, bolj človeško. Mogoče se motim, prav gotovo pa tudi ni prav, če posplošujem. Verjetno novo leto in božič vsak praznuje po svoje in vsako praznovanje prinese nekaj novega, lepega, zdaj pa so pogoji za kakovostna slava neprimerno boljši, kot so bili včasih. Verjetno nikoli še nismo imeli take izbire najrazličnejših kuhinjskih dobrot, take izbire pišča in tako veliko možnosti za lepa darila in okrasje. Prav gotovo je zdaj tudi veliko takih, ki so bolj zadovoljni in srečni, kot so bili nekoč. Vseeno pa se mi zdi, da so včasih praznike sprejemali bolj poglobljeno in svečano. Za božič naj bi še zdaj veljalo, da je to predvsem družinski praznik, dan, ko naj bi se zbrala vsa ožja ali širša družina in se skupaj praznovala. Včasih so

ljudje za božič ostajali doma in so šli skupaj z drugimi le k polnočnici. Zdi se mi, da je bilo takrat kar več časa za osebno doživljanje praznika, za razmislek o prehojeni poti, načrtih za naprej in seveda tudi za molitev. Zlasti slednji so včasih namenjali več pozornosti, postali pa smo bolj površni. Na vratih številnih trzinjskih domov zdaj vidimo adventne venčke, opazimo jih tudi po stanovanjih in na drugih mestih, vendar so zdaj za večino to predvsem okraske, ki sodijo v prednovoletni čas. Le redki vedo, da ti venčki vabijo k duhovni in tudi drugačni pripravi na prihod odrešenika in s tem tudi novega leta. Zdaj je pomemben predvsem blišč in hiteenje od trgovine do trgovine, od zabave do zabave. Velik del časa, ki so ga v prednovoletnem času včasih namenjali klepetom, raznim družabnim igracam, petju in tudi molitvi, zdaj zapolnijo televizija in drugi množični mediji. Vse gre kar prelahko in površno mimo nas. Še čas za pisanje čestitk si težko ukrademo. Ampak prav bi bilo, da si ob koncu leta vseeno ukrademo čas zase in za svoje najbližje. Da damo praznovanju spet bolj človeški pomen. Dan si rečemo, da je novo leto čas, ko se zamislimo nad prehojeno potjo in si zadamo cilje za naprej, da pomislimo, kako bi lahko osrečili tudi svoje življenjske sopolnike, kako bi jim pomagali in polepšali življenje. Če bomo to naredili, bo praznik res lep in bo vse skupaj imelo neki pomen, v nasprotnem primeru bomo samo utrujeni, skrokani in nepoteseeni. Vsem bralcem Odseva želim v imenu uredništva in tudi svojemu imenu lepo, kakovostno praznovanje in veliko sreče, zdravja in uspehov v letu, ki prihaja.

Urednik

(foto: Jože Seljak)

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Mizo Štebe

Namestnica odgovornega urednika: Mateja Erčulj

Tehnični urednik: Emil Fevec

Urednik fotografije: Jože Seljak

Trženje: Jozica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marnja Lukan

Ostali sodelavci uredništva: Simon Fink Jugovic, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Petra Musič, Ana Oblak, Viktorija Pečnik, Oblak, Tanja Prelovšek, Mirjam Štih, Moica Trčnik, Jana Urbas, Peter Zalokar, Andrej Zupan

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1400 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. januarja 2004. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. januarja na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67 ☎: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:

Srečno v novo leto.

ISSN 1408-4902

ŽUPANOV KOTIČEK

Novoletni čas je čas inventur in statistik, torej čas, ko človek morda celo nehoče začne opravljati najrazličnejše preglede dosežkov in neuspelih v iztekajočem se letu in hkrati pripravljati načrte, kako bo ravnal v prihodnje. Nekateri se v tih dneh odločajo, da bodo nehali kaditi ali kujejo načrte, kako bodo (tako) po novoletnih praznikih začeli hujšati. Računovodje se že pripravljajo na oblikovanje bilanc in zaključnih računov, direktorji uspešnih gospodarskih družb se ozirajo po priložnostih, kam bi na hitro naložili nekaj dobička, da bi se izognili pretiranim davkom, mladina pa na svojih koledarjih z vedrimi barvami označuje dneve oziroma noči, ki jih je preživela na žurih ali vsaj v kakem hrupnem disco klubu.

Z občino in občinarji ni nič drugače. In tudi sam pišem ta prispevek na dan po večeru, ko smo spravili pod streho še en občinski proračun in si tako omogočili, da bo financiranje občine Trzin že od 1. januarja dalje teklo povsem normalno in brez zoprnega sklepa o začasnem financiranju, ki preprečuje plačevanje računov in situacij in na ta način tudi normalne odnose z izvajalci gradbenih del pri občinskih naložbah. To štejemo za uspeh, s katerim se ob srečanjih s kolegi župani rad pohvalim, in upam, da tudi občinski svetniki in svetnice razmišljajo enako. Skoraj prepri-

čan sem, da je tako, kajti brez njih in njihovega sodelovanja, vsaj večinskega, se tudi sam s tem dosežkom ne bi mogel pohvaliti. Vsekakor pa to sodelovanje zagotavlja, da načrte občine uresničujemo dovolj temeljito in v večini primerov tudi v skladu z roki, ki smo si jih zastavili. V posameznih primerih se seveda kdaj pa kdaj kaj zavleče, ker naltimo na kak problem z zemljišči ali na kaj podobnega... Toda to je že jamranje, ki se najbrž za ta čas ne spodobi. Najslabše je namreč, ko začnemo s svojimi prednovoletnimi iravmami zaradi zamujenih priložnosti in s svojimi sklepi, kako se bomo spremenili in poslej ravnali čisto drugače kot doslej, obremenjevati okolico. Zato naj tokrat samo zelo na kratko poudarim, da sem s tem, kar smo naredili v letu 2003, zadovoljen, četudi bi prav gotovo lahko naredili še več. Se posebej pa me veseli, da nekateri to tudi opazijo. Mislim to, kaj je bilo narejeno. Veseli me tudi, da marsikdo od občanov in občank, ko se pogovarjamo, razume tudi to, da občina Trzin pravzaprav veliko vlaga v socialni standard in sofinancira marsikaj, česar ji glede na zakonodajo ne bi bilo treba, da pa gotovo obstajajo tudi meje, preko katerih ni več mogoče, ker bi drugače premalo ostalo za razvoj na tistih področjih, ki so bila v preteklosti nekoliko zanemarjena. V zadnjem času največ vlagamo prav v ta področja, in upam, da boste to z zadovoljstvom sprejeli tudi občanke in občani.

Vsem želim čim lepše božične in novoletne praznike, kjerkoli jih boste preživeli. Če boste v Trzinu, vas vabim, da se nam vsaj za urico, dve pridružite na skupnem silvestrovanju na prostem (pri dvorani KUD Franca Kotarja Trzin).

Predvsem pa vam vsem želim uspešno in zdravo leto 2004 in že vnaprej tudi vsa nadaljnja leta. Kot župan pa upam, da boste morda le opazili tudi razloge za zadovoljstvo s svojo občino. Sam si bom prizadeval za to, da bi jih bilo čim več.

Tone Peršak

Vsem občankam in občanom želimo vesele božične in novoletne praznike in srečno ter uspešno leto 2004!

Občinski svet Občine Trzin, občinska uprava in urad župana Občine Trzin.

SPLOŠNA AMBULANTA TRZIN

Spoštovani občani in občanke, že večkrat napovedana splošna ambulanta Trzin bo začela delovati v ponedeljek, 5. januarja 2004!

Prostori splošne ambulante, ki bo delovala v okviru ZD Domžale, so v Centru Ivana Hribarja v poslovni stavbi, Ljubljanska 12 f (polkrožni del stavbe, prtiličje).

Zdravnica, Eva Cedičnik Gorup, dr. medicine, bo v začetku delala v Trzinu polovico delovnega časa

Urniki: ponedeljek	16,00 do 19,00,
torek	7,30 do 10,30,
sreda	16,00 do 19,00,
četrtek	7,30 do 10,30 in
petek	7,30 do 10,30.

Opozorilo: Spoštovani občanke in občani, opozarjamo vas na zakonsko ureditev izbire osebnega zdravnika oziroma obveznost plačila storitev, kolikor se odločite za ohisk pri drugem zdravniku. Predlagamo, da se z zdravnico Eva Cedičnik Gorup pogovorite ter sami razmislite o možnostih za spremenbo svoje odločitve glede izbire osebnega zdravnika.

Trzin, 18. decembra 2003

Župan
Tone Peršak

ZAČETEK DELOVANJA KRAJEVNE KNJIŽNICE

Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin bo začela delovati v začetku februarja 2004

OBVESTILO

Obveščamo vas, da bodo uradne ure občinske uprave Občine Trzin v sredo 31. 12. 2003 izjemoma od 8. do 15. ure.

Telefonske številke
Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax:

564 17 72

Elektronska pošta:

info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu:
http://www.obcina-trzin.si/

13. REDNA SEJA OBČINSKEGA SVETA DO PRORAČUNA KLJUB OBSTRUKCIJI

No, pa je pod streho spravljena še zadnja seja občinskega sveta v letošnjem letu. Na dnevnem redu se je tokrat znašlo kar 15 točk, o katerih so svetniki razpravljali dobrih pet ur, pri eni točki pa smo bili celo priče tako imenovani obstrukciji. Pa poglejmo, kaj se je 15. decembra dogajalo na Mengeški 22.

Sprva so se svetniki pogovarjali o rebalansu proračuna, ki so ga občinski finančniki lahko pripravili šele sedaj, ko so prešli vse račune, katerih rok plačila zapade v januarju. Rebalans je kot vedno izoblikovan na podlagi treh kriterijev, in sicer so v njem upoštewane vse spremembe proračunskih postavk, ki so bile doslej izpeljane (tu gre za prenos sredstev iz ene proračunske postavke na drugo), popravljene pa so nekatere ocene prihodkov, popravljene pa so tudi tiste proračunske postavke, ki zadevajo investicije. Čeprav so svetniki sprejeli rebalans proračuna brez daljše razprave, pa se je vseeno nekoliko zataknilo pri sprejemu samega proračuna za prihodnje leto. Proračun je bil na tokratni seji obravnavan drugač, če pa bi upoštevali vse obravnave na delovnih odborih, pa bi lahko rekli, da je bil obravnavan že najmanj petič ali šestič. V njem so svetniki v številnih obravnavah odkrili nekatere pomanjkljivosti, ki so jih seveda do obravnave poskusili odpraviti, občinski finančniki pa so tudi ugotovili, da je želja več, kot pa je na voljo denarja, in so količino denarja, namenjenega nekaterim projektom, morali močno oklestiti. V denarno nemilost sta tako padla projekta doma starejših občanov in izgradnja dodatne ulice v industrijski coni. Pri obravnavi proračuna je Matjaž Erčulj opozoril na visoko denarno postavko za najemnine šolske telovadnice, pri tem pa je župan dejal, da bo občinska uprava od šole zahtevala znižanje najemnine za trziška društva, saj šola ni upravičena do tako visokih najemnin, ker občina že daje denar za vzdrževanje in ogrevanje telovadnice. Tako torej šola na neki način dvojno zaračunava za isto zadevo (z najemnino za telovadnico naj bi namreč pokrili ravno stroške vzdrževanja in ogrevanja). V odboru za gospodarstvo in kmetijstvo so bili mnjenja, da glede na to, da je sredstev za vse želje premalo, bi lahko manj denarja namenili postavkam za estetski izgled kraja (tu je bilo največ govora o fontani, katere gradnja ni tako nujna, da ne bi mogla biti postavljena v daljnjo prihodnost) in za ambulanto.

Župan je nazadnje v razpravi o proračunu poudaril, da je le-ta sedaj usklajen z večino predlogov, ki so jih svetniki podali na delovnih odborih in v prejšnjih obravnavah. Nekaterih predlogov pa po županovih besedah ni bilo mogoče upoštevati, saj so izvedbe projekta že tako daleč, da se občina ne bi več mogla umakniti iz njih. Nato je predlagal, da o proračunu glasujejo, ob tem pa se je lista za zeleni Trzin odločila, da se iz glasovanja umakne, ker po besedah Chvatalove: »... predlogi, ki smo jih dali, niso bili upoštevani, in ker proračunske postavke še vedno niso transparentne, kot smo to že večkrat zahtevali. To je vaš proračun, ne naš. Proračun je bil tako sprejet zgolj s sedmimi glasovi, po glasovanju pa so se predstavniki Liste vrnili na sejo. Kaj torej obeta proračun za prihodnje leto? Čeprav je prihodkov manj kot odhodkov, občina ne posluje v rdečih številkah, saj bo primanjkljaj zapolnil presežek preteklih let. Občina pa si dopušča možnost zadolževanja za 10 milijonov tolarjev.

Zelo burna je bila tudi razprava pri točki o aneksu k pogodbi z Interino. Interina je podjetje, ki ima v lasti trziško plinarno in s katerim je občina že leta 1999 sklenila pogodbo, ki omogoča širitve plinarnih kapacitet (se pravi več rezervoarjev za naftni plin). Interina se je takrat zavezala, da bo dodatne kapacitete oziroma rezervoarje ob uvedbi zemeljskega plina odpeljala drugam. Razlogi za namestitve dodatnih rezervoarjev so bili v letu 1999 tehni (dobava plina v konicah - torej pozimi, ko več ogrevamo in porabimo več plina). Zemeljski plin pa je od decembra že uveden v Trzin, toda bi se Interina počasi morala znebiti dodatnih rezervoarjev. Tada še preden so se prvi trziški uporabniki lahko veselili zemeljskega plina, je interina na občino poslala dopis, v katerem prosi, da bi lahko obdržali obstoječe kapacitete ter da bi nastavili še napravo za mešanje plina (tu pa se v zgodbo vpletata še dve podjetji - Petrol in Geoplif, ki ju zaenkrat rajši pustimo ob strani, saj bi vse skupaj še dodatno zapletli), seveda za primerno odškodnino. No, pri odškodnini pa se je zapletlo. Predstavniki Interine so namreč pripravljali plačati odškodnino v enkratnem znesku, občinski svetniki pa so menjali, da jim mora Interina plačevati leino rento. Direktor Interine, dr. Zeljko Vrbanovič, je svetnikom kar nekaj časa razlagal o tem, da mu gradbeno dovoljenje dovoljuje več rezervoarjev, kolikor jih je postavljenih na mestu plinarne, povedal je tudi, s kakšnimi težavami in problemi se spopada, kolikšne so njegove finančne izjube in zakaj si želi plačati v enkratnem

znesku. Pri tem je večkrat dejal, da bi bilo zanj osebno finančno bolj ugodno, če bi vse skupaj zaprl in sode odpeljal drugam, vendar pa bi pri tem moral odпустiti 3 delavce, pa tudi škoda bi bilo pustiti propadati že zgrajeno infrastrukturo. Med svetniki in direktorjem Interine pa po kljub enourni razpravi ni prišlo do nikakršnega soglasja ali kompromisa, zato so se odločili, da točko prekinijo in z njo nadaljujejo na naslednji seji.

Tudi točka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča je porajala mnoga vprašanja, ki so jih svetniki skušali razrešiti s Tomažem Prohinarjem. Prohinar je razložil, da je bistvena novost obravnavanega odloka v tem, da so v njem nove definicije za zazidana in nezazidana zemljišča.

Temeljni namen tega odloka je poleg nove terminologije tudi posodobitev in transparentnost. Z njim so namreč na novo definirana območja (Trzin je sedaj razdeljen na 2 območji, in sicer industrijsko cono ter ostali deli), nekateri kriteriji iz starega odloka so združeni, drugi so na novo dodani, izračun je drugačen (sedaj je kvadratni meter vreden 20 tolarjev), edinele oprostitive ostajajo enake kot prej.

V naslednji točki dnevnega reda so se svetniki seznanili s programom razvoja športa v naši občini in z letnim programom športa za prihodnje leto. Tu je gost iz Zavoda za šport, Janez Zupančič, na kratko predstavil vsebino programa. Program zajema vsa športna področja, od rekreacije, športa za otroke pa do vrhunskega športa. Cilj tega programa pa je spodbuditi občane, da bi se ukvarjali s športom. V ta namen so oblikovali tudi športno značko Trzina, ki jo bodo lahko dobili vsi občani, ki se bodo udeležili nekaterih prireditev. Pri točki o letnem programu športa pa je Zupančič dejal, da je v njem zgolj natančneje razloženo, za kaj bodo porabljena sredstva, namenjena športu. Poleg tega pa je letni program tudi neke vrste obveza za občino, da ga izpolni in ga lahko v primerih, da bi kandidirala za sredstva, predloži.

Naslednje točke pa so minile brez večjih razprav. Tako so svetniki sprejeli sklepe o določitvi povprečnih stroškov komunalne opreme ter o vrednosti točke za izračun komunalne takse v prihodnjem letu (vrednost točke v letu 2004 znaša 9,81 tolarjev), sprejeli pa so tudi sklep o povprečni gradbeni ceni, povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in

vrednosti nezazidanega stavbnega zemljišča za leto 2004.

Nenazadnje so na občinskem svetu obravnavali tudi program kulture za obdobje od 2004 do 2007. Občina je namreč po zakonu dolžna zagotavljati javne kulturne dobrine za svoje občane v primernem obsegu. Poleg tega pa mora zagotavljati tudi materialna sredstva za izvajanje kulturnih dejavnosti. V program kulture so tako vključene različne likovne razstave, kulturne in gledališke predstavitve, glasbena umetnost ipd. Program o kulturi je občinska uprava pripravila skupaj s predstavniki društev in po pogovorih s posameznimi umetniki. Program pa zajema tudi ohranjanje kulturne dediščine.

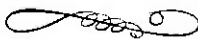
O ustanovitvi medobčinskega muzeja Kamnik smo v Odsevu že poročali, na kratki drugi obravnavi pa je župan povedal, kako so se na pobudo o ustanavljanju odzvale druge občine na kamniško-domžalskem območju. Večina občin je predlog za pristop k temu javnemu zavodu zavrnila, tako da je poleg Trzina k ustanovitvi pristopila le še občina Komenda. Chvaltalovo je v razpravi zanimalo, če zavrnitev drugih občin k temu javnemu zavodu pomeni večje finančne bremenitve za Trzin, na kar je župan odgovoril, da so stroški za delovanje tega zavoda izračunani na osnovi vseh sedmih občin, ki naj bi pristopile, in da v tem primeru, ko občine niso želele pristopiti, država še vseeno da toliko denarja za njegovo delovanje, kot

bi ga dala, če bi bilo vseh 7 občin ustanoviteljic.

Pred županovim ustnim poročilom o tekočih naložbah so se svetniki pogovarjali še o pravilniku socialnih pomoči. Pravitnik so želeli dopolniti z možnostjo dodelitve enkratne pomoči ob rojstvu otroka. Tako je do enkratne pomoči ob rojstvu otroka upravičena družina, ki na občino dala vlogo za dodelitev pomoči, in katere skupni dohodki ne presegajo 400.000 SIT bruto. Višina enkratne pomoči ob rojstvu otroka pa znaša 50.000 tolarjev. Poleg tega bo občina vsakega trzinkega novorojenčka obdarila s praktičnim darilom.

Na koncu se je bilo tudi nekaj pobud in vprašanj s strani svetnikov. Zanimala so jih dogajanja v zvezi z Jemčevo ulico, športnim parkom in centrom za družbene dejavnosti ter usmerjevalnimi tablami za ulice. Dali pa so tudi nekaj predlogov, kako naj bi povečali prometno varnost v Trzinu. Dana je bila pobuda za ponovno postavitve hitrostnih ovir (po domače ležerih policajev) na mestih, kjer so že bili, a so jih kasneje odstranili, ter pobuda za postavitev semaforjev na Mengeški cesti, in sicer na najbolj perečih točkah pri Jan baru in Trgovini Filis. Za zaključek je župan svetnikom voščil vse seštepe praznike in srečno novo leto ter jih kot pravi božiček obdaril s skromnim darilcem.

Mateja Erčulj

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE
DAVČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Dunajska 22, 1001 Ljubljana

DAVČNI URAD LJUBLJANA

Tel.: 47-44-261, Faks: 47-44-260

El. pošta: gp.durs-lj@gov.si

OBVESTILO ZA JAVNOST

Davčna uprava Republike Slovenije, Davčni urad Ljubljana, obvešča, da začne izpostava Domžale v ponedeljek, 8. 12. 2003, poslovati na novi lokaciji, na Ljubljanski 72 A - (SPB 1, v nekdanjih prostorih Agencije za plačilni promet).

Na novi lokaciji izpostave so vam informacije na voljo na telefonskih številkah:

• Avtomatski odzivnik	724-60-00
• Informator	724-60-21
• Vodja izpostave	724-60-23
• Izterjava davkov in prispevkov	724-60-17
• Izterjava kazni za prekrške	724-60-18
• Dohodnina	724-60-06
• Davek iz dejavnosti	724-60-07
• Davki na premoženje	724-60-10
• Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča	724-60-14

Uradne ure za poslovanje s strankami ostanejo nespremenjene.

Mojca Pavlin,
direktorica Davčnega urada Ljubljana

ODPRTJE DRUŽBENEGA CENTRA IVANA HRIBARJA

V petek, 19. tega meseca, smo v Trzinu slavnostno odprli novo pridobitev, Družbeni center, ki bo nosil ime enega najvidnejših Trzincev, znamenitega ljubljanskega župana, politika in pisatelja Ivana Hribarja, ki se je rodil v Trzinu in je bil na to ponosen vse življenje. Med drugim se je včasih pod svoje prispevke podpisoval s psevdonimom Trzinc. V Centru je svoje prostore dobil mladinski klub, po novem letu pa bo v njem začela delovati tudi zdravstvena ambulanta. Nekje okrog slovenskega kulturnega praznika bodo v Centru odprili tudi knjižnico, ki so jo na pobudo trzinških planincev poimenovali po drugem vidnem rojaku, prof. Tinetu Orlu, ki se je še zlasti izkazal na planinskem področju. Kar 30 let je bil urednik najstarejše slovenske revije, osrednjega planinskega glasila Planinski vestnik. Bil pa je tudi neutruden organizator, borec za lep in čist jezik, slavist in pedagog. V centru je tudi večnamenska dvoranica, ki je dobila ime po Marjanci Ručigaj, režiserki in neutrudni spodbujevalki kulture v polpretekli dobi. Na slavnosti ob otvoritvi je župan Anton Peršak orisal pomen društvenega doma za našo občino, gostje, med katerimi je bilo tudi več izjednih imen, bili pa so tudi župani sosednjih občin, pa so med ogledom doma lahko gledali in poslušali krajše kulturne vložke, s katerimi so obudili spomin na vse tri velike Trzince, po katerih bodo posamezne ustanove v centru nosile ime. V predverju oziroma avli, kjer bo kasneje tudi informacijski center, so člani Turističnega društva na panjih predstavili Trzin in omenjeno trojico Trzincev. Več o otvoritvi Centra in o samem Centru bomo napisali v prihodnji številki.

S komer si ne moreš v lase skočiti,
z njim tudi ne moreš tovariš biti.

Hrvaški

Le kaj naj lenuh dela? Jeseni je
preveč blata, spomladi preveč vode,
pozimi premrzlo in poleti prevročje.

Finski

KAJ LAHKO NAREDIMO ZA INVALIDE

Ob evropskem letu invalidov so na občini ustanovili delovno skupino za izboljšanje življenjskih pogojev invalidov. V njej so štirje občinski svetniki in svetovalka župana za socialne zadeve. Županu in občinski upravi so predlagali kar nekaj sprememb za odpravo arhitektonskih ovir, ki so se zlasti moteče za gibalno ovirane invalide. Med drugim so predlagali poglobitev pločnikov ob Mengoški cesti, širši hodnik za pešce ob posodobljeni Jemčevi cesti, poglobitev robnikov in ureditev klančine pri vходу na šolsko športno igrišče. Na novembrski seji občinskega sveta so razpravljali o dostopnosti v osnovno šolo in šolsko telovadnico za osebe na invalidskih vozičkih ter o ureditvi ceste vzdolž šolskega igrišča, kjer so za invalide težko prehodne ovire. Pogovarjali pa so se tudi o ureditvi dvigala oz. namestitvi drugih pomagal, ki bi omogočala invalidom dostop do prostorov v stari šoli v Trzinu, kjer je v zadnjem času precej družbenega dogajanja. Da bi še bolje spoznali delovanje in potrebe invalidov in njihovih invalidskih organizacij, je skupina v ponedeljek, 8. decembra, v dvorani KUD-a Franca Kotarja Trzin pripravila tudi okroglo mizo, na katero je povabila predstavnike zvez in društev invalidov Slovenije, ministrstev za delo, družino in socialne zadeve, Urada vlade RS za invalide, Centra za socialno delo Domžale, Zdravstvenega doma Domžale in Občine Trzin. Srečanja se je udeležilo, razen predstavnikov Ministrstva in Urada vlade za invalide,

predsenljivo veliko predstavnikov invalidskih, zdravstvenih in socialnih organizacij pa tudi občanov Trzina. Dvorano so okrasili s slikami dveh umetnikov na invalidskih vozičkih: Benjamina Žnidaršiča, ki slika z usti, in Damjana Roglja, ki slika z rokami, predstavnik Delovne skupine za izboljšanje življenjskih pogojev invalidov v naši občini Peter Kralj pa je uvodoma pojasnil, zakaj so pripravili okroglo mizo, v kakšnih pogojih deluje delovna skupina in kaj so v trziški občini že naredili za izboljšanje položaja invalidov. Med drugim je povedal, da skupini pri iskanju rešitev za odpravljanje arhitekturnih ovir pomaga svetovalka župana za gospodarske zadeve, za pomoč pa se večkrat obrnejo tudi na arhitekta na Zvezi paraplegikov Slovenije. Poudaril je, da so oblike invalidnosti zelo različne in da njihovega položaja in potreb še ne poznajo in da so prav zato pripravili okroglo mizo. Dejal je, da morajo invalidi zaradi invalidnosti večkrat vložiti več napora, hkrati pa potrebujejo tudi več razumevanja in pomoči. Gostje, predstavniki različnih invalidskih društev in zvez ter predstavniki Centra za socialno delo ter Zdravstvenega doma Domžale so nato predstavili svoje dejavnosti in potrebe posameznih vrst invalidov. Opozarjali so, da slovenska zakonodaja še ni zadosti prilagojena potrebam invalidov, slišati pa je bilo tudi več pohval na račun občine Trzin, ki po svojih močeh finančno pomaga različnim invalidskim ustanovam. Predstavnica Centra za socialno delo je povedala, da je v Trzinu približno 70 invalidov, ki so vključeni v različne invalidske organizacije.

Spregovorili pa so tudi: predsednik Med-občinskega društva invalidov Domžale, naš soobčan g. Edvard Završnik, ki je opisal delo njihovega društva, predstavnik DBIASS-a Martin Planko, tudi iz Trzina, ki je opisal težave in dejavnosti invalidov zaradi revmatskih obolenj, g. Tomaž Wraber, predstavnik Društva slepih in slabovidnih, predsednik Društva civilnih invalidov vojne Zdravko Zore, ki je pojasnil, kdo so civilni invalidi vojne in kako delujejo. O skrbi za invalide je spregovorila predstavnica društva Sožitje Tatjana Novak, o tem, kako skrbi zanje Zdravstveni dom Domžale, pa je govorila Anica Tomic. Za besedo so zaprosili tudi predstavniki Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine g. Dane Kastelic, predstavnik Zveze delovnih invalidov Jože Rojra in naš soobčan Marko Porenta kot predstavnik Društva paraličnikov Slovenije. Udeležence je pozdravil tudi župan trziške občine g. Tone Peršak, ki je povedal, da se na občini trudijo, da bi pomagali invalidom in njihovim organizacijam, da pa ima občinska blagajna, pa čeprav smo bogata občina, omejitve. Se zlasti je težko finančno podpirati organizacije, ki imajo sedež v drugih občinah, saj je svoje podružnice prav zaradi boljšega financiranja v Trzinu že ustanovilo več invalidskih organizacij. Povedal je tudi, da si bo naša občina še naprej prizadevala za izboljšanje pogojev za življenje in delo invalidov. Lahko zapišemo, da je srečanje v Trzinu dobro uspelo in da bi bilo prav, da bi bili invalidi deležni posebne pozornosti ne le ob letu invalidov in podobnih prilikah, ampak tudi sicer v vsakdanjem življenju. Čeprav gre za ljudi, ki so na neki način prizadeti, so še vedno sposobni ustvarjati in misliti in si zaslužijo človeka dostojno življenje. Peter Kralj je med drugim dejal, da vključevanje v družbeno dogajanje marsikdaj prerodi invalida. Kot zelo dober posrednik pri vključevanju v družbo se je najprej izkazal šport, v zadnjem času pa se vse več invalidov ukvarja tudi z umetnostjo, še zlasti slikarstvom. Ob ustrezni pomoči družbe in soljudi pa bi se invalidi lahko dejavno vključevali tudi na drugih področjih družbenega življenja.

Miro Štebe

Človek ne živi niti sto let
skrbi pa si nabere za tisoč.

Kitajski

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM NALOŽBE V SKLADU S PRIČAKOVANJI

Ob koncu leta se običajno ozremo na prehojeno pot, vendar smo se tokrat, ker je Trzin na stevilnih delih spet gradbišče, krajane pa zanima, kako dolgo bo to še trajalo, odločili, da bomo v zadnjem letošnjem pogovoru z županom občine Trzin g. Antonom Peršakom za Odsev govorili predvsem o tem, kako poteka uresničevanje najpomembnejših naložb v občini. Lanl smo namreč ob tem času napovedovali, da bomo letos že zaključili celo vrsto naložb in da bo Trzin drugačen, kot je bil. Res je nekaj naložb že dokončanih, večina pa jih je tik pred zaključkom.

Dom družbenih dejavnosti

Naj začnem z bodočim središčem Trzina oz. T-3, kjer prav zdaj dokončujemo urejanje Družbenega centra, ki ga bomo poimenovali po Ivanu Hribarju. Tam smo tehnični pregled že opravili. Moram reči, da je bil kar standardno uspešen, čeprav je bilo nekaj manjših pripomb. Še zlasti kar se tiče dokumentacije, moramo par zadev še pripraviti, nekaj manjših stvari, predvsem pri opremljanju, pa moramo še dokončati. Računamo, da bo vse lahko naredjeno še v tem letu. Takrat bomo dobili tudi uporabno dovoljenje in upam, da še preden pride ta časopis med ljudi. Otvoritev doma bo po vsej verjetnosti 19. tega meseca, ambulanta, knjižnica in mladinski klub pa bodo lahko začeli delovati po novem letu. Začetek obratovanja se lahko podaljša še za kakšen dan, vendar se bodo nekatere dejavnosti v centru začele že letos.

Trgovina z bivo prehrano

V zvezi z lokalno v sosesčini družbenega centra, kjer bo prodajalna bioprehrane, lahko rečem, da je tudi že dokončan, ni pa še opremljen. Tudi tam smo že opravili tehnični pregled, vendar bo pred začetkom delovanja še enkrat prišel na ogled zdravstveni inšpektor, izdaja uporabnega dovoljenja pa bo takrat odvisna predvsem od opreme, ki jo bo v lokalu namestil najemnik. Vse kaže, da bomo tako v enem ali dveh mesecih tam dobili prodajalno sadja, zelenjave in drugih podobnih živil, od katerih jih bo morala biti vsaj polovica biološko pridelana in bo morala za to imeti ustrezne deklaracije. To bo nekakšno darilo občine občanom, saj bomo lokalci oddajali po netržnih pogojih, to pomeni, da bomo zaračunavali le toliko najemnine, da bomo s njo pokrivali stroške. Upamo, da bomo s tem lahko pridobili prodajalca, ki bo nudil ustrezno kakovostne pridelke po znosnih cenah.

Osnovna šola

Kar zadeva gradnjo prizidka k šoli na zahodni strani in gradnjo manjše telovadnice, nam izvajalci zatrjujejo, da bodo dela

končana do konca leta, kot določa pogodba. Seveda bo pa opremljanje in tudi urejanje okolice trajalo še nekaj časa, verjetno par mesecev, kar smo tudi prej načrtovali. Najkasneje do začetka prihodnjega šolskega leta bodo tako telovadnica kot vrtec in drugi objekti nared za uporabo. Ob tem je treba povedati, da bo naložba dražja, kot smo predvidevali. Pojavilo se je nekaj nepredvidenih in tudi nepričakovanih stroškov. V sklopu te naložbe je bila tudi posodobitev kolarne v šoli. Ker smo v Odsevu o tem že poročali, bralci verjetno vedo, da smo to posodabljanje izvajali v dveh delih. Pred približno dvema letoma smo zamenjali prvi kotel na trda goriva in prešli na ogrevanje s plinom, kar je precej prispevalo k manjšemu onesnaževanju ozračja iz šolske kolarne, zdaj pa smo zamenjali še drugi kotel. Med izvajanjem te naložbe se je pokazalo, da je potrebno izpeljati še celo vrsto dodatnih del, urediti je bilo treba črpališče, obnoviti prostor in še zlasti same napeljave. Ko so preverili napeljave, so ugotovili, da je del cevi, po katerih je bila po šoli napeljana topla voda, dotrajanih. Delno zaradi dvajsetih let uporabe, delno pa tudi zaradi načina, kako so pred dvajsetimi leti uredili napeljavo. Te toplovodce je bilo potrebno v celoti zamenjati, kar seveda pomeni precejšen nepričakovan izdatek. Potrebno je bilo izvesti še več drugih manjših nepredvidenih dodatnih del, ki pa, če vse skupaj seštejemo, pri končnem obračunu kar občutno

dvignejo ceno naložbe. Med drugim je bilo treba poskrbeti za drugačen nadstrešek nad vhodom, za asfaltiranje dostopne poti med T-3 in šolo, nekaj dodatnih posegov je bilo potrebnih tudi pri urejanju okolice šole. Opraviti pa je bilo treba tudi par posegov, ki so jih projektanti enostavno spregledali. Med drugim se je pokazalo, da je smiselno urediti povezovalni hodnik med avlo šole, kjer je tudi šolska jedilnica, in novim prizidkom, kjer bo vrtec. Če tega hodnika ne bi uredili, bi bila pot iz avle v novi prizidek precej daljša, prav tako pot ob zapuščanju šole. Teh zadev enostavno ni bilo mogoče pustiti kar tako odprtih, saj bi bili prav gotovo deležni pritožb, seveda pa bi svoje rekli tudi inšpektorji. Ker je bilo takih stvari še nekaj, bo obnova in širjenje šole, ko bo končano, nekaj dražje, kot smo sprva računali. Dokončnega izračuna dodatnih stroškov še ni, vse pa kaže, da bo teh stroškov le manj kot običajno pravijo, da je končni znesek praviloma za 20 % višji od načrtovanega. Vseeno nam to dela težave pri sestavljanju proračuna za prihodnje leto, saj je treba te višje izdatke nekako pokriti tako rekoč v okviru že predvidenih izdatkov občine.

Jemčeva cesta

Tudi pri naslednji večji investiciji v občini, to je pri obnovi Jemčeve ceste, se je pokazalo, da bo treba izvesti še nekaj dodatnih del, ki bodo končno ceno naložbe povišala. Tako se je na primer pokazalo, da bo treba pri javni razsvetljavi narediti nekatere stvari, ki jih prej nismo načrtovali, dodatne stroške bo pomenilo tudi urejanje izvozev na ulico. Poskrbeli bomo namreč za to, da bodo priključki na Jemčevo s povezovalnih cest oz. poti, ki jih za

zdaj še ne bomo asfaltirali, urejeni tako, da bo zavijanje nanje ali z njih lažje. Nekaj sprememb je tudi zaradi urejanja kanalizacije in še nekaterih drugih posegov. Res da bo teh dodatnih stroškov precej manj kot pri prizidkih k šoli, pa vendarle. Gleda Jemčeve moram povedati tudi, da se je nekoliko zapletlo pri izvajalcih, tako da obnova ceste zamuja, saj bi morala biti cesta končana že ta mesec, vendar bo, kot kaže, šele prihodnje leto. Izvajalci prejšnjih del pri urejanju te ceste, se pravi tisti, ki so napeljavali plinovod in posodabljali vodovod, zamujajo, prišlo pa je tudi do neusklajenosti med tistimi, ki napeljujejo električno napeljavo, in tistimi, ki so zadolženi za ureditev cestišča. Če teh zamud in neskladij ne bi bilo, bi bila Jemčeva že dokončana, pa žal še ni. Zdjaj bo vse odvisno od vremena, predvsem od tega, koliko bo dopuščalo delavcem, da nadaljujejo z delom, očitno pa bo treba del gradbišča nekako konzervirati oz. urediti tako, da bo promet po njem možen, in spomladi, ko se bo otopilo, deho dokončati. To ne pomeni, da bo ulica neuporabna. Nasipe bodo uredili tako, da bo višina cestišča poravnana s kanalizacijskimi jaški, tako da večjih težav pri voznji vseeno ne bo. Seveda pa ne bo asfalta.

Kanalizacija v Mlakah

Naslednja večja nalozba je posodabljanje kanalizacije v Mlakah. V zvezi z njo je bilo v Mlakah pri nekaterih posameznikih dosti hude krvi, žal pa s kanalizacijo ni mogoče kar obiti posameznikov. Z izvajalci smo se sicer dogovorili, da delajo, kolikor je mogoče obzirno. Da ne delajo ob sobotah in nedeljah ter da ne začnejo prezgodaj zjutraj. Dogovorili smo se tudi, da niso delali daljših, celotnih izkopov, kar je zanje sicer lažje, ampak kopljejo po delih in tisti del, ki ga zjutraj odkopujejo, v večini primerov še isti dan spet zasuje-

jo. Kljub temu je bilo kar precej protestov. Čim bolj smo razlagali, da to moramo narediti, ker je bila kanalizacija v preteklosti slabo urejena, več nejevolje je bilo. Grozili so nam s tožbami in ne vem kaj še vse. Pokazalo se je, da je solidarnost tudi v Mlakah na sorazmerno nizki ravni. Ampak ob hujših nalivih je tam do zdaj zalivalo posamezne hiše in poseg za izboljšanje razmer je bil nujen. Ko so pred petnajstimi ali več leti, ko o naši občini še ni bilo ne duha ne sluha, tam gradili kanalizacijo, so naredili več napak, med drugim so vso meteorno vodo napeljali v osnovni kanal, ki ob nalivih enostavno ni mogel požirati vse vode. Med drugim so tam v kanalizacijo usmerili vse izvire in potoke, kot je bil na primer Snugovec, ki se ga starejši Trzinci verjetno še spominjajo. Enostavno je bilo tam potrebno položiti dodatno kanalizacijo za meteorne vode. Moram pa reči, da smo zdaj poskrbeli za najnujnejše posege in da nas bodo v naslednjih letih tam še čakale nekatere druge naloge. Vsem, ki so se tako hudovali, pa moram tudi reči, da bi bilo za občino lažje, če se ne bi odločila za to nalozbo. Prihranili bi denar, vendar je bilo za tiste, ki so se ob nalivih vedno znova spopadali s poplavlami, le treba nekaj storiti. Glavni poseg bo letos dokončan, kjer pa so z napeljavo prečkali ceste, pa še niso položili novega asfalta zaradi posedanja terena. Spomladi bodo povsod tam, kjer je bil asfalt prekopan, položili novo prevleko, saj se bo takrat posedanje že podelo.

Športni park

Del nalozbe v zvezi s Športnim parkom smo že uresničili, čeprav se to še ne vidi. Gre predvsem za nakup materialov in pripravo dokumentacije, odkupili smo že tudi del zemljišča, za en del zemljišča pa smo pridobili služnostno pravico. Začetek del se je sicer zavlekel, vendar pa dela v zvezi s to nalozbo tečejo dalje.

Pločniki ob Mengeški cesti

Dali smo narediti projekt za drugi pločnik. Projekt zdaj že nekaj časa imamo. Ob tem se je pokazalo, da bo treba del zemljišče odkupiti ali pridobiti drugače. Pri tem so spet nastopile že znane težave. Ljudje enostavno nočejo prodati zemljišče ali pa pogojujejo to z drugimi uslugami, na primer v stilu: »Ne dam zemljišča, če mi ne omogočite zazidljivosti parcele«. Takšne stvari so povezane z dolgotrajnimi postopki, na primer spremembo ureditvenih načrtov, in teh stvari enostavno ni mogoče narediti čez noč. Naročili smo točne odmere zemljišče, saj bomo le tako vedeli, koliko zemlje sploh moramo odkupiti. V nekaterih primerih bo očitno potrebno pločnik nekoliko zožiti, da se bomo izognili težavam z mejaši. Treba pa je reči, da pri cestah pogosto traja pridobivanje zemljišč in ustrezne dokumentacije dalj časa, lahko tudi po več let, sama dela pa je potem mogoče opraviti v štirinajstih dneh ali celo manj.

Pri cestah v starem delu naselja je problem bolj zapleten, ker so bile tamkajšnje ceste včasih javne poti, ki pa so jih kasneje razširili, ne da bi se pri tem ozirali na lastništvo. V zemljiški knjigi so tako tam še vedno knjižene parcele, ki so v lasti mejašev, zdaj pa je treba ta zemljišča odkupovati ali pa pridobivati služnostne pravice. S tem smo se spopadali pri Jemčevi cesti, pri Mengeški cesti pa je večkrat zemljišče ob cesti v državni lasti. Na povem, da smo v zadnjem času priredili nekatere prehode med pločniki in cestišči tako, da bodo primerni tudi za invalide z vozički. Robnike smo s soglasjem države znižali povsod ob Mengeški, kjer je bilo to mogoče, seveda pa so nam za to verjetno hvaležni tudi kolesarji.

Ko že govorimo o invalidih, naj povem, da smo ponekod po Trzinu na parkiriščih tudi označili parkirne prostore zanje. Postopoma bomo poskusili za invalide omogočiti tudi lažje dostope do drugih javnih objektov, se pa pri tem včasih pojavijo tudi problemi.

Na primer z dostopom na športni park pri šoli. Tam smo pri vходу postavili posebno oviro, ki onemogoča, da bi na igrišče prišli s kolesi in motorji, saj so se včasih na igrišče zapeljali celo z avtomobili.

Ovira je narejena tako, da preprečuje tudi dostop invalidom, če pa bi jo toliko spremenili, da bi na igrišče lahko prišli tudi invalidi z vozički, bi to pomenilo, da bi oviro z lahkoto premagovali tudi kolesarji, saj se ti že tudi tako pojavljajo na igrišču s kolesi. Oviro smo postavili, ker so nekateri občestneži s kolesi in motorji uničevali atletsko stezo in tudi zelenice. Če bi zdaj oviro odstranili, bi to spet pomenilo prost dostop vsem, obnavljanje steze vsako leto pa je kar velik strošek.

Kaj pa povezovalne ceste med Jemčevovo ulico in Mengeško cesto

Tam smo pred kratkim nekatere od teh povezovalnih cest nekoliko uredili, posuli s peskom, vendar za zdaj še ne računamo, da bi tiste povezave tudi asfaltirali. Vsekakor pa jih bomo asfaltirali v prihodnjih letih, ko se bo pritisk na proračun nekoliko sprostil. Te povezovalne ceste bodo namreč postale pomembne tudi zaradi razbremenitve Jemčeve ceste, ki bo cesta, namenjena počasnemu prometu. Ker tam divjanje ne bo mogoče, se bodo vozniki z nje verjetno umikali na cesto, kjer bo pretok vozil hitrejši, to je na Mengeško cesto.

Povezovalna cesta med IOC in Mlakami

Tam se stvari le počasi premikajo naprej. Sodišča, kot vsi vemo, delajo počasi. Ne prestanto poskušamo pospešiti postopke pri pridobivanju zemljišč, razreševanju lastniških odnosov, dednih postopkov. Želeli bi vse pospešiti, vendar je težko reči, kdaj bo vse skupaj končano.

V prejšnji številki Odseva smo pisali o ležečih policajih na t.i. beli cesti v gozdu. Zdaj jih ni več. Ste jih dali odstraniti zaradi kritik?

Ne, ne vem, kdo je to storil. Pri tem na Občini nimamo nič.

Namestili ste nekaj novih ekoloških otokov

Da, pred časom smo namestili še dva takšna otoka. Enega smo postavili v obrtni coni, drugega pa ob križišču Ulice pod gozdom z Ljubljansko cesto, pri trgovini Zastopnik, problem pa še naprej ostaja stari del Trzina. Ko bo končana Jemčeva cesta, bomo namestili enega še pri križišču s Habatovo ulico pri mostu čez PŠato. Imeli smo izbrano še eno mesto in smo za zemljišče že sklenili najemno pogodbo, vendar je vse skupaj padlo v vodo, ker je sosed ogorčenno nasprotoval. Počakati bo treba na kako novo možnost.

Mira Štebe

Letna konferenca OO SDS TRZIN

V sredo, 18. 12. 2003. je imel občinski odbor Slovenske demokratske stranke letno konferenco, katere so se poleg članov in simpatizerjev stranke udeležili tudi vidni predstavniki slovenske politike. Tako je spodbudne besede o razvoju slovenske politike povedal poslanec SDS Jože Tanko, pozdravil pa nas je tudi predsednik SDS Domžale in predsednik Nove Slovenije Trzin. Po uvodnem pozdravu je predsednik SDS Trzin podal obvodno poročilo in predstavil program za leto 2004. Bistvo programa je narediti našo občino prijaznejšo občanom. Kot glavno nalogo je izpostavil povečanje članstva, kjer so mu vso pomoč obljubili tako predsednik SDS Domžale, predsednik SDS Mengeš kot tudi glavno tajništvo SDS. SDS Trzin je tako povabljen na vse prireditve, ki jih bodo organizirali v sosedskih občinah, zraven pa bomo povabili tudi vse simpatizerje stranke iz naše občine. Poudarjeno je bilo, da so v prihajajočem letu dvoje volitve, ki bodo pomembno zaznamovale Slovenijo. To so volitve v Evropski parlament in volitve v Državni zbor.

Ker nas zapišča zelo aktiven član Marcel Koprol - po delovni dolžnosti odhaja v Ameriko, kjer bo vodil glavni konzulat v Clevelandu, smo izvedli nadomestne volitve. Nova članica izvršilnega odbora je sedaj Erčulj Milica. V nadaljevanju je bilo poudarjeno, da naš občinski odbor dela dobro in da smo na pravi poti.

Predsednik OO SDS TRZIN
Majaž Erčulj

SDS

Slovenska demokratska stranka želi vsem občanom mirne in blagoslovljene božične praznike, prepletene s toplo družinsko ljubeznijo in harmonijo.

V želji, da vas žarki zdravja, upanja, uspeha, zadovoljstva in sreče spremljajo v Evropi,

Vam voščimo

srečno 2004.

Center za socialno delo Domžale želi vsem poslovnim sodelavcem in občanom vesele Božične in Novoletne praznike, v letu 2004 pa obilico zdravja, strpnosti in razumevanja v družinah in delovnih sredinah.

Namesto novoletnih voščilnic smo denar namenili Društvu rejnic in rejnikov Domžale.

*Spet obračamo list življenja,
sveča doživljajev v letu 2003 počasi ugaša,
rojeva pa se novo upanje!*

Vsem prebivalcem Trzina in bralcem Odseva želimo, da bi jim zvezde v letu, ki prihaja, prijazno lepšale življenje. Naj bo trdno zdravje vseh, smeh in sreča naj kronata uspehe in tudi v Evropi naj bo trzinško ime priznano.

Uredništvo Odseva

SLS.

Slovenska ljudska stranka

Spoštovani,
naj lepe želje ogrejejo srce
in preženejo temne misli,
naj Vam bodo mirni in veseli
božični prazniki,
skozi vse prihajajoče novo leto
pa naj Vas spremljajo
sreča, osebno zadovoljstvo in,
verjamem – naš skupni uspehi!

Marko Bregar univ dipl ing

N Si

NOVA SLOVENIJA

*Blagoslovljene in zadovoljne
božične praznike, ter srečno
Novo leto želi vsem občanom
Trzina Občinski odbor Nove
Slovenije.*

za N.Si. Janez Mušič

TV STOLP

Čeprav smo v Trzinu dobili kabelsko televizijo in jo uporabljamo že nekaj časa, so sledovi starega sistema sprejemanja v Mlakah (Mlakatjeva, Prešernova, Reboljeva) še ostali. V občinskem uradnem vestniku tudi nisem prečital, da je kot kulturna ali tehniška dediščina zaščiten TV stolp med Prešernovo in Mlakarjevo. Nekaj let nazaj sem v Odsevu že pisal o TV stolpu, ki bo ob trajnem rjavenju in vztrajanju lahko tudi ogrozil življenje mimoidočih. Prejšnji župan se ni odzval pozivom za odstranitev stolpa, ker imamo že eno leto novega župana, upam da bo zdaj zaleglo. Mogoče tudi zato, ker je bil prejšnji župan demokrat, zdaj pa ni. Je pa trajen ali večen. Da je trajen dokazuje tudi slika, ki jo gledam, ko prebiram Odsev in županov kotichek v njem, že par let. Ves čas vidim isto sliko. V resnici pa je župan dobil kar nekaj let in tudi lepo sivo velo patino. Res, da smo za to krivi Trzinci – ker mu delamo probleme in sive lase.

PS.: Prosim urednika fotografije pri Odsevu, da zamenja župana v njegovem koticčku. Seveda sliko, bog ne daj župana.

Jože Seljak

JOŽETOV
HYDE PARK

OBČINA TRZIN

JOŽETOV
HYDE PARK

Občani Trzina imamo res srečo ali nesrečo z županom. V zadnjih treh mesecih se je v Trzinu ali bližnji okolici vrstilo kar nekaj prireditev, akcij ali dogodkov. Člani društvo so promovirali Trzin na Mihaelovem sejmu v Mengšu, v Domžalah je bil večer veteranov iz cele Slovenije. Spomini ob dnevu mrtvih, otroci so imeli noč čarovnic, Pesem in folklorja in podelitev priznanj za najokrašene hiše v Trzinu, dobrodelni koncert Karitasa v domači cerkvi in še kar nekaj prireditev se je zvrstilo, trzinskega župana pa na teh prireditvah ni in ni bilo. Pred nekaj dnevi mi je en Trzinc rekel, da svojega župana vidi več na televiziji kot v Trzinu. Po domače se mi zdi, da tu nekaj ne »štima«. Trzinci smo volili župana, on pa se nam izmika. Na eni zadnjih prireditev v Trzinu pa mi je eden od bivših trzinskih svetnikov rekel, da je tudi udeležba trzinskih svetnikov na trzinskih prireditvah zelo nizka. Res, trije, največ štirje pridejo. Bili ste izvoljeni. Ne izneverite se volilcem, saj veste, čas zelo hitro teče. Imate še tisoč dni.

Jože Seljak

GRADBIŠČE

JOŽETOV
HYDE PARK

Na svetu je poleg olimpijskega mesta, ki ga pospešeno gradijo Grki, Trzin največje gradbišče. Stari del Trzina – Jemčeva. Odkopijejo, zakopljejo in tako trikrat. Tudi Mlake – moja bližnja okolica. Že tretjič menjajo betonske cevi kanalizacije ali meteoritnih vodov. Pa zmanjka plina ali vode. Do sedaj pa nismo dobili še niti enega opravičila, ne od nalagodajalcev, ne od nalozivjalcev. Po terminih pa vem, da na celi črti že zamujajo. Komaj čakam pomlad.

Jože Seljak

OSNOVNA ŠOLA TRZIN
ENOTA VRTEC ŽABICA
Mengeška 7b
1236 TRZIN

Trzin, 16.12. 2003

SPOŠTOVANI OBČANI!

V VRTCU TRZIN - ENOTI ŽABICA IN PALČICA IMAMO ŠE PROSTA MESTA, KI RI JIH RADI ZAPOLNILI Z OTROKI, KI POTREBUJEJO ORGANIZIRANO VARSTVO

PROSTA MESTA SO V JASLIČNI SKUPINI IN V SKUPINAH OD 3. LETA STAROSTI DALJE.

ZA DODATNE INFORMACIJE POKLIČITE NA TELEFON: 564-15-83.

Pomočnica ravnateljca: Pižernik Ivanka

Zlate obletnice poroke

To leto je bilo v Trzinu nenavadno veliko, že kar osupljivo število petdesetih obletnic porok, ki jim zaradi tolikih let, ki jih ljudje preživijo skupaj, pravimo kar zlate obletnice poroke. Ja, dandanes je res že kar velik uspeh zdržati toliko let z eno in isto osebo, posebno ko vidimo množico razdorov in ločitev zakonov. In zato se nam je na Odsevu zdelo prav, da nekaj pozornosti posvetimo našim zlatim jubilatam in jih vsaj nekaj izmed njih predstavimo v krajših pogovorih. Tako sem se oglasila pri Teodori in Hinku Bradač, ki sta svojo poroko še enkrat uradno potrdila v cerkvi, ter pri Štebelovih in Kavčičevih, ki pa so vsak zase praznovali brez ceremonij, samo v krogu družine.

Teodora in Hinko Bradač:

2) Kako sta se z možem spoznala?

Teodora: Spoznala sva se v Ljubljani v Litostroju, kamor sem hodila pospravljati barake. Te barake so imeli tam za delavce. Hinko je bil pa tudi tam v službi, je pa takšne barake postavljal. In tako sva se tam takrat spoznala.

2) To leto ste praznovali petdeseta obletnico poroke. Kdaj se je to zgodilo?

Teodora: Obletnico sva imela 10. oktobra, na čelstek, v cerkvi in v gostilni pa smo praznovali 12.

3) Ob tej priložnosti torej uradno potrdili vaš zakon s t.i. zlato poroko?

Teodora: Ja, v cerkvi. Uradno.

4) In kako je ta slavnost potekala?

Teodora: Ja, prav »lušno«. Sin ter hčerki so vse uredili. Franci Smuk naju je prišel iskat z vozom in z dvema paroma konj. In potem smo se z vozom zapeljali naokoli po Trzinu vse do cerkve. Tam nas je čakalo veliko prijateljev, sorodnikov in znancev. Imela sem pa tako tremo, da nisem vedela, ali bi z voza stopila ali bi kar sedela gor. No, potem sva šla midva naprej v cerkve, otroci in sorodniki pa za nama. Sin je bil meni za pričo, hčerka pa možu. No, in potem smo v cerkvi sedeli spredaj, gospod nama je pa »lušno« naredil obred. Po obredu naju je župnik vprašal, če imava prstana, pa sem rekla, da ju seveda imava. Potem nama je dal še hostijo, potem pa še vino. Tega sem pila iz keliha, kar še nikoli prej nisem.

5) Kaj pa ko sta se pred petdesetimi leti poročila, takrat niste pili vino iz kelihov?

Teodora: Saj včasih ni bilo tega. Ah, daj no mir! Ne. V Mengšu, kjer so bile včasih poroke, najprej pri matičarju, potem pa v cerkvi, ni bilo tega. Takrat v Trzinu ni bilo porok. To se je začelo šele z Jožetom Tomšičem.

No, če nadaljujem z zlato poroko. Po pridigi naju je gospod ponovno poročil. Za to priložnost sem kupila nova prstana in tam sva si ju izmenjala. Tako imava po petdesetih letih tudi nova prstana.

Hinko: Ja, vino sva iz kelihov pila!

Teodora: Iz cerkve smo potem šli v Šentjakob v gostilno, kjer smo imeli zabavo. Petdeset povablencev je bilo. Prava ohceti!

6) Sta kaj plesala?

Teodora: Tudi, tudi. Sem tako plesala, pa še nove šolne sem imela. Moram reči, da smo se imel prav lušno, res, prav lušno.

7) Torej vam je ta zlata poroka veliko pomenila?

Teodora: Ja veliko. Veliko, veliko! Jaz nisem mislila, da jo bova dočakala. Sva že toliko stvari poskusila na svetu. Trem otrokom sva zidala bajto, ena plača včasih... Takrat ni bilo ne vrta in ne v šoli varstva. Kaj si hotel? Tri otroke zapreti v hišo pa iti na šiti za osem ur? Ja, to ni moglo iti tako. Ženske smo morale biti doma pri otrocih. Kje pa boš? Zdaj je bolj »komot« za te midva. Ja včasih pa ni bilo tako. Ne, ne.

8) In kako se počutite po tolikih letih zakona?

Teodora: Saj pravim, da si nisem mislila, da bova midva to dočakala. Pričakovala pa sem, da nama bo za obletnico prišel voščiti tudi župan. Sem že vse pripravila, hrano in pijačo. Potem pa ni bilo nikogar. Pa ne od žerjavčkov, pa ne od Rdečega križa... Sva v vseh družtvih, pa ni noben prišel. No, ampak se nič ne sekiram.

9) Po vsem povedanem sklepam, da vam ni bilo nikoli žal, da ste se poročili?

Teodora: Ne, nikoli.

10) Kaj vas pa pri partnerju najbolj moti?

Teodora: A veš kaj, na stara leta za kozlarijo nisem... (smeh). Drugače, kaj naj me pa moti? Saj me nima kaj!

Bradač Teodora in Hinko se najlepše zahvaljujejo izvirniku župniku Pavletu Krtu za prelep cerkveni obred, ki ga je le – ta vodil ob pedeseti obletnici njune poroke oz. za t.i. zlato poroko.

Marija in Janez Štebe:

1) Kako in kje sta se spoznala?

Janez: Marija je igrala gledališko predstavo v Trzinu. To je bilo v času, ko smo kulturni dom še opremljali. In jaz sem ravno takrat tam napeljeval elektriko, ker so seveda tak

trebovali razsvetljavo. No, takrat sem jo spoznal.

Marija: Ja, igrali smo igro z naslovom V valovih bolesti.

2) Sta potemtakem oba iz Trzina?

Marija: Ne, jaz sem iz Loke. Ampak v Loki takrat nismo imeli gledališke dvorane, in smo hodili v Trzin gostovat.

3) To leto ste obhajali petdeseta obletnico poroke. Kdaj natančno se je to zgodilo?

Marija: To je bilo tridesetega maja. Poročila pa sva se triinpetdesetega leta, ja.

4) Sta ob tej priložnosti še enkrat uradno potrdila vajin zakon?

Marija: Ne, ne.

Janez: Uradno nič. Smo pa šli domači skupaj na niklo. Praznovali smo samo v krogu družine.

5) Kako se počutite po tolikih letih zakona?

Marija: Pravzaprav ni nobene spremembe. Midva se razumeva, nimava nobenih problemov. Nič ni drugače kot prej.

Janez: Med nama ni problemov, drugače pa jih imava. (smeh)

Marija: Eden brez drugega ne moreva biti. Kjer je eden, tam je drugi.

6) Torej vama ni bilo nikdar žal, da sta se poročila?

Marija: Ja, ne.

7) Za zaključek in bolj za šalo kot zares pa imam pripravljeno še eno vprašanje, in sicer kaj vam gre pri partnerju najbolj na živce?

Marija: Joj! Ja imava, imava tudi kakšno napako, samo ne znam povedati.

Janez: Ja, nič. Jaz bom povedal. Nikoli se ji prav ne napravim! (smeh)

Marija: Ja, tako je, on je bolj površen, jaz imam pa preveč rada red. Ampak drugače pa ni nič takega, kar bi me zares motilo.

Janez: Zelo dobro se razumeva. Oba se rada ukvarjata z rožami, z vrtom, rada hodiva okrog...

Marija: V hribe rada hodiva. Drugače mi pa pomaga tudi pri gospodinjskih opravilih.

Mihaela in Franc Kavčič:**1) Kako sta se spoznala?**

Mihaela: Spoznala sva se v Komendji; takrat je bila tam veselica, pa tiste konjske dirke. Na to prireditev sem šla skupaj s prijateljico in njenim bratom. Ne, in takrat je Franc (bodoči mož) prišel pome, da bi skupaj plesala. In tako se je začelo. Drugače pa jaz prihajam iz Loke, mož pa iz Trzina.

2) Kdaj ste praznovali vajinih petdeset let poroke?

Mihaela: Prvega avgusta letos.

3) Sta ob tej priložnosti uradno potrdila zakon?

Mihaela: Ne, praznovali smo samo v krogu družine. Najprej so k nama na dom prišli otroci, nato smo šli pa k Jakov Met na kosilo. Ampak tam nismo bili dolgo, ker je bil mož bolan, zato smo odšli domov in nadaljevali praznovanje. Ampak samo domači.

4) Kaj vam pomeni zlata obletnica poroke?

Mihaela: Ja kaj pa vem, lep spomin. Zelo so me pa presenetili najini otroci, ki so vso zame po praznovanje (obletnice) zelo lepo pripravili.

5) Kako se počutite po tolikih letih zakona?

Mihaela: Ja zdaj bolj tako, ker je kmalu po obletnici moža zadela kap. Potem je bil pa štiri tedne v bolnici, sedem tednov pa v Izlakah...

6) Kako pa je biti toliko let poročen z istim človekom?

Mihaela: Ja, kar mine. Saj moraš zdržati skupaj, če so otroci.

7) Pa vam je bilo kdaj žal, da ste se poročili?

Mihaela: Ja, vse sorte je b'lo. Kar je b'lo, je b'lo. Saj veste kaj je mlád človek, a ne? Tako je b'lo. Starši so bili pa takrat tudi zelo dobri zame.

Miriam Ših

Marija in Emilijan Pevec:

Visok in okrogel jubilej bosta v kratkem praznovala tudi zakonca Marija in Emilijan Pevec. Spoznala sta se na Dolenjskem, kamor se je Marija kot majhno dekletce z družino preselila iz okolice nam bližnjega Doba. V njunem zakonu so se rodili trije otroci: Marica, Erika in Emil. Dekleti sta se poročeni, tako da imata zakonca Pevec že pet vnukov. Jubilanta se lahko s ponosom ozreta na prehojeno pot. Zgradila sta si novo hišo, ob njej je že zrasla hčerina. Oba se rada udeležujeta prireditev v Trzinu, še zlasti dejaven pa je oče Emilijan, ki poje pri žerjavčkih in ustvarja s trzinskimi rezbarji. Kot bralci Odseva že vedo, je tudi pesnik, ki ob najrazličnejših priložnostih kuje pesmi. Zdjaj se jih je nabralo skoraj toliko, da bi jih lahko izdal že v samostojni pesniški zbirki.

NOVIM DOGODIVŠČINAM NAPROTI

In tako je deseti Miklavž za nami. Po obilici dela, ki smo si ga zadali s praznovanjem sv. Miklavža, bi se počitek kar prilegel, pa še kar ne vidimo konca dela.

Z Miklavževim sprevodom smo začeli že v sredo, 3. decembra, ko smo odšli malo naokoli po trgovinah Vele. Prav tako se je zgodbica ponovila naslednji dan. In ko smo že kar pozno zvečer prišli domov, nas je v dvorani čakalo dvestoosemdeset čokolad, bonbonov, knjig... in gnilih mandarin. Tako smo se lotili pakiranja daril. Ker pa so bili letošnji angeli zelo pridni, zmrdovali so se le pri zelo mehkih in sivo obarvanih mandarinah, smo v dobri urici končali delo. Darila smo postavili pod novoletno jelko in odhitevi v postelje nabrat energijo za naslednji dan. Akcija se je začela že zgodaj popoldne, ko smo postavljali reflektorje, ki so nam nagajali še bolj kot hudobni parkeljini. Ob pol štirih je prva skupinica že odrinila na pot k Smuku, ki je zapregel konje in po Trzinu popeljal samega sv. Miklavža z manjšim spremstvom. Medtem so se začeli na zemljo že spuščati ostali Miklavževi spremljevalci: angeli in parkeljini ter visoki obisk sv. Peter.

Ob pol šestih se je začela odvijati prva predstava. Ker je bila namenjena najmlajšim, smo za uvod pripravili le štiri pesmi. Saj veste, malčiči komaj čakajo prihod sv. Miklavža in tudi dvajsetminutni igrice še ne sledijo. Je pa mogoče res, da bi štiriletniki iz prve skupine morda tudi z veseljem pogledali dogajanje v nebesih in v peklju. Vendar smo organizatorji (KUD Franca Kotarja Trzin in občina Trzin) morali postaviti neko starostno mejo. Komaj se je dvorana spraznila, že so prihajali malo starejši gledalci. Zadaj za odrom pa smo komaj malo zajeli sapo in se nekoliko odpočili, že smo zopet nastopili. Tokrat je sledila igrica, ki so jo sestavili nastopajoči sami. Vsebhina pa gre takole: V nebesih je vse po starem: angeli so pridni, malo ponagajajo in pakirajo darila. V peklju pa je še zmeraj vroče, še posebno ko Lucifer sprejema novega parkelj-

na. Na zemlji pa se otroci igrajo, vsak po svoje. Tako je tudi punčka, po imenu Lana. Za lanskega Miklavža je dobila knjigo urokov. In ker si je zaselela letočnega konja, je to skušala pričarati. Vendar... Z njenim urokom se je vse spremenilo: pridni angeli so postali hudobni, hudobni parkeljini pa pridni. Angeli so trgali darila, parkeljini pa so peli angelsko pesmico. Ko vse to sv. Peter ugotovi, na zemljo k Lani pošlje dva angela, ki sta se edina rešila uroka. Konec dober, vse dobro. Lana je pri čaranju spregledala zvezdico, kot opombo, kjer je pisalo, da mora urok prebrati nazaj. Angela sta ji pomagala, da je bil v nebesih spet mir in v peklju zopet direndaj. Tako smo okoli osme ure zaključili z uradnim delom. Sledilo so še nebeški sendvički in pekienske čokolade. Nastopajoče so noge hitro odnesle domov, ker jih je čakal še en naporen dan. Naslednji dan ob pol dveh smo se nastopajoči z avtobusom odpravili v Cerkno pri Idriji, in sicer na gostovanje s predstavo Pepelka. Bilo je super: vzdušje, nastop na radiu Cerkno, mnogo gledalcev, dobro odigrana igra ter za konec slastne pice. Pot domov je bila še bolj živahna in glasna: igra in improviziranje nas je spremljalo na vsakem koraku.

Teden se je končal, ostali so lepi spomini. Zdjaj imamo teden dni 'dopusta', nato pa 19. decembra nastopimo na otvoritvi nove dvorane s kratko igrico o Marjanci Ručigaj. 21. decembra zopet gostujemo s predstavo Pepelka v Šentjakobu ob Savi.

Po vsem tem si bomo vzeli malo počitnic in takoj po novem letu začeli z novimi predstavami, ki je Pika Nogavička ter Trnuljčica. V tem času pa bomo vseli tudi novih mladih talentov!

Lepe božične praznike in srečno novo leto 2004!!!

UM

DOBRODELNI KONCERT OB TEDNU KARITASA

Karitas ✝

Ob tednu Karitasa so tudi to leto povsod po Sloveniji potekale različne dobrodelne in druge prireditve, ki so žele spomniti na prisotnost te organizacije na slovenskih tleh. Slovenska Karitas je dobrodelna ustanova rimskokatoliške Cerkve na Slovenskem, sicer pa članica Mednarodne in Evropske Karitas. 1. maja 1990 jo je ustanovila Slovenska pokrajinska škofovska konferenca z namenom, da uresničuje karitativno in socialno poslanstvo Cerkve.

V Trzinu imamo Župnijsko Karitas od leta 1992. V njej trenutno aktivno deluje 7 članov, njen predsednik pa je gospod župnik Pavle Krt. Pri posameznih akcijah poiščejo še dodatno pomoč. Delovanje Župnijske Karitas ni usmerjeno navzven. Njihova naloga je predvsem čimbolj nevsiljivo poiskati pomoči potrebne in k njim primerno pristopiti. Tako se pokažejo potrebe po pomoči svetovanja v socialnih in tudi finančnih situacijah, spremstvu in prevozu bolnikov, obiskih osamljenih in drugo. Med njihove opaznejše akcije lahko štejemo obiskovanje starejših in invalidov za božič in veliko noč, organiziranje mase oziroma romanja ob dnevu starejših in invalidov ter pomoč pri občinski novoletni prireditvi za starejše občane. Vse njihovo delovanje je namenjeno občanom Trzina. Za širše delovanje je članov zaenkrat premalo. Za pomoč in svetovanje so članice Karitasa dežurne v župnišču v Trzinu vsak prvi petek v mesecu od 17.00 do 18.00 ure. Župnijska Karitas Trzin vsak mesec prejema občinsko dotacijo, vsake toliko časa pa se tudi kakšen posameznik spomni na njihovo delo. Ljudje pa občasno prinašajo tudi obleko v župnišče, vendar se ne zgodi vedno, da je obleka tudi uporabna, saj velikokrat oblačila niso čista, cela ali pa so prestara. Oblačila so tudi edini prispevek, ki je koristil ljudem zunaj naše občine. Sicer na dobrodelnem področju v Trzinu deluje še Rdeči križ, ki je še zlasti opazen z dobrodelnimi akcijami na šoli.

Ena od dobrih poti zbiranja prostovoljnih prispevkov za tiste, ki so potrebni pomoči, je tudi organiziranje dobrodelne prireditve. Tudi Župnijska Karitas je v tednu Karitasa, 29. novembra, v cerkvi sv. Florjana pripravila svoj dobrodelni koncert. Z njim so želeli opozoriti, da tudi v Trzinu deluje Karitas, ter pridobiti nekaj finančnih sredstev, ki so poleg volje in ljubezni potrebna pri njihovem delu, predvsem pa s koncertom polepšati sobotni popoldan vsem listim, ki so se odzvali njihovu vabilu.

Koncert je potekal v znamenju ljubezni in sočujlja do sočloveka. Med izvajalci kulturnega programa so prvi nastopili Pevčki, do-

mači otroški pevski zbor pod vodstvom zborovodje Francija Banka, ki so zapeli otroško himno Sveti angel varuh moj in nekaj drugih pesmi. Za njimi se je na orglah predstavil igralec Jure Ivanušič, ki ima tudi sam izkušnje s Slovensko Karitas, saj je tam dve leti nazaj služil civilno vojsko. Med nastopajočimi so bili tudi Jožica Kališnik s štirimi slovenskimi zimzelenimi melo-

dijami, katero je na harmoniki spremljal Božo Matičič, Elda Viler, ki je med drugimi zapela tudi svojo legendarno pesem Laslovke, ob kateri je povezovalc programa Gašper Ogorelec z navdušenjem ugotovil, da se ne zgodi vsak dan, da bi imeli take zvezde v Trzinu. Za njo pa še kitarist in pevec Hervin Jakončič, pa sopranisti Nataša Banko in Urša Urbanija ob klavirski spremljavi Sebastjana Vrhovnika, duo Patra kapučina, ki sta prepevala o solidarnosti, ponižnosti in ljubezni, Franci Kurent, ki nam je na dušo polagal besede iz Svetega pisma, ter zbor društva upokojencev Žerjavčki, ki so ob spremljavi Francija Banka na orglah in vodstvom zborovodje prof. Alenke Markus zapeli priljubljeno arijo iz opere Nabucco. Kot zadnje so z izborom sodobnih interpretacij cerkvenih pesmi nastopile še Žolne, dekliški pevski zbor iz Trzina.

Koncert je bil vsekakor velik kulturni dogodek za Trzin, sploh glede na to, da je bil v tistem tednu to že druga odmevnejša prireditve, saj je ravno en dan prej potekal večer slovenske folkliere in pesmi. Da je bila cerkev tisti večer lepo obiskana, lahko veliko pove o tem, da se Trzinci radi odzovemo vabilu na kulturno preživljanje dneva in da med nami še vedno živi duh solidarnosti in ljubezni do sočloveka. Upamo lahko, da smo to dovolj močno potrdili tudi z bogatimi prispevki, kar bi trzinskemu Karitasu omogočili še bolj uspešno pomoč ljudem v stiski. Poleg tega pa je bila to morda tudi dobra promocija prostovoljnosti, ki je za učinkovite rezultate na poti pomoči nemočnim še kako pomembna. Vsi tisti, ki se koncerta niste mogli udeležiti, svoj dar pa bi vseeno želeli prispevati, lahko svoj denarni prispevek nakažete na TR Župnijski Karitas Trzin: 18305-02-53395249. Veliko pa lahko storite že s tem, da ste vsak dan pozorni na ljudi okoli sebe in jim nudite oporo in ljubezen. Ker, kot je iz Svetega pisma pre-

biral Franci Kurent: »... laže tisti, ki pravi ljubim boga, pa ne ljubi svojega brata.«

Za konec naj le še posredujem moto koncerta, ki v poetičnem jeziku zaokrožuje bistvo in namen prireditve:

*Ta svet je lep, če nekomu nekaj daš,
ta svet je lep, če nekoga rad imaš,
če roko stisneš komu, ki ga kaj boli,
ta svet je lep, če si človek do ljudi.*

Besedilo: Jana Urbas
Fotografije: Jože Seljak

DEKANIJSKO ROMANJE V NOVO ŠTIFTO NA DOLENJSKEM

V soboto, 18. oktobra 2003, je imela domžalska dekanija romanje v Novo Štifo na Dolenjskem. Med romanjari pa je bilo tudi za en avtobus udeležencev iz Trzina.

Cerkev v Novi Štifi je baročna, ima osemkotno ladjo in je posvečena Marijinemu vnebovzetju. Poleg bogate arhitekture jo v notranjosti krasijo tudi čudovite rezbarije. Vsi oltarji so rezljani iz lesa, pozlačeni, posrebreni in pobarvani. Notranjost cerkve je poslikana s freskami. Na glavnem oltarju je čudovita svetloba za podobo Marije, ki jo angeli nesejo v nebesa. Že sam pogled na oltar te navda z rajsko milino.

Poleg Trzincev se je romanja udeležilo kar lepo število vernikov, saj so tja prispeli s kar 11 avtobusi. Že ob 9. uri se je začelo srečanje z uvodnimi mislimi, s kratko predstavitvijo svetišča in nadaljevalo z molitvijo rožnega venca in petjem. Na razpolago je bilo tudi več spovednikov.

Ob 10.30 pa je bila slovesna sveta maša, ki jo je vodil upokojeni nadškof dr. France Perko. Pri maši je sodelovalo tudi več duhovnikov, ki so prišli skupaj z verniki. Poudarek srečanja je bila molitev rožnega venca in molitev za duhovne poklice.

Dan je bil duhovno bogat, in bi ga bilo škoda zamuditi. Po skupnem romanju pa je vsaka župnija še po svoje nadaljevala pot in zaključila svoj duhovni dan.

Ana M.

ZAHVALA

Karitas ✠

Od 24. 11. do 30. 11. 2003 je bil teden Karitasa. Članice Župnijske Karitas Trzin smo v irzinski cerkvi sv. Florjana pripravile dobrodelni koncert, s katerim smo želele obiskovalcem polepsšati sobotni popoldan. Poleg tega je bil namen pridobiti nekaj finančnih sredstev, ki so, poleg volje in ljubezni, potrebna skoraj pri vsakem pristopu do potrebnih.

Vesele smo, da nam je uspelo oboje – obiskovalci so bili zadovoljni in tudi darežljivi. Zato še enkrat hvala vsem za obisk in prostovoljne prispevke.

Za program dobrodelnega koncerta se moramo zahvaliti vsem nastopajočim, ki so sodelovali ne samo z glasom, ampak tudi z dušo. Iz Trzina so se vabilu za sodelovanje odzvali Franci Kurent, Pevčki, Žolne in pevski zbor Društva upokojencev Trzin s pevovodjo prof. Alenko Markus in spremljavo na orglah Francijem Banko; s čudovito povezovalno besedo je koncert vodil Gašper Ogorelec. Gospe od drugod pa so bili Jožica Kalitšnik s spremljavo Boža Matičiča, Jure Ivanušič, Elda Viler, Hervin Jakončič, Nataša Banko in Urša Urbanija s spremljavo Sebastjana Vrhovnika ter duo kapucinov.

Ne nazadnje gre zahvala tudi gospodu župniku Pavlu Kru za gostoljubje v prijetno ogreti cerkvi.

Naša zahvala je namenjena tudi vsem gostim v Trzinu, ki so nam pri organizaciji koncerta pomagali z brezplačnimi storitvami in izdelki:

- Reklamni napisi Šinko Biring, gostilna Narobe, slaščičarna Oger, cvetličarna Ciklama, pekarna Krafaj, gospa Marija, snemalce Stane in Turistično društvo Trzin.

Vsem sokrajanom želimo članice Župnijske Karitas Trzin mirne in blagoslovljene božične praznike in srečno leto 2004.

V tem predbožičnem času, v obdobju adventa, smo se v uredništvu Odseva odločili, da našim bralcem predstavimo g. župnika Pavla Krta, saj že vrsto let sadi med najpomembnejše Trzince in po svoje vpliva na življenje v občini, zdaj pa je imel v sklopu Župnijskega Karitasa tudi precej zaslug pri pripravi zelo prijetnega dobrotelnega koncerta v trzinski cerkvi.

VERA, UPANJE, LJUBEZEN

slišimo velikokrat ob cerkvenih obredih katoliških vernikov. Tudi v Trzinu imamo veliko število verujočih, ki redno in manj redno hodijo v cerkev sv. Florjana, ki je eden redkih kulturnih spomenikov, ki so se obdržali skozi viharje, ki so divjali skozi ta majhen, pa očitno ne nepomemben kraj. Stari krajanji so mislili, da se bo s prihodom novih prebivalcev v Trzin to razmerje poslabšalo, pa vendar ni tako in je naša cerkev vsak dan bolj polna, več se vrši krstov, porok in drugih krščanskih obredov. Za to pa ima tudi nemajhno zaslugo duhovni pastir, ki je že nekaj časa med nami in s svojo preprostostjo in neposrednim stikom z verniki in tudi s tistimi, ki niso ravno verni pa vero jemljejo kot nekaj dobrega, širi krščansko misel in dobroto med ljudi. To je naš župnik, gospod Pavle Kr

Najprej nekaj splošnih vprašanj: od kod prihajate, kje je Vaš posvetni dom?

Izhajam iz krščanske kmečke družine, ki je bila kar številčna. Oče in mati sta nas vzgajala v krščanskem duhu. Rodil sem se med vojno leta 1942 doma, v Podjelskih, v podnožju prelepih karniških planin. Bilo nas je osem otrok in starša sta morala kar krepko delati, da sta prehranila in šolala vse otroke. Kot so pripovedovali, sem bil že takaj ob rojstvu deležen vojne vihare, saj sem ležal v košarici na klopi, ko so napadli našo vas in krogle so švigale vse okoli mene. Oče je rekel, da me je rešilo srce Jezusovo, ki je potegnilo kroglo nase in je tako udarila vanj, ne v mene.

V šolo sem hodil najprej v Mekinjah, nižjo gimnazijo (sedanjo osemletko-devetletko) pa sem končal v Kamniku. Ker nisem bil med najbolj marljivimi, sem po vsakem roditeljskem sestanku oprezoval, ali se oče s sestanko vrača s palico, to pa je pomenilo hudo uro. Ne bom rekel, da sem s pomočjo palice prišel do branja nove maše, ampak takrat je pač bilo najpriciočnejše vzgojno sredstvo palica. Ker sem v sedmem in osmem razredu imel nekaj težav, sem potreboval dopolnilni pouk, h kateremu sem hodil k sestram redovnicam v Mekinjeh. Sestra Kristina mi je veliko pomagala, posebno v matematiki, in sem uspel zaključiti šolo v Kamniku.

Šolo sem nadaljeval v Pazinu, ker v Sloveniji ni bilo ustrezne verske gimnazije.

Da smo se Slovenci lahko tam šolali, gre zasluga nadškofu Vovku, ki je izprosil, da so nas vzeli. Bilo nas je petdeset Slovencev, v šoli pa je bilo zelo strogo; to je bilo leta 1958, leta 1962 pa smo nekateri odšli k vojakom. Moram reči, da je bil težim v vojski zame mnogo blažji kot v šoli v Pazinu.

Kako to, da ste se odločili za duhovniški poklic, saj ste se s tem odrekli številnim posvetnim radostim in tudi tegobam?

Fantje iz karniškega konca smo se radi zbirali v Radomljah, na Škerjančevem, in to ob nedeljah.

Prelomni trenutek je bil, ko sem se enkrat iz Radomelj vrnil s takih pogovorov domov in sem prisedel k mami, ki je sedela ob peči, pa sem kar tako malo poltipal: »Mati, kaj pa če bi šel tudi jaz za duhovnika?«. Žalostno me je pogledala v oči in mi rekla: »Sin mój, nikar, saj je dovolj, da je že tvoj brat Štefan duhovnik«. In kar zijokala je. Starši so želeli, da ostanem doma na kmetiji in da za njimi prevzamem domačijo. Mama je imela rada kmetovanje in je na meni gradila našo prihodnost.

Kot ste omenili, izhajate iz številčne družine. Vam je kdaj hudo, da nimate svoje lastne?

Ni mi bilo hudo. Ko sem se enkrat odločil za duhovniški

poklic in ko smo polno zaživeli, je to poseben dar in duhovno življenje je tako bogato. Ko se enkrat privadiš, te prevzame misel, da lahko tako mnogo bolj pomagaš drugim ljudem v najhujših stiskah. Tega mnogi ne morejo razumeti; to je klic z neba, volja božja je to in nismo se sami odločili ali če rečem drugače: Bog te je poklical, in če se odzoveš njegovemu klicu, si srečen!

In še malo provokativno vprašanje: sprejemate celibat kot nujnost in ali bi želeli, da cerkev v prihodnje dovoli zakon tudi v cerkveni sferi?

Celibat ali samski stan je velik dar božji, ki ga je težko razložiti, ker ga navadni ljudje težko razumejo; najbolje bi ga opisal, če bi rekel, da je to sladko žrtvovanje. Vzemiva ta trenutek: če bi se poročil in imel kopico otrok, kolikor bi jih Bog dal, ali bi se midva lahko takole mirno pogovarjala, ko bi se okrog naju padili otroci in še žena bi prispevala svoje ...

Zaradi tega, da se lahko v popolnosti posvetiš duhovnemu življenju, drugim ljudem, da širiš svojo duhovnost, je celibat posebno velik dar božji.

Nekaj besed o župnijskem pastoralnem svetu: kako se formira?

Svet je bil izvoljen od vernikov, 36 je bilo izvoljenih, vendar se sej ali srečanj, kol jim mi rečemo, udeležuje le kakšna polovica. Organizirani je na poseben način, po skupinah za posamezne dejavnosti. Iz tega Sveta izhaja tudi župnijski Karitas, ki je v Trzinu še posebno aktiven.

Srečanja vodi običajno dr. Dolenc, ki tako tudi duhovno vzgaja. Zbiramo se v pastoralnem letu, ki običajno traja od septembra do junija. Sestaja se vsak mesec enkrat.

In pevski zbori, ki so v zadnjem času kar precej aktivni?

Imamo mešani, mladinski in v zadnjem letu tudi otroški pevski zbor. Vsi člani PZ zaslužijo še posebno pohvalo, saj se morajo zaradi vaji in nastopov marsičemu odreči. Posebej bi omenil otroški PZ, ki ga uspešno vodi, kljub mnogim drugim

zadolžitvam, g. Franci Banko, za cerkev pa pripravljala tudi programe zborov. Otrški PZ že sodeluje tudi pri nedeljskih mašah.

Kot bogoslovec sem pripravljala program pesmi za koralno petje, in vem, koliko časa potrebuješ, da pripraviš prave pesmi za posamezne dneve in za celotno obdobje za posamezne dogodke (advent, božič, post, velika noč...).

Kje vse ste doslej službovali?

V vseh najboljših farah (smeh). Leta 1968, ko sem bil posvečen, sem šel za pomočnika v Šmartno pod Šmarno goro. Moj predstojnik je bil sila strog, kar so ponavadi občutili ministranti, no, pa sva se kar dobro razumela. Kuharico sva imela, pravi kulinarčni biser, saj je za večje ohroke skuhala kar sedem jedi, tako da smo radi dalj časa posedali pri kosilu.

Po večletni praksi sem postal kaplan na Vrhniki. V obeh farah sem se veliko naučil. Tudi obrtniških del nam ni manjkalo, saj smo si po večini sami urejali stanovanja. Tako sem bil enkrat zidar, drugič pleskar, pa še marsikaj; tudi elektrikar sem bil, pa me nikoli ni stresla.

Leta 1962 mi je g. Prestor namenil kar dve župniji, vendar je se potem tako zasukalo, da sem odšel v Staro Cerkev pri Kočevju. Tu je bilo čudovito, zato imam kar najlepše spomine na kočevska leta. Prva fara, prva ljubezen!

Iz Stare Cerkve sem bil premeščen v Bistrico pri Trzinu, kamor me je poslal škof: Pogačnik, da zmanjšam dolg, ki ga je imel farni dom s kapelo. Ta dolg smo odplačevali kar tri leta in ko smo prišli na zeleno vejo, nas je nepričakovano potres ponovno prisilil v nepredvidene stroške. Moram pa reči, da je bilo razumevanje ljudi izredno veliko in so zelo pomagali. V Bistrici sem služboval 18 let.

Kako ste prišli v Trzin, na lastno željo?

Pred nekako enajstimi leti sem dobil odlok, ki ga je podpisal nadškof Alojzij Šuštar. Po sklepu personalne komisije greste v Trzin. Že takoj na začetku službovanja sem sklenil, da se ne bom upiral, in sem brez besed odšel v Trzin.

Kako se počutite med nami?

V Trzinu se počutim dobro in skušam biti prijatelj z vsemi ljudmi, in upam, da me tudi Trzinci upoštevajo.

Kaj počnete v prostem času? Poznate Vašo ljubezen do gora, posebno do kamniških planin. Ali imate kakšen osebni konjiček: glasbo, petje, branje knjig...?

V hribe sem začel hoditi z očetom nekako s šestimi leti. Takrat smo na planji gradili tudi stajajoči živali, kočice, napajališča in vse drugo, potrebno za normalno bivanje ljudi in živali. Res, hribi so moja velika

ljubezen, posebno od takrat, ko sem bil zelo bolan, pa sem odšel na planino in ob domači hrani in planinskem zraku in miru sem se tudi pozdravil. Naša glavna paša je bila na planini Košutna, kjer smo Krti zgradili tudi kapelico, ker je bilo do Kravca predaleč. O tej kapelici smo v Odsevu že nekajkrat pisali, in tega ne bi tudi top. Kakšnih posebnih konjičkov nimam, vendar pa rad prepevam in poslušam glasbo; včasih še zaigram na kitaro. Vsi v Krtovi rodbini tako ali drugače glasbeno delujemo. Sam pa še zelo rad berem, v kolikor mi čas dopušča.

Kaj bi delali drugače, če ne bi bili duhovnik?

Če ne bi bil duhovnik, bi bil najbrž kmet... Sestrica, ki me je imela zelo rada, mi je nekoč prišepnila: «Pavle, pojdi študirati!».

V času Vašega službovanja v Trzinu ste pripravili kar nekaj kulturnih prireditev, ki so bile vse dobro obiskane in za nastope pridobili tudi priznane umetnike. Ljudje so to dobro sprejeli; hoste tudi v prihodnje podpirali take oblike občevarjanja z ljudmi?

Prireditve organizirajo drugi, največkrat Karitas, sam pa le pomagam, če je potrebno. Sam imam dovolj cerkvenega dela, rad pa kaj pripravim z otroki za posamezne praznike.

Sicer pa predstavlja cerkev tudi drugačen prostor; dostikrat pride človek v cerkev žalosten, razdvojen, obremenjen z vsakodnevnimi skrbmi, iz cerkve gre potem ponavadi drugačen, pomirjen, srečnejši, z dobrimi sklepi.

So Vam Trzinci všeč, ste radi med nami?

To je relativno vprašanje. Ljudje so po naravi dobri, samo včasih jih razmere prisilijo, da so drugačni. Všeč mi je, da je božji hram lep in umeščen v samo naravo. Rad sem med ljudmi, ki se med seboj razumejo. Otroci pa so mi najbolj pri srcu, in sem rad

z njimi, ko jih pripravljam na prvo sveto obhajilo; letos jih pripravljam 30. Krstov je bilo pred leti več, tudi do 40 letno, sedaj jih je malo manj, tudi porok je nekoliko manj.

Kaj Vam je najbolj všeč?

Da je živel v Trzinu nekoliko mlajši in je pogrebov sorazmerno malo.

Kaj Vas najbolj moti?

Kaj posebnega me ne moti, vendar bi bilo za izgled dobro, da bi se uredila okolica cerkve.

Kaj pa pokopališče; želite, da bi imeli Trzinci svojega?

V cerkvi si zelo želimo lastnega trzinskega pokopališča. Čisto drugače je, če se ljudje od svojih najdražjih poslavljajo v svojem kraju, kjer so korenine ali pa živijo svoji umrli. Ob pokopališču bi bilo dobro načrtovati tudi manjši sakralni objekt – kapelico, za poslednje molitev za umrli. Dobro bi bilo imeti tudi kakšen prostor za liturgično opremo, ki se potrebuje ob obredu. Oddaljenost od cerkve niti ni tako velika motnja.

Kakšno sporočilo bi izrekli vsem prebivalcem Trzina, ne samo vernim, sedaj v tem prazničnem času?

Prijazno sporočilo že tako prinaša prazničen čas, ki je pred nami. Osebnost pa želim, da se ljudje ne bi med seboj delili, da bi se imeli radi ne glede na prepričanje. Glede vere pa bi rekel tole: vsak človek nosi v sebi neko vero, takšno ali drugačno in prav je tako.

Za konec Vam želim, da bi bili še dolgo med nami in se lepo počutili. Hvala za pogovor.

Tudi jaz se vam zahvaljujem za pozornost in razgovor.

Tone Ipavec

BIL JE RES LEP VEČER

V petek, 28. novembra, je Turistično društvo Trzin zaključilo svojo letošnjo akcijo ocenjevanja najlepše urejenih vrtov in balkonov v Trzinu s podelitvijo priznanj in nagrad, hkrati pa je vse občane povabilo tudi na večer slovenske pesmi in folklore. Komisija, ki je ocenjevala okrašenost trzinskih domov, je imela težko delo, saj je v našem kraju kar precej marljivih gospodinj in ljubiteljev cvetja, ki jim ni vseeno, kako izgledajo njihovi vrtovi, balkoni in okna. Tudi za Trzin lahko rečemo, da se večina gospodinj še drži starega gorenjskega običaja, da nobeno okno, noben gank in seveda tudi vrt ne sme biti brez cvetja. Včasih so o pridnih in marljivih rokah gospodinj govorile že rože na oknih. Starši so sinovom odsvetovali, da bi se ženihi pri tistih hišah, kjer je bilo na oknih holj klavarno cvetje. Ta običaj je zdaj že skoraj utonil v pozabo, ljubezen do cvetja pa je ostala, k lepši urejenosti okolice trzinskih domov pa verjetno po svoje prispeva tudi akcija turističnega društva, čeprav bi bilo prav, da bi tiste, ki najbolj skrbijo za lep izgled in cvetje po Trzinu, še bolj nagradili oziroma predstavili tudi drugim. V nekaterih sosednjih občinah takšne domove, vrtove in okna poslikajo, dajo narediti večje slike in jih razstavijo na mestih, kjer si jih lahko ogleda veliko ljudi, na primer v predverjih kulturnih domov, občin in podobno. V Trzinu pa smo še malo sramežljivi. Res je Jože Seljak poslikal vrtove in hiše, ki so si po oceni žirije prislužile priznanje, vendar so sličice ostale skromno razstavljene na enem pajoju blizu odra, da si jih je tisti, ki je bil bolj radoveden, lahko ogledal, da bi kaj bolje predstavili nagrajence, pa je bilo kar premalo denarja. Včasih se človek vpraša, ali smo bogata občina zato, ker na vsakem koraku skoparimo. Menim, da bi morali: na občini prav za predstavitev takšnih prizadevanj in akcij je malo bolj odvezati mošnjiček.

No, to sem moral zapisati takoj na začetku, saj je drugače treba izreči vse priznanje Turističnemu društvu za res prijeten in

lep večer. Led so prebili najmlajši Trzinci, člani otroške folklorne skupine iz Osnovne šole Trzin, ki so prikazali otroške igrice iz slovenskega ljudskega izročila, še zlasti z našega območja. Zraven so tudi zapeli in zaplesali pod vodstvom Maje Vujovič. Skupina obstaja šele dva meseca, vendar gredo krepko po stopinjah svojih predhodnikov, starejše skupine mladih folkloristov, ki so se že večkrat predstavili v Trzinu.

Nekaj starih ljudskih pesmi so zapele tudi članice ženske skupine ljudskih pevk Predice iz Kamnika. Članice skupine, ki jih na harmoniko spremlja Jože Jagodič, so se že izkazale na številnih nastopih, še zlasti radi pa jih povabijo v Budnarjevo hišo v Palovčah nad Kamnikom, ko tam gostijo ugledne diplomate in druge goste iz tujine. Lani so tako v Budnarjevi hiši nastopile kar enajstkrat. Predice vodi Angelca Jagodič, ki v duetu z možem igra tudi na gudačo. Tokrat so zapele nekaj starih pesmi iz

kamniškega konca, zapele pa so tudi Kamniško, ki so jo same uglasbile. Harmonikar se je ob tem predstavil z venčkom narodnih pesmi.

Drugačen melos pa so predstavile članice in člani Kulturnega društva Medžimurje iz Ljubljane, kjer so člani mešanega pevskega zbora ob spremljavi tamburic zapeli in zaigrali tri poskočne medžimurske narodne pesmi.

Da so med nami skriti mladi talenti, je dokazal kitarist in pevec Jure Bugar, učenec 5. a razreda trzinske osnovne šole. S svojim nastopom nas je prepričal, da bomo zanj prav gotovo še slišali.

Kot smo izvedeli, vadi pod mentorstvom znane pevke Damjane Golavšek, ukvarja pa se že tudi s komponiranjem in pisanjem besedil. Zapel in zaigral je tri pesmi in za konec ogrel poslušalce še z znano navijaško himno Slovenija gre naprej.

Vrhunec večera pa je bil nastop mešanega pevskega zbora Mavrica z Vrhniko. Zbor nastopa že deset let in se lahko pohvali z uspešnimi nastopi tudi v tujini, še zlasti pa so ponosni na svoj nastop na EMI s popevko Brez besed ter na nastope na Slovenski popevke in Miklavževem dobrodelnem koncertu. Trzinsko publiko so razveselili z Avsenikovo Slovenija, od kod lepote tvoje, prekmursko ljudsko Vsi so venci veili ter lahkotnejšimi zabavnimi popevkami Dan ljubezni. Na vrhu nebotični-

ka ter A Gift for Every Child. Zbor je vodila njegova ustanoviteljica Darinka Fabiani, na klavir pa ga je spremljal Aco Mueller.

Za konec kulturnega programa so člani folklorne skupine Tine Rožanc odplesali več vzhodnoštajerskih plesov z naslovom Tak se pleše kosmatača. Svojevrstna popestritev nastopa pa je bil tudi ples z bučami, s katerimi so fanije strašili dekleta. Člani ZKUD Tine Rožanc so že večkrat nastopili v Trzinu, zato so jih Trzinci pozdravili s še večjim veseljem.

Drugi del večera pa je bil namenjen podelitvi priznanj za najlepše urejene in ocvetličene vrtove, balkone in okna. Med nagrajenci je bilo že nekaj starih znancev tovrstnih ocenjevanj, več pa jih je bilo tudi iz starega dela Trzina. Predsednica društva Jožica Valenčak je v svojem govoru poudarila, da se trzinsko turistično društvo že od svoje ustanovitve vključuje v projekt Turistične zveze Slovenije Moja deželja – Lepa, urejena in čista. V sklop te akcije sodi tudi skrb za urejenost vrtov in hiš, vendar pa letos Turistična zveza Trzina v tej akciji ni ocenjevala, ker je v naselju preveč gradbišč. Ga. Valenčak pa je napovedala, da bomo že prihodnje leto poskusili spet sodelovati tudi na tekmovanju, saj bo večina gradbišč takrat že dokončanih. Tudi v naprej se bodo v Turističnem društvu skupaj z Občino trudili za lepši izgled našega kraja, za urejenost zelenic, nasade cvetja in čistilne akcije. Letos pa je strokovna žirija prvo nagrado dodelila Mirjam Močnik z Jemčeve ceste 44, sledili pa so Sonja Močnik (Bergantova ulica), Ciril Kosmač (Mengeška cesta), Vanja Pančur (Jemčeva cesta) in družina Mušič z Ulice Rašiške čete. Priznanje za večletno okusno urejeno cvetje na oknih in balkonih pa je prejela tudi družina Cimerman (ul. Za hribom), za večletno skrbno urejenost vrta in cvetja na oknih in balkonih pa je prejela družina Vertič z Jemčeve ceste.

Po zaključnem uradnem delu prireditve so organizatorji udeležence povabili k bogato obloženim mizam, kjer so za dobroto in postrežbo poskrbeli člani turističnega podmiadka na OŠ Trzin oz. gospodinjkega krožka pod mentorstvom Dušana Gorenca. Vzdušje je bilo enkratno in prijetno druženje se je zavleklo pozno v noč.

Večer slovenske folklorne in pesmi ob podelitvi priznanj za urejene cvetoče balkone in vrtove v letu 2003 so omogočili: Občina Trzin, Osnovna šola Trzin, KUD Franca Kotarja Trzin, Gostilna Narobe Trzin, Mlin in pekarna Krejan Trzin, Pagris d.o.o. Trzin, Banka Domžale d.d., Čistilni servis Vali - Valenčak Tomaž s.p. Trzin, Mimesa d.o.o. Trzin, Sadni vrt - Franci Ravnikar s.p. Mengeš, PS Mercator, d.d., Ljubljana, Biring d.o.o. Trzin, Mesarija Anton Arvaj s.p. Kranj, Vrtnarstvo Peter Hubal Dobeno in drugi.

Spoštovani ljubitelji fotografije - zimski motivi Trzina

Kot ste bili obveščeni preko Odseva, je komisija Turističnega društva izbrala tri izmed 12 fotografij, ki so prispele za natečaj najlepše fotografije Trzina pozimi. Izbranci so svoje fotografije pustili Turističnemu društvu za razstavo in druge namene TD.

Ob tej priložnosti vam se zahvaljujemo tudi za sodelovanje in predlagamo, da poslane fotografije namenite za razstavo, ki bo marca 2004, ko bo občini zbora TD. Kasneje se lahko odločite, ali vam fotografije vrnemo ali izplačamo ustrezno stroške.

Zahvaljujemo se vam za sodelovanje in vas vabimo, da sodelujete tudi na naslednjih razpisih za najlepšo fotografijo Trzina v različnih letnih časih.

Predsednica TD
Jožica Valenčak

VOSCILO TD TRZIN:

Ob iztekanju leta 2003 se Turistično društvo Trzin zahvaljuje vsem svojim članom, občanom, donatorjem, sponzorjem in drugim, ki so podprli dejavnosti društva. Naj bo prihodnje leto, leto 2004, prijazno in stabilno. Da bomo zdravi, da bomo uresničili čimveč svojih osebnih želja in želja za razvoj našega kraja.

Vsem krajanom Trzina, še zlasti pa tistim, ki jim je življenje že posrebrilo lase in zapisalo gube v obraze, želimo v letu 2004 obilo zdravja, notranjega zadovoljstva, veselja v krogu prijateljev in najdražjih in vse lepo ob praznovanju božiča.

Društvo upokojencev Žerjavki Trzin

TURISTICNO DRUSTVO NAPOVEDUJE:

10. januar 2004 16. novoletni koncert v Slovenski filharmoniji v Ljubljani ob 17. uri

Zaradi velikega zanimanja za obisk novoletnega koncerta vas obveščamo in vabimo na 16. novoletni koncert 2004 v izvedbi Komornega orkestra Vrhnika, mešanega pevskega zbora Mavrica Vrhnika in mešanega pevskega zbora Svoboda Šoštanj, s solistom na violini Žigom Brankom, v soboto, 10. januarja 2004, ob 17. uri, ki bo v Slovenski filharmoniji v Ljubljani.

Program

P. I. Čajkovski	Odlomki iz baleta Hresnač	orkester
F. Kreisler	Radost ljubezni	orkester in solist
A. Brendlin	Polovski plesi iz opere Knez Igor	orkester in zbor
J. Strauss	Na lovu	orkester
P. de Sarasate	Ciganske melodije	orkester in solist
J. Golovac	Kolo iz opere Ero z onega sveta	orkester in zbor
U. Koder	Cveje v jeseni	orkester
L. W. Redner	Počiva meso Bellehem	orkester in zbor
L. Bart	Oliver - glasba iz filma	orkester
H. Zimmer	Gladiator - glasba iz filma	orkester
A. L. Webber	Don't cry for me Argentina	orkester in zbor
L. Bernstein	Amerika - iz muzikla West side story	orkester in zbor

Dirigen: Marko Fabiani

Zborovodnik: Darinka Fabjani, Anka Jazbec

Cena vstopnic: 2.000 SIT za odrasle, za mladino 1.000 SIT.

Vstopnice so rezervirane, na voljo bodo pri Turističnem društvu Trzin in Vinotoču Uršič.

VESELO NA MARTINOVO!

Društvo upokojencev je imelo v načrtu za leto 2003 tudi martinovanje. 18. novembra smo se odpravili h Krošlovim na Kraberk blizu Slovenskih Konjic. Ob prihodu nas je sprejel prijazen gospodar z obveznim borovničevcem in okusnim rogljičkom, seveda pa ni manjkal niti naš muzikant s svojo harmoniko. Sledilo je obilna in okusna kosilo z res dobro vinsko kapljico. Zabavali smo se ob pripovedovanju šaf, plesu in nazdravljanju sv. Martinu pa tudi tistim članom, ki so imeli v novembru rojstni dan.

Predno smo se odpravili v klet na krst mošta, ki ga je opravil „ta pravi“ župnik, smo se še malo okreptali z domačimi specialitetami. Nazdravili smo z „župnikovim“ vinom, katerega je vsakemu lastnoročno natočil kozarček. Prisotnih je bilo kar nekaj članov pevskega zbora, in smo družno zapeli eno cerkveno. Bilo je res lepo. Nakupili smo tudi nekaj Krošlovih dobrot in vina ter se prečerne volje okoli 20. ure odpravili proti domu. Martinovanje je pripravil in tudi ta prispevek napisal Franci Bardorfer.

Pripis k eni od slik: Na martinovanju se je prvi dan upokojitve z nami veselila Zinka Kralj, ki je bila že od prej neutrudna sodelavka pri pripravi naših zabav. Dobrodošla med nami. Zinka!

Željavčki

OBVESTILO

Društvo upokojencev Željavčki vabi svoje člane, da aktivno sodelujejo pri sestavi programa izletov v letu 2004. Prosimo, da svoje pisne predloge pustite v Vinotoču pri Zvonki ali pa jih najkasneje do 25. 1. 2004 prinesete na naša srečanja, ki so, kol verjetno vsi veste, ob ponedeljkih po 16. uri v prostorih stare osnovne šole, nad vrtcem Palčica.

KUD FRANCA KOTARJA TRZIN

Kulturno-umetniško društvo Franca Kotarja Trzin vabi vse občanke in občane Trzina na ogled gledališke predstave

Niti tat ne more pošteno krasti

v izvedbi Kulturnega društva Šentjakob, ki bo v soboto, 17. 1. 2004, ob 20.00 v dvorani KUD-a

Prodaja vstopnic bo potekala uro pred predstavo v predprostoru dvorane.

Cena vstopnice je 1.000 SIT, za študente in upokojence pa 800 SIT.

Vljudno vabijeni!

KUD FRANCA KOTARJA TRZIN

Kulturno-umetniško društvo Franca Kotarja vabi vse občanke in občane Trzina, ki vas zanima klasično odrsko gledališče, da se nam s svojimi idejami, predlogi in pripravljenostjo na sodelovanje pri ustvarjanju nove odrske gledališke predstave za sezono 2004 pridružite na uvodnem sestanku, ki bo

v torek, 6. 1. 2004, ob 20.00 v dvorani KUD-a

V nadaljevanju še enkrat vljudno prosimo VSE, ki bi radi postali novi člani Kulturno-umetniškega društva Franca Kotarja oziroma VSE, ki ste že člani KUD-a, pa še niste vpisani v NOVO ČLANSKO KNJIGO, da nas pokličite na spodaj zapisano številko, da vam homo poslali obra zec pristopne izjave za članstvo v našem društvu.

V upanju na vaše sodelovanje vas lepo pozdravljamo in vas še enkrat vljudno vabimo, da se nam pridružite!!!

Kontaktna oseba:
Predsednica KUD
Brigita Dane
GSM: 041-37-22-22

KUD FRANCA KOTARJA TRZIN

Vabi vse člane in bodoče člane

**NA REDNI
LETNI**

OBČNI ZBOR

ki bo v **petek, 30. 1. 2004, ob 19.00**

v dvorani Kud-a.

Vljudno vabijeni!

NITI TAT NE MORE DOŠTENO KRASTI

Trzin, 2. december 2003 ob 20h

I KLIC. I KLIC? Hm, Je kdo me je tokrat klical na mobilne? Tone Predsednik Kulturnega društva Šentjakob. In naj kar takoj povem, da ne gre za Šentjakobsko gledališče, kot večina, ki ji omenim KD Šentjakob, misli. (Nekoč so šli neki družinski znanci kljub opozorilu (KD Šentjakob v Šentjakobu) Šentjakobsko gledališče v centru Ljubljane) eno izmed "naših" predstav gledat v Šentjakobsko gledališče, kjer pa na plakatih ter gledaliških listih za njih nekako začuda, zame pa: seveda, ni bil pravi naslov komedije, v kateri naj bi igrala, da ne omenim, da moja skromnost tudi ni bila zapisana v igralski vrsti, pa tudi skakala ni po tamkajšnjem odru. Torej, govorimo o KD Šentjakob, ki ima uradno svoj sedež v Kulturnemu domu Šentjakob v Šentjakobu. V tistem Šentjakobu, ki skupaj z okoliškimi kraji Sotesko, Pečnikom, Podgorico, Dragomljem, Šentpavлом in Pštato sodi v župnijo Sv. Jakob ob Savi. Sedaj je pa že vsem čisto jasno, kaj neda?

Klič me torej predsednik tega tako in drugače zanimivega ter oh in sloh kulturnega društva. "Petra, moja rožica

(prijazen je pa vedno zelo ta naš predsednik), eno nalogo imam zate. Daj napiši eno kratko predstavitev o našem društvu in njegovi gledališki skupini," me prosi. "Kaj? Kako? Zakaj? Čemu?" "Za glasilo, ki izhaja v vašem kraju," mi razloži. "Odsev," poznavalsko ugotovim. "ODSEV?! ODSEV?! ČLANEK ZA ODSEV NAJ NAPIŠEM?!" "Ja, rožica, saj veš, januarja gostujemo v Trzinu, in če hočeš, da nas bo kdo prišel gledat," mi mirno razlaga naprej, medtem ko jaz komaj dihavam: "O Marija! Jezus Kristus!" in kar je še podobnih ubesedenih vzdihov neprijetnega prsenečenja. "In do kdaj naj bi napisala to predstavitev?" "Jah, najbolje bi bilo, da jo kar sedajle hitro napišeš." In mu jo še danes oddam. Ura pa 8 zvečer. "A SI TI ČIST NOR?" "Da se upam takole reči predsedniku, se morda kdo čudi. Ja, ja, našemu predsedniku, ki je mimogrede tudi izvrsten igralec in ga boste sredi januarja lahko videli na starih trzinskih odrkških deskah. Potem boste videli še Mateja, ki je edini doslej igral prav v vseh igrach od. predstavah sedanje gledališke skupine KD Šentjakob. Pa štiri novice: Eriko, Mojca ter dva Martina. In na koncu še moja malenkost iz Trzina. Seveda ob tem ne smem pozabiti naše nove šepetalke Žive, režiserje desne roke ter naše velike moralne podpore (in tudi tiste bolj konkretne med predstavo, če je ta potrebna), pa našega že od prve naštudirane igre zvestega tonskega in lučnega mojstra Miha. Nepogrešljivi so tudi naš "fernk mojster", kot mu pravimo (skrbí za odrske zavese), pa frizerka, izdelovalci scene. Najpomembnejše ter najboljše pa, kot sladica pri kosilu, pride nazadnje: režiser. Že vse od začetka zvesti nam g. Roman Novelli, duhovni oče vseh naših predstav. In vsi naštetí so tako zanimivi, strpni, prijazni ljudje, da si člo-

vek potem drzne za norega imenovati ne-le kakega soigralca ampak celo predsednika skupine ter društva. Ampak on je čisto miren. Jaz nasprotno čisto iz sebe. Kako, hudiča in za vraga (naj mi g. župnik oprostijo), naj napišem predstavitev? Kaj naj napišem? Kako se je vse skupaj začelo? Kako se je leta 1994 oblikovala sedanja gledališka skupina? Takrat sploh še vedela nisem, da kakšno KD Šentjakob sploh obstaja.

Bi vam pa tisti "domačini", ki so sodelovali oz. pripravili prvo igro, in sicer komedijo Hansa Weigla NAMIŠLJENI ZDRAVNIK, povedali, da se je skupina oblikovala leta 1994 na pobudo prejšnjega predsednika KD Šentjakob ter kaplana v Šentjakobu z namenom, da domače kulturno društvo, kakor že kar nekaj let nazaj, spet začne z domačimi gledališkimi premierami. In so mladi pod taktirko izkušenege režiserja g. Novellija začeli. Uspešno. Ter v moje veselje in veselje mnogih takratnih ter bodočih obiskovalcev predstav gledališke skupine KD Šentjakob nadaljevali. Jaz sem se skupini kot novinka v amaterskih igralskih vrstah priključila v naslednji gledališki sezoni pri igri francoskega dramatika Jeana Anouilha POVABILO V GRAD

In ostala. Sledile so nove igre, novi teksti, novi avtorji, tudi novi soigralci, pa večje vloge. Veseloigra enega naših največjih dramatikov Cvetka Golarja DVE NEVESTI. Pa komedija našega "bivšega južnega brata" Branislava Nušića ŽALUJOČI OSTALI. Komedija ODKRITOSRČNA LAŽNIVKA francoskega pisca veseloiger Marcela Acharda. Veseloigra OGNJENO SRCE slovenskega pisatelja JANEZA ŠVAJNCERJA.

Potem je sledila komedija NITI TAT NE MORE POŠTENO KRASTI italijanskega dramatika Daria Foja, ki jo boste imeli v začetku prihodnjega leta moč videti v Trzinu. In če boste zadovoljni, utegnemo na trzinskih odrkških deskah pokazati ne le, kaj se je dogajalo neke noči okoli polnoči v salonu gosposke hiše Frazosijevih z ulice Cenini, ampak tudi, kaj se je dogajalo v stanovanju Catherine in Jeroma v bogati četrti nekje v Franciji. Seveda šele takrat, ko bomo komedijo francoskega dramatika Marcela Francka SREČA NA UPANJE tudi naštudirali. Čeprav bi si sedajle kdo od vas morebiti želel kaj več izvedeti o vsebini komedije Niti tat ne more pošteno kraستي, mu te želje ne bom izpolnila, saj nobenemu bodočemu gledalcu (seveda upam,

da vas bo čimveč) ne želim pokvariti (upam da prijetnega) presečenja ter užitka ob zrenju na oder v kulturnemu domu v Trzinu. Morda vam ob koncu napišem le-to, da vam ne priporočam v resničnem življenju ne početi ne poskusiti početi tistega, kar mi kot Giulia, Maria, Anna, g. Frazosi, Angelo (prvi tat), Anna in drugi tat počnemo na odru. Vas zanima, kaj je to?

Do takrat, ko boste to lahko izvedeli, pa vam tudi jaz pošiljam lepe gledališke pozdrave.

Petra Likovič

POGLED IZZA ODRA

Pozdravljeni, ljubitelji kulture!
Že kar prvega dne tega meseca je župan Tone Peršak organiziral javno razpravo o predlogu Proračuna občine Trzin za leto 2004 in zraven priključil še razpravo na predlog Programa športa in občini Trzin in predlog Občinskega programa kulture za obdobje 2004-2007.

Čeprav smo po statistiki najbogatejša občina v Sloveniji, županu kot razdeljevalcu občinskega proračuna verjetno ni lahko, ker se mora stalno soočiti z nenehnimi pritiski po občinskem proračunu. Zato je bil županov uvod bolj poglobljen narave. Večino občinske proračunske porabe s svojimi zakoni določa država, znotraj manevrirnega prostora občine pa morajo med raznimi proračunskimi postavkami veljati določena razmerja. Poleg tega je župan tudi opozoril, da za drugo leto pričakuje za cca 60 mio sit manjši proračun, ker se nižajo nekateri prihodki (dohodnina, komunalni prispevki), nekatere investicije pa so se nepričakovano podražile.

Hkrati pa se bližajo res velike spremembe pri delovanju in financiranju društev.

Kot prvo bodo z naslednjim letom morala tudi društva za vse večje izdatke, investicije in nabavo opreme izdati javno naročilo in izbrati najbolj ugodnega ponudnika. Seveda se pri tem takaj postavi vprašanje, če je najbolj ugoden ponudnik tudi najbolj kakoviten ponudnik, kajti nakup recimo slabe tehnične opreme lahko povzroči številna popravila in neustreznost nakupljenih naprav naročnikovim željam. Ali kakor pravijo Škoti: nismo dovolj bogati, da bi poceni kupovali.

Pod drugo točko smo izvedeli, da bo direktnih dotacij društvom vedno manj, vedno več pa bo razpisov za izvajanje posameznih programov. Društva bodo na razpise kandidirala s svojimi programi, medtem ko naj bi bil za sam obstoj društva dovolj že pobrana članarina.

Tretja sprememba pa je, da se posamezna neparabljena sredstva v proračunu ne prenašajo v naslednje leto, in spodbujajo posamezna društva k realizaciji zastavljenega programa. Po županovem uvodu se je razvila živahna razprava na temo proračuna.

Prvi se je k besedi prijavil ravnatelj Franc Brečko, ki je v sedanjem proračunu ugotovil krepko zmanjšanje sredstev za opremo in vzdrževanje, župan pa je pojasnil, da je to na račun nove investicije, ker se je nepričakovano podražila, in bado naredili študijo, plan za sanacijo šole in vrta.

Streško, smučarsko in športno društvo so skupaj ugotovili, da je postavka za investicije v šport za leto 2004 združena v enoten konto v vrednosti vsega skupaj 500.000,00 SIT, če seveda odštejemo investicijo v novi ŠRC. Župan je pojasnil, da so sorodne stvari združili v skupno postavko, ker če npr. ni dovoljenja za razširitev smučišča, denar obleži in ga tisto leto ne sme nihče porabiti. Ni pa pojasnil, kako bodo iz teh sredstev smučarji razširili smučišče, košarkarji kupili nov semafor za telovadnico in strelec zgradili novo strelišče.

Nato smo še izvedeli, da zaradi visokih stroškov ni pričakovati proge ljubljanskega potniškega prometa v Trzinu, da se rešuje problem prostora za zbiranje rabljenih oblečel, ki ga organizira trzinski Karitas. Dolgoročno občina tudi planira, da bo sedanja zgradba stare šole postala neke vrste društveni dom, kjer bo prostor tudi za starostnike, ki se zbirajo okrog volonterske organizacije Jesenski cvet. Na osnovi informacije g. Francija Banka pa

smo zvedeli, da je Trzin bogatejši še za eno društvo, in sicer šahovsko, skratka še ena lačna usta več.
Janez Zupančič, direktor Zavoda za šport Domžale je nato precej podrobno razložil novi pravilnik za pridobivanje sredstev za šport.

Ker je bila ura že pozna in je precej sestankovalcev že odšlo, se je predlog za Občinski program kulture za obdobje 2004-2007 obravnaval z malo hitrejšim tempom.

Zakon o uresničevanju javnega interesa za kulturo namreč nalaga občinam, da enako kot Državni zbor Nacionalni program za kulturo sprejme lokalne oz. občinske programe za kulturo. Zakon dokaj splošno nalaga občinam, da so dolžne zagotavljati in spodbujati kulturno ustvarjalnost občanov in občanov, zlasti na področju ljubiteljskega udejstvovanja, in v zvezi s tem določiti nosilce dejavnosti ter zanje zagotavljati sredstva. Ravno tako občini nalaga, da je dolžna zagotoviti prostorsko, organizacijsko in materialno dostopnost kulturnih dobrin (gostovanja, kulturne prireditve) in zagotavljati pogoje za delovanje javnih zavodov kot so knjižnice, muzeji, šole...

V Predlogu akta Občinskega programa kulture za obdobje 2004-2007 so poglavitni cilji torej, da središče občine postane tudi kulturno središče, da bo občina podpirala muzejsko, knjižnično in ljubiteljsko kulturno dejavnost, pohvalno pa je, da se v občinskih aktih prvič omenja tudi morebitni gledališki ali koncertni abonma. Kot nosilci dejavnosti kulture pa so praktično navedena vsa nešporna društva v Trzinu, novost pa je, da lahko s posameznimi projekti kandidirajo tudi posamezniki ali gospodarske združbe. Na področju infrastrukture ni novosti, na razpolago so objekti, ki že stojijo v občini, edina neznanca pa je seveda obnova dvorane KUD-a Franca Kotarja.

Medtem ko na Občini potekajo razprave, pa se v naši dvorani že odvija veseli december.

27.11. je sezono s svojo prireditvijo odprl trzinski Karitas. 28.11. pa je Turistično društvo, sedaj lahko rečemo že tradicionalno, priredilo Večer slovenske folklorne in plesov s podelitvijo priznanj za urejene cvetoče balkone in vrtove v Trzinu. Videli smo lahko najmlajše žlane folklorne skupine OŠ in Turističnega društva Trzin, ljudske pevke Predice iz Kamnika, lamburaše in pevski zbor KD Medimurje, kitarista in pevec Jurata Burgerja, mešani pevski zbor Mavrica in za posladek še folklorno skupino Tineta Rožanca. 5.12. nas je z igrico in darili obiskal sv. Miklavž, 6. in 7.12. pa so v našem KUD-u dobesedno taborili mladi domažalski skavti, ki so imeli za cilj orientacijskega tekmovanja prav našo dvorano. 13.12. so nas s predskupinami v KUD-u tokrat že tretjič navduševali naši stari znanci, einorock ansambel iz Pivke, Ana Pupačan.

17.12. bodo imeli v KUD-u svoj zbor starostniki in drugi naši soseski, potrebni pomoči in razvedrila, pod okriljem volonterske organizacije Jesenski cvet. 18.12. ima dvorano rezervirano DPM. 19.12. pa nas zopet čaka koncert v okviru trzinske Kiste: glavni ansambel bodo lokrat D-fista, tistega dne pa se bo odprje tudi nova dvorana Marjanec Ručigaj v centru Ivana Hribarja. 23.12. nas čaka proslava ob dnevu samostojnosti, 31.12. pa še zadnja prireditev v letošnjem letu, silvestrovanje.

Za konec pa naj vam zaželim še zdravo in kulturno polno novo leto 2004 in le oglasite se na katero od številnih prireditev!

Andrej Zupanc

**ŠPORTNO DRUŠTVO TRZIN ŽELI VSEM
OBČANOM IN OBČANKAM TRZINA
ŠPORTNO RAZGIBANE BOŽIČNE PRAZ-
NIKE TER ZDRAVO. ZADOLGOVNO,
USPEHA POLNO ŠPORTNO LETO 2004!**

JAZZ BA!

KUD-ovci smo v letošnjem decembru na zemljevidu Evrope lahko prekržali že deveto državo v zadnjih šestih letih. Na pobudo Javnega sklada za kulturne dejavnosti RS smo na Miklavžev vikend gostovali pri društvih Slovencev v Tuzli in Sarajevu.

V soboto, 6. decembra, ko goduje sv. Miklavž, smo se na pot proti BiH odpravili že kar prvo uro novega dne. Oboroženi s številnimi nasveti in strahovi o slabih bosanskih cestah in podkupljivih policajih, ki takoj prepoznajo Slovence po podnevi prižganih lučeh na avtomobilih, smo po novi štiripasovni cesti »Bratstva i jedinstva« prispeli na mejni prehod Orašje že v kakšnih štirih urah. Navkljub do stopra naloženemu avtomobilu, ki je od teže rekvizitov in potnikov zelo očitno molel vse štiri od sebe, nam je hrvaški carinik samo pomahal z roko, bosanski pa poskrbel za prvo jutranje presenečenje. Ob pregledu potnih listov je vzkljknil: » A, Trzin, Trzin Mlake, znam ja njega, pa ja sam ga gradio prije nekih 15 godina!«, nam je zapal svojo zidarsko preteklost.

V mrzli, megleni noči, ob rahlem pršenju dežja smo nadaljevali pot po ovinkastih, blatnih, neosvetljenih in neoznačenih bosanskih cestah. Ob cesti proti Tuzli pa so se v približno enakih presledkih izmenjevale na roko napisane opozorilne table z napisi: POZOR, MINE! In tiste druge nam bolj ljube: JAGNEČE PEČENJE 20 KM. Kmalu smo pogruntali, da v tem primeru km ne pomeni oznake za razdaljo, ampak za valuto. Vse tri oz. obe, srbska in muslimansko-hrvaška enklava sta se pod dobrohotnim Unproforjevim nadzorom zedinili za skupno valuto - konvertibilno marko.

Avtomobilski žarometi so kmalu v temi ob cesti, v skupni razdalji nekaj kilometrov, zaznali še druge groteskne oblike: kioske, barake, stojnice vseh vrst in oblik, še največkrat neestetsko zbite skupaj iz vseh mogočih kosov odpadlega lesa, pločevine in plastike. Kasneje so nam pokazali, da je to zloglasna Arizona. Med vojno so Američani v trikotnik postavili tri vojaške vlačilce in tako naredili varen, brezminski prostor, kjer so se med seboj lahko srečevali pripadniki in sorodniki različnih narodnosti. Podjetni domačini so takoj zaslužili priložnost za zaslužek. Nastala je blama Arizona, nelegalna tržnica brez zakonitosti in prometni davkov, kjer lahko dobiš vse, od ponarejenih CD plošč, goriva, kitajskih oblačil in plastike pa do orožja, mamil in moldavskih prostitutk. Vsem skušnjavam Arizone pa smo se do-

kaj zlahka odrekli, morda tudi zato, ker ob tej zgodnji jutranji uri sploh ni obratovala. V Tuzlo smo prispeli nekje ob 6.30 uri zjutraj. Mesto s 160.000 prebivalci je bilo nekaj znano po rudnikih soli, premoga in termoelektarni.

Prvi vtis ni bil najboljši. Skozi zanemarjeno, razpadajoče predmestje, ki ga je bolj prizadelo nevezdrževanje kot pa vojna, smo prispeli in parkirali točno v centru, pred sivo, opuščeno občinsko zgradbo. Jutranji mraz nas je neprespane pregнал direktno na komaj prebujajočo se centralno tržnico, kjer smo nemudoma kupili nekaj parov toplih nogavic. Kadilci se niso mogli upreti ugodni ponudbi in so vsak za polovico običajne slovenske cene kupili »štek« cigaret. Veselje nad ugodno kupčijo jim je sicer kasneje pokvarila informacija, da so te cigarete ponaredek iz Bolgarije in da v Bosni po zadnjem štetju obstaja 18 različic te vrste

Z možem predsednice društva, ki je pred desetletji študiral v Ljubljani, smo odšli še na kratko turistično spoznavanje mesta. Izvedeli smo, da se je središče mesta v zadnjih dveh desetletjih pogreznilo za kakšnih 12 metrov, ker je popolnoma izpodkopano z rudniškimi jaški. V samem centru mesta pa smo naleteli na presenečenje. Na kraju, kjer je bil nekoč dol starrega mestnega jedra, sedaj zaradi pogreznja kraljuje ogromna lisa brez hiš v izmeri cca 1000 krat 500 metrov, katere središče je veliko umetno jezero, ki pride domačinom še kako prav v poletni vročini. Kar pomislite, kako bi izgledala Ljubljana, če bi bil npr. na mestu sedanjega Prešernovega trga bajer...

Slovensko društvo Tuzla šteje blizu 1400 članov. Pogoji za članstvo je, da imaš slovenskega prednika vsaj tri kolena nazaj. Večina članov slovenščine tako ne govori

cigaret, ki jih domači poznavalci lažje že od daleč, po barvnem odtenku škaltice.

Ker »čevapdžinice« še niso bile odprte, smo si prvo lakoto potolažili v »burekdžinici.« Slab kilogramček sveže pečene hrustljave sirove in mesne pite je lepo pogrel naša premrla telesa, tekoči jogurt pa je potolažil našo prvo žejo.

Ko smo nato skozi center hiteli na kraj srečanja z možem predsednice Društva Slovencev Tuzla, smo za vogalom nepričakovano naleteli na spomenik z nedvoumnim napisom: Tukaj je dne 25. maja 1995 topovska granata srbskega fašističnega agresorja ubila 71 mladih življenj. Kasneje so nam pojasnili, da je bila Tuzla eno izmed redkih mest, kjer vojnim hujskačem ni uspelo spreti med seboj različnih narodnosti, in so jo med vojno relativno dobro odnesli. Srbska granata pa je padla na ulico ravno na nekdanji dan mladosti, ko je bil korso-mestno sprehajališče, polno mladih, zaljubljenih ljudi...

ravno najbolje, vendar jo skoraj vsi prav dobro razumejo. Na sedežu društva nas je pričakala delegacija petnajstih otrok, ki ob sobotah obiskujejo dodatni pouk slovenščine, in nam ubrano zapela nekaj slovenskih narodnih pesmi. V zadregi smo se prestopali z noge na nogo, najprej zato, ker takega sprejema nismo pričakovali, predvsem pa zato, ker navkljub temu, da smo avtohtoni Slovenci, nismo znali besedil pesmi. Edina nerodnost na sedežu društva je bila ta, da se po neprespani noči nismo mogli umiti in osvežiti, ker iz pip ni pritekla voda, ker se zaradi poseganja tal lomijo tudi vodovodne podzemne cevi in je oskrba s pitno vodo motena praktično preko celnega dneva. Predstavo smo v zimskem soncu odigrali na prostem v prireditvenem amfiteatru v novem delu mesta, nedaleč od sedeža Slovenskega društva. Zagrnani društveni delavci so predstavo najavili po bosanskih časopisih in tudi mesto oblepili s plakati,

zato je bilo gledalcev okrog štiristo. Poleg otrok članov društva so predstavo obiskali tudi drugi mestni otroci in njihovi starši. Izredno gostoljuben sprejem in velika obveščenost o naši predstavi so nas tako še dodatno obvezovali, da neprespani in premrazeni damo vse od sebe. Na valovih dobrih občutkov tudi nam ni bilo težko iz sebe iztisniti vse energije, in je bila naša predstava Cirkus Bambinus že med samim izvajanjem deležna spontanih aplavzov. Res je, da je k popolnemu uspehu pripomoglo tudi to, da v Tuzli verjetno ne zaide prav veliko uličnih teatrov, in dejstvo, da smo za lažje razumevanje vsebine nekoliko stavkov prevedli v hrvaščino.

Po predstavi so gostitelji še razdelili Miklavževa darila otrokom članov društva in ko smo izvedeli, da si otroci enkrat želijo videti tudi pravega Miklavža, nam je bilo

ki so preživeli še kaj veliko hujskega, čisto sprejemljivi.

V Sarajevo smo po hribovitih, ovinkastih in neosvetljenih cestah prišli po približno štirih urah vožnje in parkirali točno pred Slovensko ambasado. Mesto s 560 000 prebivalci je od vseh strani obkroženo s hribi, odkoder so med vojno srbski agresorji nanj lagodno streljali s topovi in minometi. Prijazna predsednica Slovenskega kulturnega društva Cankar nas je odpeljala v sam center mesta, na Baščaršijo, kjer smo se nastanili v sobah z razgledom na najbolj znani stari mestni vodnjak - česmo. Radovednost nas je nemudoma pognala ven, med labirint ozkih, kamnitih ulic, obrobjenih s številnimi nizkimi, lesenimi trgovnicami in obveznimi burekdžinicami, čevapdžinicami in kavarnami. Ko smo se okrepkali vsak s porcijo izvrstnih čevapčičev za 4 KM, kar znaša približno 480 SIT, smo se po glavni ulici,

Sokolovč. Vendar smo izvedeli, da v Sarajevu tisti, ki so mesto zapustili med vojno, niso več ravno priljubljeni.

Ker smo si želeli ogledati in doživeti še pravo Balkansko zabavo, so nas domačini napotili na tako imenovane Bazene. In res nismo bili razočarani. Mnogič kakšnih 300 do 400 ljudi je zabaval orkester s pevcem in pevko. Cvilečim zvokom instrumentov se je pridružil še olotni, zategli glas pevke, ko pa je njej zmanjkalo glasu, jo je takoj, brez premora nadomestil pevec. Večina prisotnih je bila na plesišču, kjer je občuteno, z dvignjenimi rokami plesala in praktično od besede do besede na pamet prepevala priljubljena besedila narodnjakov. Drugi so zopet plesali kolo, nekateri pa so se povzpeli na mize, kjer so s listim pravim, balkanskim patosom plesali na svoje priljubljene melodije. V vsesplošnem veselju je tudi nam po žilah zaplala kri (in pivo) slovanskih prednikov in z raznimi izgovori in pregovori kot so: »Tuli z volkovi« in »igralec, če hoče biti dober interpret različnih vlog, mora imeti raznovrstne izkušnje«, smo se tudi sami hitro znašli dvignjenih rok na plesišču, da vogala, kjer lahko proti plačilu razbijáš kozarce, sploh ne omenjam.

Naslednjega dne smo na hitro pojedli nekaj čevapčičev in se začeli vestno pripravljati na zgodnjepopoldansko predstavo. Odigrali smo jo v dvorani mestne občine Stari grad pred hvaležno publiko dvestopedesetih otrok. Približno dobra polovica mladih gledalcev so bili otroci članov Slovenskega društva, polovica, tista bolj aktivna, pa so bili vojne sirote Sarajeva. Ker so nas tudi v SKD Cankar izredno gostoljubno sprejeli in ker smo čutili pogled številnih otroških oči, smo zopet v predstavo vložili vso svojo energijo, da bi razveselili otroke s težko usodo in da bi gostiteljem vsaj malo povrnilo za prijetne dni, ki smo jih preživeli pri njih.

Za večerjo smo si v enem izmed slikovitih lokalov na Baščaršiji privoščili čevapčiče, preostanek večera pa smo v prijetni družbi domačinov prebili v kavarnici, kjer je bil na steni znak o prepovedi nošnje orožja, tako da nas ni bilo prav nič strah. Naslednji dan smo takoj zjutraj obiskali »čevapdžinicco«, nato pa odšli na turistično potepanje in kupovanje spominkov. Sarajevo je znano po tem, da je mesto številnih religij in da ima v razdalji nekaj sto metrov katoliške cerkve, pravoslavno cerkev, židovsko sinagogo in džamijo. Spodaj podpisani pa sem se kar nekoliko zamislil, ko je Muzejin na ogled džamije, seveda s sezuitimi čevlji, spustil samo mene, ostale tri člane ekipe pa je zavrnil z besedami, češ da sedaj džamija za turiste ni odprta.

Pred odhodom smo se v prostorih slovenskega kulturnega društva poslovili od prijaznih gostiteljev. Društvo ima blizu 2000

zelo žal, da nismo s seboj prinesli kostuma tudi za ta lik.

Poslovili smo se na prijetnem poznem kosilu, kjer seveda ni manjkalo obveznih čevapčičev, pogostili pa so nas tudi s pačutom, juho, ki je še najbolj podobna slovenski žolci v tekoči obliki in z odlično sladico tufakijo, kuhanim jabolkom, polnjenim z orehi in verjetno še s čim.

Med pogovorom z gostitelji kar nismo mogli, da ne bi občudovali njihovega pozitivizma. Glede na naše razmere življenja je v napol podzemnem mestu, v katerem praktično ne obratuje več nobena proizvodnja dejavnosti, kjer je edino, kar so na novo zgradili v zadnjih petih letih šest novih džamij, kjer je povprečna plača 460 konvertibilnih mark, mesečne pokojnine pa se gibljejo celo samo okrog 20 mark (2400 SIT!!!!), v mestu, kjer zaradi pogrezanja praktično cel dan skoraj ni tekoče vode, res ni prav veliko stvari, ki bi zbujaše upanje in optimizem. Bo že držalo, da so stvari relativne: življenjski pogoji, ki so se nam zdeli skoraj nemogoči, so za ljudi,

polni sprehajalcev napotili po centru mesta. Ljudje, predvsem mladina, so se sproščeno sprehajali in navkljub neomuslimanstvu je imelo le redkokatero dekletko glavo pokrito z ruto. Kakšnih posebnih sledov vojne v strogem mestnem jedru ni več opazili. Le tu in tam se na kakšni zgradbi opazijo z malo zglačene okrogle, zaporedne sledi brzostrelke ali pa na kakšnem vogalu manjše okrogle luknje, ki pričajo, da je tu pred nekaj leti ostrostrelec verjetno zgrešil kakšnega meščana, ki se je v hitrem, sklonjenem teku odpravljal po vodo. Žal nas je iz ulic kmalu pregnalo slabo vreme, začelo je namreč snežiti. Ker smo slišali, da si posamezne etične skupine med seboj nagajajo pri pluzenju snega, smo se že videli, kako bomo do pomladi ujeti v Sarajevu. Pred padavinami smo se zatekli k svojim kolegom v restavracijo Sarajevskega kamernega teatra 55. Beseda je dala besedo in že smo ob pivu in čevapčičih klepetali z domačini. Seveda smo se nemudoma pohvalili, da imata sedaj v Sloveniji zelo uspešno kariero tudi nekdanje Sarajlije, igralca Branko Djurić in Zijah

Uničena stavba republike skupščine
(vir: Internet)

članov in je s pomočjo podpore matične države izredno aktivno pri promociji Slovenije v Bosni. Ponosni smo bili, da so naše gostovanje postavili ob bok tako imenitnim umetnikom, kot so New swing kvartet, Gregor Čušin, Teater B51 in podobni. V Sarajevo smo prišli že po mraku, domov pa smo se vračali še po sončni svetlobi, v smeri proti predmestju Ilidža in nato naprej proti domu. Kmalu po tistem, ko smo zapustili center, smo že lahko občudovali na novo zgrajene džamije po eni strani in ob cesti ogledovali strašne posledice vojnega uničenja na drugi strani. V nekaterih stanovanjskih blokkih zijajo cele luknje. Skelet večine večjih zgradb je narejen iz armiranega betona, medtem ko so vmesne in zunanje stene v posameznih stanovanjih iz lažjih materialov. Ko je npr. v zgradbo priletela granata ali kumulativna mina, je pritisk eksplozije zunanje stene stanovanja običajno podrli in zmetal na plano vse in vsakogar, ki se je v tistem trenutku nahajal tam. Kjer so lastniki stanovanj svoje prostore obnovili, se sedaj iz zunanje strani blokov, še posebej v višjih nadstropjih, vidijo neometane opeke, kjer pa lastniki še niso popravili stanovanj, enostavno skozi celotni blok zijajo luknje, tako da lahko vidiš na drugo stran. Večina večjih zgradb v širšem centru mesta je že obnovljena, le zgradba časopisnega podjetja Oslobođenje bo ostala porušena kot spomenik in opomin naslednji generaciji.

Porušena stavba časopisa Oslobođenje
(vir: Internet)

Po izhodu iz Sarajeva se ob cesti vstijlo porušene in požgane hiše, ki jih je bilo čedalje več, kolikor globlje smo bili v Srbski krajini. In bolj in bolj ko smo se oddaljevali v smeri proti Bosanskem Brodu, bolj je bilo očitno srbsko etnično čiščenje: natančno se je namreč videlo, da hiše niso bile poškodovane v kakšnem vojaškem napadu, ampak da so bile izropane in do tal požgane.

Malo naprej od Doboja pa sta nas lakota in zanimiv napis zvalila v obcestno gostilno. Na steni gostišča je bil namreč napis Mala Postojna. Gostilna je to svoje ime tudi nemudoma opravičila. Takoj ko smo stopili skozi vhodna vrata, smo osuplo odprli usta. Lastnik je namreč celotno notranjost opremil tako, kot da bi se nahajali v Postojnski jami. Vse stene so izgledale kot kamnite jamske stene, na sredini lokala pa so izpod stropa viseli umetni kapniki in stali jamski stebri. Vtisa ni motilo niti to, da so bile vse površine »jame« zaradi kajenja že pretežno rjave barve in da so bile v enakomernih razdaljah v steno vdelane nekakšne verske ikone, tu pa tam pa je bila za okras na kak kapnik pritrjena še kakšna nagačena raca, na mizah pa so se dčile posušene vejice bukv, na konce katerih je nekdo umetelno pritrtil obledle plastične tulipane. Natakar nam je ponosno pojasnil, da je lastnik podoben lokal videl kot »gastarbajter« v Kanadi in da mu je bila ideja tako všeč, da jo je leta 74 prenesel v Bosno in poimenoval lokal po jami v Sloveniji, nekoč bratski republiki. Lokal naj bi bil atrakcija še sedaj, še posebej med unproforjevci, kar smo mu radi verjeli, ker so se ob vstopu tudi nam v presenečenju pobesile čeljusti.

V tako prijetnem, domačnem ambientu seveda nismo mogli drugega, kot da si za slovo od Bosne naročimo še vsak zadnjo porcijo okusnih čevapčičev in se s prijetnimi spomini vrnemo domov.

Andrej Zupanc

Jazz, ba je tradicionalen bosanski pozdrav, ki je tu napisan na tipičen bosanski humorističen način. V prevodu bi se to glasilo: »Gdje si, Ba? Oz. »Kje si, Ba?« pri čemer je Ba oznaka za pravega Bosanca.

SPUŠČENA ZANKA

Še eno kulturno dogajanje lahko zabeležimo v krajevno kroniko: 28. novembra 2003 je Breda Smolnikar v Cankarjevem domu predstavila svojo novo knjigo Spuščena zanka. Namenoma sem zapisala besedo krajevno, kajti Breda Smolnikar živi in ustvarja tik ob nas, z nami, zato si jo delno lastimo tudi Trzinici; pravzaprav smo ponosni, da jo poznamo, kot vse tiste, ki puščajo tako bogato sled za zamance. Tudi ta knjiga, kol prej že devet drugih, je izšla v samozaložbi, kar je tudi svojevrsten rekord. Knjiga je nastajala v Švici, kamor so pisateljico že tretjič povabili in kjer lahko v miru ustvarja. Sama pravi, da je šla tja s popolnoma drugo zgodbo v glavi, zapisala pa se ji je zgodba o Zalci, za katero dr. Evgen Bavčar, ki je napisal tudi predgovor v knjigi, pravi, da je »svojevrvsten psalm v čast lepoti in trpljenju slovenske zemlje in iz nje zrastlih slovenskih teles.« Zgodba je, lahko rečem, planila na dan, kajti pisateljica jo je napisala na mah, v nekaj dneh.

»Prvega oktobra sem šla v Švico, do desetega oktobra nisem napisala še niti ene besede,« pravi o nastanku. Nato pa se je zgodba kar zrla na papir.

Dogajanje pripovedi je postavila v povojni čas. Tema knjige je obrtniško življenje tik po vojni. Njeni liki so preprosti, ponosni, delovni ljudje. V njihovo življenje poseže oblast, ki ni marala ne obrtnikov ne kmetov, ker jih ni mogla obvladovati, kot je obvladovala delavce. Piše o lakoti, o žajji po belem kruhu, ki je danes nenavadna, o beli moki, poslani iz Amerike, o birmanski obleki iz ameriškega padala. Knjiga je etnološko in etnografsko zanimiva. Sama obrtniško življenje dobro pozna, saj izhaja iz take družine; oče je bil krojač, mama pa pletilska mojstrica. Torej dobro ve, o čem govori. Pisateljica je izbrane odlomke iz knjige prebrala na način, da si ji moral prisluhniti. Marsikdo je dejal, da bi bil tako pripravljen poslušati pripoved od zatečka do konca.

Pogovor s povabljenici, ki so skoraj napolnili okroglo Štihovo dvorano, je bil zelo sproščen in prirčen. Gospa Breda Smolnikar je slišala veliko pohval. Na predstavitev nove knjige pa so peli tudi Bratje Gregore iz Vojnika, in sicer ljudske pesmi. Vse je potekalo zelo umirjeno in sproščeno, pravi kulturni užitek.

V predverju je obiskovalce čakala prava pojedina. Dobrote, ni bilo mogoče vseh pojesti, so spekle Bredine prijateljice. Izkazalo se je, da jih ima zelo veliko.

Knjiga, natisnjena v dvesto izvodih, je že razprodana.

Marija Lukan

LOJZE LENČEK: *Trzinu dajmo dušo!*

Gospod L. Lojze Lenček, univ. dipl. ing. kemijske tehnologije, ljubiteljski fotograf, slikar, restavrador, smučar, gornik, svetovni popotnik in še kaj, po duši pa naravoslovec, se je pred štirinajstimi leti za stalno naselil v Trzinu, rojstnem kraju mame Dragice, Gregčeve po domače.

Z družino, ženo Nino, sinom Nejcem in hčero Neli živi v prijetni, v zelenjem in rožami obdani hiši na osončni strani Ongra, nad mostom čez Pšato, kjer je bila leta 1991 pomembna bitka za slovensko osamosvojitvev.

Gregčeva hiša poleg Gregčeve domačije - foto Lojze Lenček

V času najinega pogovora je naša ženska rokometna reprezentanca na svetovnem prvenstvu igrala z Nemkami. Lojze mi je na moje opravičilo, češ da sem ga zmolila sredi tako pomembne tekme, odvrnil z besedami, da ga pač prenos raznih športov na TV ne obremenjujejo, mogoče z izjemo nogometna tekma med Slovenijo in Hrvaško, ki ni imela samo športnega naboja. "Radio in televizija nista ravno moj vladar. Če že, me potegnejo predvsem dokumentarci, obvezno poročila in mogoče, za sprostitvev, kak film."

Bili ste smučar, gornik, tudi plezalec, kolesar... Pa vendar, kateri šport vam je najljubši in vas kljub pomanjkanju časa še vedno pritegne?

Seveda tisti, ki ga vzljubiš kot otrok. Najbolj smučarja, posebej tek na smučeh, saj sem v mladosti vendar živel v Ihanu!

Smučam tudi alpsko, vendar le občasno, zaradi otrok. V mladosti sem alpsko smučal z mamo, ki se je rada spuščala po zasneženih pobočjih. Pravila je, da takrat otroci smučti niso smeli imeti, da je to sama razvada in noblesa. Če bi starši smučti našli, bi bile kaj hitro razsekane. Mama jih je kupila za eno od prvih plač in je imela skrite v drvarnici, globoko za butarami.

V mladosti sem k starim staršem in teti v Trzin največkrat prikolesaril ali pripeljal. Kaj dosti pa mi takrat ni bilo do Trzina. Pri Gregcu in pri večini domačij naokoli so bile kmetije, vedno so samo delali. Stari oče je mami, ko smo prišli na obisk, večkrat rekel: "Nimate nobenga deva - če novš devu, novš žru". V Ihanu je bila večina naših sosedov delavcev, in smo otroci imeli več časa. Do kmetijstva, zlasti živinoreje, zato nimam posebnega nagnjenja, živali opazujem rajši v naravi. Zaradi otrok pa imamo doma le dva zajčka.

Zakaj pa ste potem "pristali" v Trzinu? Prišla je družina. Z ženo Nino sva najprej stanovala v Štepanjskem naselju, v stanovanju njene tete. Nekaj časa je šlo, potem pa sem se počutil, kot da ne bi živel, kot da bi mi porezali peruti. Iz stanovanja v stolpnici je nemogoče stopiti na vrt, se pretegniti, pogledati za pticami, opazovati rože, ki cvetijo. Sedaj, ko Ljubljanska cesta ni preobremenjena s prometom, nam je tu lepo, naši vrtni gostje so raznovrstne ptice, veverica, kuna, tudi sme. Slišimo tudi bije cerkvene ure. Novozgrajeni bloki, ki stojijo onkraj Pšate, nas prav nič ne motijo. Seveda pa hiša ne zraste čez noč, čeprav je bila parcela domača. Pri gradnji sva z ženo marsikaj postorila sama. Kot marsikateremu graditelju je tudi nama hrib Onger pokazal zobe v obliki žive skale. Pri izkopu za hišo smo odkopali, razbili in odpejšali za 54 kamionov skal. V času zidave sva se preselila v staro Gregčevo hišo, da sta bila delo in čas "pri roki".

Pa vas smučarja ni potegnila v tekmovalne in trenerske vrste? Seveda me je, zelo. Ven-

Pred odhodom na potovanja

dar, kot sedaj pravijo temu, nisem adrenalinski športnik. Sem pa vztrajen do sebe, sem seveda kozorog. Ko nekateri obstanejo meter ali več pred prepadom, ti stopiš na najboljši izpostavljen skalo nad njim, me je večkrat okarakterizirala žena. V teku na smučeh sem se na takratnih prvenstvih večkrat uvrščal v širši vrh. Tekel sem tudi maratone, petnajst, trideset ali več kilometrov. Danes se za sprostitvev s lekaškimi smučmi podam na zasneženo mengeško polje in uživam v samoti. Kot študent sem v Ihanu otroke treniral tudi tek na smučeh in meril dolžine na tekmah smučarskih skokov.

Radi imate športe, kjer lahko uživate v naravi, v samoti. Verjeto sem sodi tudi gornišvo.

Res je, že kot otrok sem z mamo, kasneje pa največkrat sam, predvsem po brezpotjih prehodil precejšen del Slovenije, tudi slovenske planinske transverzale. Med počitnicami sem bil po mesec in več v planinah. Samota me ne ubija, ne poznam osamljenosti, rad sem sam s seboj in z naravo. No, tudi nekaj plezarije je za mano. Z Nejcem Zaplotnikom sva preplezala severozahodni raz Mojstravke. Dobro pa sem poznal tudi Janeza Jegliča - Johana in Silva Kara, ki je bil moj sošolec.

Vsi so bili takrat nekakšni ekstremisti v tem športu, mene adrenalini ni nikoli potegnili do kraja. Tudi morje in potapljanje me, zame je premrzlo. Rad plavam v toplih morjih, še najbolj pa mi ugaja vroča voda v domači banji.

V Heliosu imate pomembno delo, ste eden vodilnih, delate na komercialnem in raziskovalnem področju. Pred vami so najuspešnejša, tako pravimo, moška in karierna leta. Ali ste že zadostili svojim ambicijam?

Menim, da je trenutni položaj in obseg dela v moji poklicni karieri kar zadosten. Helios je kemično podjetje, ki proizvaja izdelke, ki so v določeni meri okolju tuj in zato do njega tudi manj prijazen. Tega neizbežnega dejstva se zavedamo, zato hočemo z določenimi akcijami okolju tudi nekaj povrniti. V prvi vrsti razvijamo nove, naravi čim manj škodljive proizvode, vključeni smo v okoljevarstveni standard ISO 14000, s katerim izpolnjujemo zahteve za skrben odnos do okolja. Del ustvarjenega dohodka pa skušamo povrniti v obnovo že degradirane narave s sofincanciranjem programov čiščenje kraških jam, vodnjakov itd.

Na steni imate sliko z motivom zimskega vinograda, tudi svojo hčer ste uporabili na platno, ogledala sva si "vašo sobo" s starim, restavriranim pohištvom, na steni je velika risba Kreka... Rekli ste, da ste po duši naravoslovec, da vam tudi umetnost ni tuja, zakaj? Oče je strojnik, mama je prav tako delala v industriji, v Toku. Večina učencev ob zaključku šole ne ve, kod in kam naprej, tudi sam nisem vedel. Strojništvo je sama matematika, pojdi raje na kemijo, mi je svetoval oče. Pa se je uštel, saj je tudi kemija sama matematika, je pa tudi naravoslovje, ki mi je v načelu blizu. V likovni umetnosti vidim kar precejšen del naravoslovja in tehnologije prav tako v sliki, fo-

tografiji, restavracijah. Sam se ne štejem za kakšnega umetnika, sem pa kar soliden tehnik, zato mi uspe izdelati kaj takega, kar diši po umetnosti. Stol, ki ste ga videli, je zelo star, seveda je obnovljen. Tudi staro Gregčevo omaro in predalnik sem restavriral. Na srečo sem imel soseda, ki je bil bolj vešč tega posla in sem se malo naučil. Risbo Kreka sem kot otrok potegnul z voza, kamor so naložili

odpad pri pospravljanju stare hiše v lhanu. Bili so časi, kar nekaj desetletij po drugi svetovni vojni, ko se je vse staro umikalo novemu. Kot da je bilo ljudi sram, da hranijo pri hiši še kaj starega. Varovanja dediščine in okolja ljudem ni bilo mar. Zelo sem vesel, da mi je uspelo ohraniti vsaj nekaj pozabi usojenega.

Imate tudi naravno delavnico s strožnico, surovim in že obdelanim lesom, ročno orodje...

Res je, strožnica sodi v delavnico, pa tudi drugo orodje in pripomočki. Trenutno izdelujem nekaj kosov "trziškega spominka", in sicer ključ stare Gregčeve domačije.

Bralci Odseva se vas budo, gospod Lojze, spomnili po fotografiji Trzina, za katero ste prejeli na natečaju prvo nagrado.

Ali je Trzin vabljivi kraj za fotografa? Sploh ne. Trzin je fotografsko zelo zahteven, razdrobljen in razpotegnjen, prav tako še vedno nima nekega centra, nima duše. Nisem proti hitremu razvoju kraja, vendar mu moramo ob razvoju vdihniti še dušo.

Mogoče bo to lažje, ko bo zaživel novi center, ko bo povezovalka z obrtno cono, ko bomo ljudje prireditive, ki jih je v Trzinu dosti in so raznovrstne, vzeli za svoje, živeli s krajem. Ko bomo vsaj lasko prisotni, da bomo povedali, česa je preveč in kaj si še želimo. Prireditive v lhanu, s katerim Trzin najlažje primerjam, so domačini vzeli za svoje, radi pokažejo, kaj imajo in

kaj znajo. Tu že dišimo preveč po mestu. Včasih me prešine ideja o projektu "vaškega centra", ki bi bil izvedljiv v moji bližini z zaokrožitvijo tetine Gregčeve stare hiše /zdajšnji Vinotoš/ in sosednje hiše, na kateri je spominsko obeležje na bitko v Sloveniji leta 1991, preurejeno v originalni stari stil, tudi stari vodnjak se še skriva pod dvoriščnim peskom.

Ko ste že omenili osamosvojitveno vajno leta 1991, povejte, kako ste jo doživeli in preživeli kot stanovalec v neposredni bližini.

Takrat je bila moja družina še tričlanska. hči se še ni rodila, sin je bil pri ženinih starših na Štajerskem. Bivali smo v stari

hiši, nova je bila zgrajena do plošče. Ponoči na 27. junij me je zbudil zelo znan zvok. Takoj sem vedel, da so to tanki. Njihove premike sem na daleč zaznal še iz vojske, naša sosednja divizija je bila tankovska. Vstanem. Ob mostu so postavljali prve harikade, avtobus. Prvi in delno še drugi dan sem bil ves čas ob vojaki, policiji in teritorialcih, pogovarjal sem se z njimi, udi nekaj fotografij sem posnel. Na prvi dan bitke so nam specijalci ukazali, da se do 14.

ure izselimo, ker da je hiša zaminirana. Seveda smo zadevo vzeli resno in se selili v sosednjo telino hišo. Začelo se je. Prav takrat, ko smo hiteli s stopnišča na hodnik, je počilo. Predvidevamo, da so s transporterja ustrelili v garažno okensko polico in jo razdrobili. Pritisk v garaži je bil tako močan, da je vrglo v hodniku vrata s podbojev in mene na tla. V golo roko se mi je zario kar precej steklenih in kamnitih drobcov. Kot vemo, se je vse dobro končalo, pa tudi ploščo na naši novogradnji so s pridom uporabljali za srečanja, tako teritorialci kot novinarji, celo dr. Franče Bučar jo je izbral za sestanek.

Gospod Lojze, ne bi vas predstavili v celoti, če bi zaobšli vašo strast do potovanja. Pot vas je zanesla že v 45 držav sveta.

Ko mi je že v študentskih časih Slovenija postala premajhna, sem začel po Evropi najprej potovati z vlakom, kasneje z avtoštopom. Na zelo poceni način sem tako prepotoval tudi severno Afriko in Bližnji vzhod. V Grčiji sem bil popotniško naprimer v enem letu kar trikrat. Potovanja sem včasih povezal tudi z gomištvom, predvsem v Turčiji, Izraelu, Egiptu. Leta 1982, ko je bil v Jugoslaviji uveden depozit za izhod iz države in velik problem deviz, ki so se težko kupovale na črnem trgu, ko so bile informacije o situaciji v raznih deže-

lah manj dostopne, smo popotniki mojega kova ustanovili klub Popotnik v Ljubljani. Tam sem spoznal tudi mojo sedanjo ženo. Klub je bil namenjen izmenjavi informacij, izkušenj s predavanjem in seveda druženju. Člani kluba so bili tudi sedaj medijsko precej znane osebe iz sveta popotništva. Stike s člani še vedno ohranjamo, čeprav klub ob internetu in poplavi vsakovrstnih informacij nima več prvotne vloge. Od ustanovitve dalje sem nekaj let v klubu vodil tudi tajniške posle. Potovanja je seveda omejevala zidava in majhni otroci. V zadnjih letih pa se zopet večinoma kar vsi skupaj vračamo na moja stara pota. Naj samo omenim Senegal, Gambijo, Kanado, ZDA, Kubo, Sibirijo in letošnjo Peru, Bolivijo, Čile.

Ponavadi imamo pred potovanji vsaj najmanj dva, tri probleme: potovalno mrzlico, denar in čas. Kako se vi pripravljate na pot?
Nisem panik in tudi nimam prav nobene

potovalne mrzlice. Potujem vedno v lastni režiji, brez posredovanja kakršne koli agencije. Ko se odpravim na potovanje, imam običajno v roki le povratno vozovnico. Ko prispem v ciljno državo, ne vem, kje bom spal, kaj bom jedel, s čim se bom peljal, vem le, kam hočem priti in kdaj se moram vrniti. Problemi, ki nastanejo tam, so rešljivi tam, o teh ne razmišljam. Na primer, letos so bili ob našem prihodu v Bolivijo nemiri. Bolivijski konzul v Peruju je porabil skoraj dve uri za informiranje o varnosti našega prehoda v njegovi domovini, predno nam je izdal vizo. Nismo imeli težav, čeprav smo po prihodu domov gledali tanke na televiziji in slišali o zamenjavi predsednika. Potovanja na popotniški način v bistvu niso draga, glavni strošek predstavlja vozovnica do tja in nazaj, zahtevajo pa kar precej izkušenj.

Lojze, rojeni ste na Silvestrovo, ko si že itak voščimo vse najboljše v prihodnjem letu. Dovolite, da to storim še sedaj. Vam

in vaši družini želim prijetno praznovanje, združini in sreče v letu 2004. Kaj pa si želite zase in za svojo družino v letu 2004?

Sem optimist. Če si res nekaj želiš, lahko to tudi uresničiš, zato v novem letu uresničimo nekaj svojih sanj in sanj našega kraja. Vseeno pa vam želim še zdravja ter mirno in stabilno življenje.

Kot se spodobi, mi je Lojze pokazal še mimi vinetoko v kletnih prostorih, kjer kot v pravi vinetoki med drugim hrani Tramince Ielnik 1971, nekaj let mlajše žganje, ki ga je pripravil še njegov ded iz sadja iz domačega vrta. Ena od sten v kletnem prostoru je živa skala. Ambient za fantazijo. "Veste", pravi Lojze, "tu zadaj smo pri zidavi naleteli na ustje jame z nekaj zamazanimi majhnimi kapniki. Nismo je zasuli, vhod smo zaprti z več skalami." Verjetno sva oba z mislimi pri tistem projektu ...

Jožica Valenčak

BOLIVIJA

Altiplano

Z raziskovanjem sveta spoznaš, da si le ta postaja vse bolj podoben in enoten predvsem v stvarih, ki ga kazijo in kvirijo in so v veliki meri proizvod zahodne civilizacije.

A kljub temu nekateri koščki sveta za sedaj še uspevajo ohraniti precejšen delež nedotaknjenosti, in ni naključje, da so to predeli brez ljudi in odvečne civilizacijske navlake. Predvsem prostrana odmaknjena gorovja, nepregledna snežišča, vroče puščave ali neprehodni gozdovi so kraji z ohranjeno prvobitnostjo.

Zaradi naštetega sem lanskoletna sibiriska prostranstva zamenjal z razsežnostmi planot visokogorskih bolivijskih Kordiljer.

Nenaseljeno področje južnega bolivijskega Altiplana pokriva površino polovice Slovenije in je prepleteno s šestimi sočmerskimi vulkani, ki se dvigajo v nebo nad peščenimi planotami visokogorja. Pretežno puščavska pokrajina na nadmorski višini štiri do pet tisoč metrov ne hrani kakšnih posebnih kulturno-zgodovinskih ostankov, vendar navdušuje vsakega obiskovalca predvsem s svojo razsežnostjo in neizmerno praznino.

Značilni vulkanski stožčasti vrhovi okoliških gora, obdani s skalami nenavadnih oblik, ki jih je zaznamovala erozija, se vzpenjajo iz sipin finega peska, presejanega v vetru, porasli z nizko vegeta-

cijo, s suhimi slanimi jezери in lagunami, polnimi življenja, tvorijo podobo te odmaknjene dežele.

Močno sonce ter suh in že precej redek zrak sta sopotnika, ki nas spremljata čez celotno področje. Višina in s tem povezano pomanjkanje kisika pa sta ob neustreznih aklimatizacijah lahko vzrok neprijetnih bolečin v glavi in hitri utrujenosti ob vsaki najmanjši aktivnosti.

Temperature lahko kar precej nihajo, odvisno od letnega časa in trenutne višine. V vsakem letnem obdobju pa nas lahko pozdravi tudi sneg, vendar ekstremnega mraza, ki bi ga pričakovali na teh višinah, ni zaradi vpliva pacifiškega oceana, do katerega se Andi prek Čila strmo spustijo in prevzamejo del toplote morja.

Zaradi razsežnosti pokrajine in sorazmerne položenosti je za obisk področja najprimernejši najem terenskega vozila na štirikolesni pogon, ker z njim brez posebnih težav dosežemo tudi preko 5000 metrov nadmorske višine in še tako odmaknjeni predel visokogorske planote, kar nam z izbrano izhodiščno točko omogoči kasnejše odkrivanje bližnje in daljne okolice.

Don Pedro

Don Pedro, voznik, vodič in kuhar v eni osebi nas je že zgodaj dopolodne naložil v Toyota in za nami se je pričel valiti gost oblak prahu, ki se ni polegel vse doleje, dokler groba kolesa terenskega vozila niso zdrsela po povsem ravni površini suhe soli. Lebdede mirna vožnja po soli je pravo nasprotje vsakodnevnim transportnim pretresom, katerih smo bili deležni do prihoda v Uyuni. Belina soli nam je zaradi močnega sonca

jemala vid in z umirjeno vožnjo pripomogla k dremežu vse do skalnatega otoka Pescado, kjer so nas ostre bodice številnih mogočnih kaktusov dokončno predramile.

Idealno solno ravnino smo s pridobivanjem višine v naslednjih dneh zamenjali za peščeno ali kamnito vzpetino in potjo, ki nas je prek prostranih sipin popeljala pod vznožja vulkanskih vršacev, ki v svojih nedrjih skrivajo enkratna visokogorska jezera. Obarvanost njihovih voda se spreminja v odvisnosti od vrste v vodi raztopljenih mineralov in okoliških, od višinskega sonca zapetenihih zlatorjavih skalnih vrhov, ki se lahko ogledujejo v rdeči, modri ali zeleni jezerski gladini. Laguna Colorado, Laguna Verde, Laguna Blanca, Laguna Honda, koi se imenujejo nekatera jezera, za še večjo barvitost gostijo ogromne kolonije ognjenordečih flamingov ali plamenecv, ki kljub mrzli in z različnimi solmi obogateni vodi neutrudno iščejo hrano in skrbijo za pravilno podobo tega samotnega sveta. Rastlinstvo, ki obrobija jezera ali naseljuje suhe peščene površine, je prilagojeno tem ekstremnim življenjskim pogojem in je zelo redko ter značilno za celotno področje Andov. Kot redki zeleni delčki v pretežno rumeno-rjavu pokrajini pa je nepogrešljiv okras za njeno dovršeno popolnost.

Lojze Lenček - 2003

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN OBČNI ZBOR PLANINSKEGA DRUŠTVA

1983 - 2003
20 let

V četrtek, 18. decembra, smo planinci »pod streho« spravili svoj volilni občni zbor.

A najprej so bila podeljena društvena priznanja in nekaj priznanj Mladinske komisije PZS. Zaradi različnih vzrokov se v prejšnjih letih društvena priznanja niso podeljevala, predlogi so se kopičili ... zato se je moralo sedanje vodstvo spoprijeti tudi s tem problemom. In podeliti neobičajno veliko priznanj. Najvišje društveno priznanje »Plaketo Tineta Orla« so prejeli člani društva, ki so v preteklih dveh desetletjih tudi najbolj zaznamovali društvo (Miro Štebe, Janez Žnidar, Aleksander Čičerov), poleg tega pa je Janez Žnidar končno tudi formalno postal prvi častni predsednik društva.

Občni zbor je potekal v prijetnem ozračju. K temu so verjetno pripomogli tudi Ongrički (ki so zažveli v tretje!). V njih so bili objavljeni novi predlogi Pravil društva, Pravilnik Mladinskega odseka. Objavljen je tudi novi Pravilnik o planinskih odličjih in priznanjih. Člani so Ongričke dobili na dom, zato so se lahko na občni zbor tudi bolje pripravili. Za predsednika (tokrat s 4-letnim mandatom) je bil ponovno izvoljen Emil Pevec.

Kaj več o občnem zboru bomo pisali v naslednji številki Odseva, tokrat pa naj objavimo le kategorije članarine za leto 2004:

A člani	(člani z največ pravicami in ugodnostmi) (vračunoma tudi naročnina na Planinski vestnik)	13.000 SIT
B člani	(člani nad 18 let starosti)	3.800 SIT
B1 člani	(člani nad 70 let starosti)	2.200 SIT
S. Š člani	(srednješolci, študenti do 26 let)	2.300 SIT
P. O člani	(predšolski in osnovnošolski otroci)	1.000 SIT

O vseh ugodnostih članov PD Onger Trzin boste kmalu lahko brali na naših društvenih spletnih straneh. Vsekakor že pred izzidom naslednje številke Odseva.

Slavestnost sta popadnita Kaledonika Janez Majhenški in Rok Lep skupaj s članom krajevnega Sveta Mestnikov

Prvič so bila podeljena najvišja društvena priznanja »Plaketa Tineta Orla«, za svoje dolgoletno aktivno delo v društvu so jih dobili: Miro Štebe, Janez Žnidar in Aleksander Čičerov

Občni zbor PD Onger Trzin je bil »generalka« pred odprtjem dvorane Marjanca Ružičaj. Na prvi priredilni v tem prostoru so je vse lepa izlekla - kot je omenil g. župan: »Noben reflektor ni padel dol! ...

Na sliki dvorana šest dni pred občnim zborom. Kaj vidite - delovišče. Zato tu še enkrat izrekamo vse čestitke izvajalcem, ki so dvorano uredili v štiri roke.

Delovna predstavitev

Tomaž Kocman:

»V hribih vedno doživiš kaj novega«

Tomaž je živahen, vesel, dobrovoljen fant, ki je že od malih nog zaljubljen v naravo in njene lepote. Če bi ga želeli srečati ali spoznati, bi imeli največ možnosti za to, če bi se podali v hribe. No, seveda ga lahko srečate tudi v dolini, predvsem pri dejavnostih, ki so povezane s planinstvom. Tomaž je namreč načelnik trziških mladih planincev, vodi planinski krožek za tiste malo starejše učence osnovne šole, jih vodi na izlete in počne še marsikaj zanimivega ... Kaj? To pa naj vam pove kar sam ...

Kako dolgo si že »planinec«?
Od četrtega razreda osnovne šole ... Pa si sama izračunaj, koliko časa je to.

In zakaj si se odločil ravno za planinstvo?

V osnovni šoli me je navdušila prijateljica Katja, ki je rekla: »Veš, kako je dobro biti pri planincih! V hribe hodimo, pa na tabore in se imamo super.« No, pa sem tudi jaz začel obiskovati ta krožek. In je bilo tudi meni na vsi moč všeč. Potem sem v hribe hodil zaradi dogodivščin, družbe in podobnih stvari. V srednji šoli pa sem pridobil še nekaj kondicije, in sem začel uživati tudi v sami hoji.

A prej, v osnovni šoli, ti je bila pa hoja muka?

Ja, sama hoja v klanec mi v osnovni šoli res ni bila ravno pri srcu. Kot sem že rekel, so me v hribe bolj vlekli prijatelji, družba, zabava, dogodivščine ...

Torej že od malih nog planinaris. In potem te je pot kar sama od sebe vodila do mesta načelnika mladinskega odseka ...

Ja, tako nekako (smeh)

Ne, ne, razloži nam malo bolje ...

Ob četrtnih imamo planinci srečanja dijakov in študentov in ko sem bil sam še bolj mulec in sem hodil na ta srečanja, je Emil (Pevec, sedanjí predsednik PD op.p) spraševal, če bi kdo prevzel mesto načelnika mladinskega odseka. Takrat sem bolj za

šalo kot ne rekel, da bi to bil jaz. In tega žal nihče ni pozabil (smeh).

Koliko časa si sedaj že načelnik? Eno leto.

Je to velika odgovornost?

Je, od časa do časa ...

Zakaj? Kako?

Odgovornost je velika. Sicer je tako, da za nobeno stvar, ki se pri mladinskem odseku zgodi, nisem zaslužen samo jaz. V MO imamo odbor, ki ga sestavljajo vsi aktivni člani, se pravi Boštjan Kralj, Urša Košir, Martina Kralj, Irena Mučibabič in Nataša Kramar. Vse večje odločitve sprejemamo skupaj, skupaj razpravljamo o idejah, problemih ... Odločitve so torej vse skupne, vseeno pa sem jaz tisti, ki bi bil kriv, če bi šlo karkoli narobe ali pa če kaj, na primer, ne bi prišlo naprej do predsednika društva.

In kakšne so potemtakem tvoje naloge?

Naloge ... Hm ... V bistvu predstavljam mladinski odsek, in sicer na upravnem odboru PD, na zboru vseh slovenskih mladinskih odsekov (ki se odvija enkrat letno na lgu op.p) zastopam trziški MO, skrbim za delo MO, če kdo pozabi kaj narediti, ga malce spodbujam, skrbim za to, da so načrtovani programi izvedeni, sklicujem sestanke, jih vodim, delam zapisnike ...

Vse to delaš? Nimaš nobene tajnice?

Ne, žal še ne (smeh).

Potem je tudi večina idej, večina projektov, ki jih MO izvaja, tvojih?

Ne, ne ... Ideje imamo vsi v odboru MO. Do njih vedno pridemo skupaj. Največkrat pa do njih pridemo takrat, ko se moramo soočiti s kakšnim problemom in iščemo rešitve zanj.

Kakšni problemi pa so to?

No, saj ni nujno, da so ravno problemi ... Recimo letos poletni smo začeli s torkijadami - srečanji ob torkih. Z njimi smo začeli zato, ker smo ugotovili, da celo poletje poleg planinskega tabora nimamo nobene druge dejavnosti in smo prišli do ugotovitve, da bi lahko poizkusili narediti še kakšno drugo aktivnost za otroke. Torkijade so bile mišljene za tiste otroke, ki so med počitnicami dopoldne sami doma in nimajo kaj početi. Namesto da bi poležavali na kavču,

so lahko prišli k društveni hišici. Imeli smo različne aktivnosti - od ustvarjalnih delavnic, lova za skritim zakladom, bivačiranja pa do poučnih predavanj o tem, kako se zavarovati v gorah. Zadnji torek v avgustu pa smo se vsi skupaj dobili in pogledali diapozitive z vseh torkijad ter ugotavljali, kaj vse smo čez poletje doživeli.

So bile torkijade dobro obiskane?

Ja, na začetku, potem proti koncu pa je prišlo vse manj otrok. Vseeno pa so bili tisti, ki so bili redni udeleženci, zadovoljni.

Kaj pa počnete med letom, ko ni torkijad?

Med letom torkijad pravzaprav sploh ni potrebno organizirati, ker imamo enkrat tedensko krožek, pa še enkrat mesečno je izlet ...

Je to kakšno pravilo, da mora biti enkrat mesečno izlet?

Ne, to smo si kar sami določili. Je pa tako, da v bistvu pripravimo dva izleta na mesec. Eden je za osnovnošolce, eden pa za srednješolce in študente. Kam homo šli na izlete, se tudi odločimo v odboru, in sicer se na koncu leta skupaj usedemo, podebatiramo, kam bi se odpravili, vsak pove svoje želje, kam bi vodil, nato napravimo letni načrt. Seveda se tudi odpravimo pogledat, če so izbrani cilji primerni, nato napišemo vabila, jih razdelimo. In potem pride sobota, ko gremo v hribe in se imamo fino. V mladinskem odseku vodi 6 vodnikov in vedno gresta vsaj dva z otroki. Pravzaprav je število vodnikov, ki gredo na izlet, odvisno od

števila udeležencev (delamo po standardih, ki jih priporoča PZS).

Kako pa postaneš vodnik?

Opraviti moraš tečaj za vodnike pri PZS, hkrati pa moraš biti registriran, kar pomeni, da na koncu leta oddaš poročilo o izletih, ki si jih vodil ali pomagal voditi. Poleg tega moraš iti vsake tri leta na izpopolnjevanje.

In kakšni so načrti, projekti za prihodnost?

Naša želja je, da poskušamo obdržati to, kar smo doslej zgradili. Da imamo še naprej redno izlete, planinske krožke, torkijade, da sodelujemo na tekmovanju Mladina in gore, da imamo razna srečanja. Naše smernice za naprej pa ... Da bi skušali biti vedno boljši, z novimi idejami ... Dolgoročnih načrtov za naprej pa niti nimamo, ker po navadi na nekaj pomislimo šele takrat, ko tisto potrebujemo, takrat poiščemo rešitev in to potem tudi izvedemo. Nikoli si ne rečemo: čez pet let bomo pa naredili to in to.

Si v tem času, kar si načelnik, naletel tudi na kakšne probleme oziroma kaj je po tvojem mnenju največji problem pri delu z mladimi?

Največkrat opazam, da otroci sprva nekaj časa hodijo na planinski krožek, so navdušeni, potem proti koncu leta pa se nekateri kar nekako izgubijo oziroma jih ni več. Ko takega otroka srečam na ulici in mu rečem: »Živijo, tebe pa že dolgo časa nisem videl, zakaj pa ne prihajaš več na krožek?«, ti odvrne: »Ja, veš, imam ful slabe ocene pri matematiki, pa mami mi ne dovoli, pa nimam več časa ...«. Vendar pa se mi zdi, da so to le izgovori in da si v bistvu ne upajo povedati, zakaj točno so prenehali hoditi, kaj jih je motilo pri

krožku. In to me osebno zelo moti, kajti če bi nam otroci povedali, kaj je narobe, bi se tudi mi potrudili in bi skušali napako odpraviti, če je seveda napaka pri nas. Kajti tudi mi ne vidimo, kaj počnemo narobe in če je napaka res pri nas, ne pa v tem, da jih planinstvo ne veseli, potem se tudi drug otrok lahko sreča z istim problemom in ravno tako preneha obiskovati krožek.

Žal pa je tudi res, da med mladimi v Trzinu želja po planinstvu upada in se mladi v manjši meri vključujejo v naše aktivnosti, še posebej pa se bo to poznalo sedaj pri devetletki, ko bodo imeli na voljo ogromno izvenšolskih dejavnosti in planinstvo pač ne bo prva ali druga izbira.

Največji problem torej ni v tem, da otroci prenehajo hoditi k planinskemu krožku, temveč v tem, da ne povejo pravih razlogov, zakaj so prenehali.

Zakaj pa se ti zdi, da se mladi manj odločajo za planinarjenje? Je to odvisno od tega, kako se jih pritegne?

Mislím, da je to odvisno od tega, kako in na kakšne načine jih pritegneš ... Lahko bi rekel, da je to isto, kot pri moji osebni zgodbi, ko sem sprva hodil samo zaradi družbe, zabave in iger, ne pa zaradi hoje v hribe. Sedaj je še vedno tako, da se otroci za krožek odločijo glede na to, koliko njihovih prijateljev je pri krožku, koliko je igre in zabave in če je tega pri drugi dejavnosti bistveno več, bodo rajši šli tja, kakor da spoznavajo planinstvo in hodijo v hribe.

Bi za konec še kaj dodal?

Torej, povabil bi vse mlade, da se nam pridružijo. Vsek, ki se želi družiti ali pa ima kakšno idejo, kako bi pomagal v društvu, ali pa želi spoznati planinstvo ter hoditi na izlete, skratka prav vsak je dobrodošel. Kdaj pa se nam lahko pridruži, pa je skoraj vedno napisano na društveni ali pa vroči strani v Odsevu. Pridite!

Opomba za bralce: V prihodnjih številkah Odseva se obetajo še nekateri intervjuji z drugimi mladimi, ki delujejo v Odboru mladinskega odseka planinskega društva. Za intervjuje z njimi smo se v uredništvu časopisa odločili iz dveh razlogov: prvič zato, da na ta način počastimo jubileje, ki jih v tem letu praznuje planinsko društvo, in drugič zato, ker vsi mladi že nekaj let zavzeto sodelujejo pri delu mladinskega odseka in se nam je zdelo prav, da njihovo delo spoznajo tudi ostali Trzinci.

Mateja Erčulj

ZDAJ TUDI ŠAHOVSKO DRUŠTVO

Največja novost letošnjega leta na šahovskem področju je ustanovitev Šahovskega društva Trzin. Šahisti smo doslej delovali v okviru Šahovske sekcije v Športnem društvu Trzin, s katerim smo lepo sodelovali in se jim na tem mestu tudi zahvaljujemo za vsoto pomoč in podporo. Kljub temu pa smo se želeli osamosvojiti, ker menimo, da bo to prineslo nov zagon šahovskemu življenju v Trzinu tudi zato, ker bo samostojna pot šahovskega društva od vseh članov zahtevala večjo odgovornost in skrb za razvoj šaha. Kot društvo se bomo potrudili, da bomo nadaljevali pot šahovske sekcije in da bomo dostojno predstavljali občino Trzin.

S pristopom novih članov smo se približali cilju širitve šaha v našem kraju, dobili pa smo tudi zagnane šahovske delavce in igralce.

Prvi predsednik Šahovskega društva sem postal spodaj podpisani. Ena od velikih nalog našega društva je širjenje šahovske dejavnosti med najmlajšimi, ki jih v klubu tudi najbolj pogrešamo. Z jesenjo se je začela tradicionalna Domžalsko – kamniška šahovska liga, kjer smo nastopili z dvema ekipama, Bar Repek Trzin in Buscotrade Trzin, ki se imenujeta po naših sponzorjih. V ligi je nastopilo 18 ekip iz okoliških krajev. Zmagala je ekipa Vele – Domžale. Ekipa Buscotrade Trzin je osvojila 11. mesto, ekipa Bar Repek Trzin pa 14. mesto. Pohvaliti velja igralca Hozdič Idrisa, ki je na 5. šahovnici med igralci osvojil srebrno medaljo. Januarja bomo nastopili v Ljubljanski delavski ligi, kjer bomo zaradi povečane števila igralcev nastopili kar s tremi ekipami!

Vse ljubitelje šaha vabimo, da se nam pridružijo ob ponedeljkih ob 19h na Mengeški 22, v prostorih stare šole.

Franci Banko

Vse poti so vedno stare, vsak korak je vedno nov.

(Kajetan Kovič)

Vsem članom društva in vsem sokrajanom želimo prijetne božične praznike, v novem letu pa veliko sreče in zdravja – planincem pa varen korak!

UO PD Onger Trzin

STRELSKO DRUŠTVO TRZIN - 50 LET TRZINSKI STRELCI ZANESLJIVO!

Prvi nastopi v slovenskih ligah so pokazali odlično pripravljenost trzinskih strelcev. V obeh prvih državnih ligah se naši strelci odlično borijo z najboljšimi, saj se nahajajo v sredini lestvice, čeprav bi z malo srečo lahko bili še višje. Tudi v drugi ligi s pištolo, kjer smo letos postavili žensko ekipo, se dekleta odlično borijo in so trenutno osme, napor pa je še toliko večji, saj v tej ligi nastopamo tudi z mladinkami, le te pa naslednji dan nastopajo še v svojih kategorijah, kjer prav tako dosegajo mesta z medaljami.

Na zadnji odprti kontrolki je mlajša mladinka Urška Berlič celo izenačila državni rekord, kar potrjuje odlično delo trenerja Aleša Kosmača. V pomoč Alešu smo letos na šolanje za trenerja prijavili še Andrejo Gorjup, ki naj bi po desese mesečnem šolanju postala druga trenerka v društvu in bo prevzela skupino začetnikov in tako razbremenila prvega trenerja.

Z delom v društvu smo zelo zadovoljni, saj imamo štiri reprezentante, štiri kategorizirane strelce ter šest strelcev v širšem izboru selektorjev, skupaj pa je aktivnih 25 strelcev, ki redno nastopijo na tekmovanjih.

8. PREHODNA SKIRCA BORISA PATERNOST

Ob zaključku 50. obletnice društva bo Strelsko društvo Trzin organizator 8. zaporednega tekmovanja za Prehodno skirco Borisa Paternosta. Tekmovanje bo potekalo v Osnovni šoli Trzin 10. in 11. januarja 2004, prvič pa bo izpeljano na elektronske tarče in bo dostopno prav vsem slovenskim strelcem. Zanimanje za tekmovanje je veliko, saj so nas na letošnjem tekmovanju za Pokal mladosti v Zagrebu spraševali po terminu tekmovanja, po prvih ocenah pa bo sodelovalo vsaj 30 tekmovalcev iz sosednje Hrvaške.

S pomočjo elektronskih tarč postane tekmovanje zanimivo tudi za gledalce, saj se lahko vsakemu strelcu približate na približno 5 metrov in v živo spremljate njegove strele. Posebno zanimivo pa je streljanje finala najboljših osmih strelcev, kjer se razvijajo tudi gledalci, ki lahko glasno navijajo za svojega tekmovalca. Tekmovanje bo organizirano na najvišjem nivoju, zato bo tudi udeležba strelcev množična. Upamo, da bo trud trzinskih strelskih delavcev poplačan z

udeležbo najboljših strelcev iz Slovenije in Hrvaške, morda celo Avstrije, Madžarske in tudi preostalih držav bivše Jugoslavije. Ugled tekmovanja smo ustvarili s preteklimi organizacijami, že zadnjih sedem je bilo izpeljanih odlično, letošnje pa bo verjetno še boljše. Kot smo že omenili, je zanimanje veliko, zato ste vsi občani vabljeni na ogled tekmovanja.

V soboto, 10. januarja 2004, bomo po končanem rednem delu tekmovanja skušali izpeljati tekmovanje svetnikov, ki naj bi se z nasloni pomerili za prestižno zmago.

Ob tej priložnosti Strelsko društvo Trzin vsem občankam in občanom želi tudi obilo zdravia, sreče in uspehov v novem letu 2004, hkrati pa se vsem zahvaljuje za podporo, ki ste jo nudili društvu v preteklih letih.

Še enkrat hvala in lep strelski pozdrav.
Damijan Klopčič

Delavnica BOJ PROTI DROGAM na SŠ Domžale

BLAZNO RESNO ZADETI

Študentski klub Domžale že vrsto let deluje, izvaja in sodeluje na domačalsko-kamišnem področju. V svoje okrilje želimo povabiti čim več mladih, da se nam pridružijo pri različnih aktivnostih, ki jih ponujamo. Program je zastavljen po malem za vse, predvsem ker se želimo tako prilagoditi širši množici različnih okusov. Z delavnico BOJ PROTI DROGAM smo želeli vstopiti v obdobje najstništva in pozne pubertete, kjer je svet velikokrat videti obrnjen na glavo, predvsem pa je izrazilo pomemben del naše mladosti, kjer se začne proces samoznaranja.

Mlajši so predvsem dovzetni za okušanje novosti in vsaj večina od njih rada raziskuje in sega po neznanem. Pomemben del odrasčanja je osveščanje o vseh možnostih, ki vplivajo na razvoj osebnosti. Tukaj stopi v dejavno obliko nacionalni program naše države, javne službe na področju preprečevanja in obravnave odvisnosti od prepovedanih drog, vse nevladne organizacije, strokovno izobraževalne institucije in manjše skupnosti, ki skrbijo za dobrobit družbe kot celote. Študentski klub Domžale se je odločil govoriti o družbenih tabujih in sekati predsode.

Delavnica BOJ PROTI DROGAM je bila zasnovana tako, da niso čakali na odziv mladih, saj bi pri tako delikaten temi, kot so droge, čakali zaman. Zato smo v sodelovanju s Srednjo šolo Domžale izvedli delavnice na šoli, kjer imajo posluš za tovrstne aktivnosti in se zavedajo, kako pomembna je preventiva. Na delavnice smo v okviru

poslušali pogovoru povabili 1. in 3. letnike vseh smeri. Študentki Medicinske fakultete in Fakultete za socialno delo sta vrtili kolo pogovora, izbrana področja pa smo izbrali zato, ker se močno povezujejo in zajemata tako zdravstveni kot družbeni nivo. Delavnice so bile osredotočene na sistematično in načrtno preventivo, saj je pri tako specifični temi za vse nadaljnje informacije in pomoč potrebna strokovna razlaga. Tako smo po študentsko poskušali spodbuditi dijak, naj razmišlja o posledicah, ki jih prinašajo uživalcem droge, alkohol, tobak in vse ostalo, predvsem pa najbolj aktualne tako imenovane party droge. Naš cilj je bil zajeti reakcijsko verigo, ki vpliva na psihofizične sposobnosti in se kasneje kaže pri volji, koncentraciji in zavzetosti za uresničevanje ciljev. Sicer pa smo bili nad vednostjo in razumevanjem dijakov presenečeni v pozitivnem smislu. S svojo aktivnostjo in vključevanjem v pogovor so pokazali ne le pripravljenost k spremembam, ampak tudi določeno zrelost, da se je o stvarih potrebno pogovarjati, zaupati in razmišljati.

Študentski klub Domžale se zaveda dejstva, da so droge med nami in da prepoved nima vidnih rezultatov v praksi, še manj pa v teoriji. Dejstvo je, da besede imajo svojo moč, še večjo tezo pa dobijo takt, ko so povezane s pozitivno naravnanoostjo in pogledom v smeri jasnih in odkritih realnosti. Informiranost, ustrezno izobraževanje, vzgoja in jasen šolski režim povezujejo celotni razvoj mladostnikov v osebnost z zdravim odnosom do življenja. Radi bi se zahvalili Srednji šoli Domžale za sodelovanje, tako ravnatelj g. Škoficu kot socialni delavki ge. Strojnikovi, predvsem pa dijakom, da so tako zavzeto poslušali in sodelovali.

Tjaša Kuzmič

NOVICE IZ PGD TRZIN Ni bilo časa za lenarjenje

Nesreča nikoli ne počiva. Najbolj udari takrat, kadar je doigo ni in nanjo pozabimo. Tudi v Trzinu nesreča ni počivala.

Začelo se je v nedeljo, 16. novembra, ob 10:40 uri dopoldne, ko smo se na poziv Regijskega centra za obveščanje Ljubljana (112) odpravili reševati občana in njegovega hišnega ljubljence, oba ujeta v hidravličnem osebnem dvigalu v poslovnem prostoru podjetja iz IOC Trzin, katerega direktor je prav rešeni občan.

Nadatljevalo se je v četrtek, 27. novembra, zgodaj zjutraj, ko smo morali ob 04:30 uri posredovati na dveh mesih. Najprej smo črpali vodo na Kidričevi ulici, kjer so bili poplavljeni spodnji prostori stanovanjske hiše, nato smo črpali vodo še iz kletnih prostorov na Ljubljanski cesti v Trzinu.

V torek, 2. decembra, pa je poveljnik Gasilske zveze Domžale s sodelavci pripravil nenapovedano preverjanje gasilskih enot na območju požarno-obrambnega sektorja Domžale, kamor sodi tudi območje PGD Trzin. Nenapovedana gasilsko reševalna vaja je bila na območju IOC Trzin na objektu podjetja Periteks d.o.o. iz Trzina.

Vaja je potekala na predpostavki, da je v objektu, kjer poteka proizvodnja pranja in negovanja perila in drugega tekstila, prišlo zaradi kratkega stika na električni napeljavni do požara, ki se je razširil na bližnje perilo in druge gorljive snovi.

Ob 18:56 uri je prišlo do 1. poziva, ob 19:03 uri je na kraj vaje prišla prva gasilska enota PGD Trzin, 2 minuti kasneje pa še druga. Ob 19:10 uri je bil sprožen 2. poziv za ostale gasilske enote iz okolice. Prva enota iz 2. poziva je prišla ob 19:25 zadnja pa ob 19:41 uri. Vaja je bila zaključena ob 19:50 uri. Na vaji so sodelovale gasilske enote iz občin Trzin, Domžale in Mengeš. Skupaj je na vaji sodelovalo 89 gasilcev.

Pomembna novost pri tej vaji je bila, da so se gasilske enote šele na mesu samem seznanile, da gre za vajo. Tako smo dobili realen prerez časov izvoza in prihoda ter opremljenosti gasilskih enot, ki so sodelovale na vaji. Osebna opremljenost enot je bila sicer zadovoljiva, kljub temu pa bo potrebno stremeti še k večjemu udeležanju lastne zaščite in varnosti na intervencijah.

Prav tako so prišle do izraza nekatere pomanjkljivosti pri vodenju vaje in neuskajenosti gasilskih enot na terenu. Podrobnejša analiza, ki jo je pripravil poveljnik Gasilske zveze Domžale s sodelavci, je osvetlila pomanjkljivosti, ki so bile prisotne na vaji, in pripravila predloge za njihovo odpravo.

Takšne vaje so pomembne tudi s stališča spoznavanja objektov v naši bližnji okolici, kar lahko pride prav predvsem v primeru različnih nesreč na objektih, ko je potrebno reševati ljudi in premoženje.

Na tem mestu se bi zahvalili tudi podjetju Periteks d.o.o. za sodelovanje in odstop prostorov objekta za gasilsko vajo in pomoč pri pogostitvi gasilskih enot.

V teh dneh so vas že ali pa še bodo obiskali naši člani, ki so vam prinesli naš gasilski koledar. Veseli bomo tudi prostovoljnih prispevkov, saj je osebna in skupna zaščitna oprema zelo draga, denarja pa vedno primanjkuje, zato se vam zahvaljujemo za vaše prispevke.

Pozivamo tudi vse občanke in občane, da naj bodo skrajno previdni pri uporabi pirotehničnih izdelkov. Ti izdelki so v osnovi namenjeni zabavi, žal pa so pogosto posledice nepravilne ali celo nezakonite uporabe petard telesne poškodbe, povzročitve splošne nevarnosti oziroma ogrožanja drugih, premoženjska škoda, vznemirjanje občanov, motenje miru, požar ipd. Spomini nepravilne uporabe petard, povzročitve požara in premoženjske škode so še zelo živi iz nedavne preteklosti, ko smo gasilci na božični večer v letu 2000 gasili požar v sosednjih Jabljah, kjer so gorili hlevi. Takrat je intervencija trajala kar dobrih 8 ur, zaradi požara pa je nastala tudi večja gmotna škoda.

Ob koncu leta vsem bralkam in bralcem Odseva, vsem občankam in občanom Trzina želimo vesele božične praznike in srečno novo leto 2004 ter veliko zdravja, osebne sreče in zadovoljstva v zasebnem in poslovnem življenju.

Pozdravljamo vas z našim gasilskim pozdravom NA POMOČ!

PGD Trzin

OBČNI ZBOR DRUŠTVA DIABETIKOV DOMŽALE

Društvo diabetikov Domžale, ki vključuje bolnike, svojce, prijatelje itd. iz občin Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin ima sedež v Zdravstvenem domu Domžale. Kot vsako leto so tudi letos na rednem občnem zboru, ki je bil tokrat 18. novembra v gostišču Kovac na Količevem, pregledali svoje delo in se dogovorili o svojih prihodnjih nalogah. Zdašnji predsednik gospod Franc Hrovat je v svojem poročilu poudaril, da je društvo v celoti izpeljalo program, ki si ga je zastavilo lani ob tem času. Pehvalil je vse, ki so pri tem sodelovali. Največ članov je poslušalo predavanja o zdravi prehrani in boleznih v prsih. Zaskrbnjeno je ugotovil, da se je predavanja o ustreznih prehrani za bolnike s sladkorno boleznijo udeležilo le 9 vabljenih, čeprav smo posebej povabili 250 diabetikov, ki niso člani našega društva.

Vprašali smo se: »Kaj storiti?« Predstavniki Zveze diabetikov Slovenije je menil, da se s podobnimi težavami srečujejo tudi druga društva diabetikov v Sloveniji. Posebno pa je poveljal natančno in vestno ravnanje društva z denarjem, ki je na voljo za izvedbo celotnega programa aktivnosti in v Društvo diabetikov Domžale.

Gospod Maks Grošelj – referent za šport – je poveljal številno udeležbo naših članov na društvenih in tudi na meddruštvenih pohodih diabetikov gorenske regije (Kranj, Jesenice, Škofja Loka, Tižič). »Prehodili smo dobesedni Gojenjske. Tudi sankali in smučali smo se, kolesarili, šli na rafting, obirali češnje in kostanj. Na izletu v Beli krajini smo ohudili spomin na kulturno-zgodovinske dogodke polpretekle zgodovine. Najbolj pogumni smo se mrzlega jesenskega dne, po prvem sneženju letos, spustili v jama Pekel pri Želcu.«

Urednik spletne strani je povabil mlajše diabetike k bolj aktivnemu sodelovanju na tem področju.

Ker bodo prihajajoče leto volivci novih članov v vse odbore društva, je predsednik pozval vse prisotne, da že zdaj razmišljajo, koga bodo predlagali, ob tem pa je opozoril na dosedanje slabo ali nikakršno zastopanost sladkornih bolnikov iz občin Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče pri delu v našem društvu. Ob koncu uradnega dela občnega zbora sta predsednik društva in predstavnik Zveze diabetikov Slovenije trem članom našega društva podelila priznanje in zahvalni listini za dosedanje uspešno in požrtvovalno delo v Društvu diabetikov Domžale od ustanovitve leta 1986.

Srečanje smo zaključili dobro razpoloženi od zvokih harmonike in prijetnem klepetu s prijatelji in znanci.

IZVRŠNI ODBOR DRUŠTVA DIABETIKOV DOMŽALE SE ZAHVALJUJE VSEM, KI STE NAS PRI NAŠEM DELU DENARNO ALI DRUGAČE PODPRALI.

PRAV VSEM PA ŽELIMO VESELE PRAZNIKE, PREDVSEM PA ZDRAVO IN USPEŠNO NOVO LETO 2004.

Anica Cotman Anžič

Trzinski izvir in Naše vezi

V

začetku letošnjega leta (ki bo že kmalu preteklo leto!) je v Trzinu začela delovati tudi druga skupina za samopomoč starejših, in sicer Naše vezi. Ker še nimamo sobe za naša druženja, se članice obeh skupin srečujemo doma pri eni izmed voditeljic.

Tudi letos se 18. 12. začneja izobraževanje voditeljic za vodenje takih skupin. Za novo skupino in še za nadaljnje so novi kandidati/ke zelo dobrodošli. Zato naj se tisti, ki jim čas dopušča in ki radi pristihnejo starejšim ljudem, čimprej odločijo in se prijavijo na Center za socialno delo v Domžalah. V bližnji prihodnosti se nam obeta v novih prostorih soseseke T3 soba za tovrstna druženja.

V letu, ki se izteka, smo se članice obeh skupin udeležile raznih krajših izletov, približno trikrat na leto pa imamo skupna srečanja vseh skupin našega društva Jesenski cvet. V začetku oktobra so se nekateri člani udeležili tudi skupnega tabora na Debelem Rtiču. Včasih se po dogovoru oglašajo pri nas tudi patronažna sestra in nam zmeri pritisk, sladkor ter holesterol. Tudi praznovanja naših rojstnih dnevo so prijetna, čeprav skromna. Včasih si ogledamo kakšno kulturno prireditev v bližnji okolici. Predvsem pa se zlasti starejše članice ob raznih praznikih rade zazibljejo v spomine svoje mladosti in pripovedujejo, kako so jih praznovali včasih pred mnogimi leti.

Konec junija pa smo v goste povabile skupine, ki smo jih doslej obiskale, in sicer iz Vira, Domžal, Korena, Rakeca in Mengša. Povabili se je za nekaj trenutkov prijazno odzval tudi naš gospod župan Tone Peršak ter pevka Jožica Kališnik, ki sta, vsak na svoj način, popestrila naše srečanje ter s tem izrazila svojo naklonjenost starejšim ljudem. Obema prisrčna hvala za te trenutke!

Ponavadi za konec skupnih srečanj v enem letu priredimo manjše slavlje ali piknik, saj se med počitnicami v glavnem ne srečujemo redno ob istem dnevu in vsak teden. Seveda za to zbiramo mesečno manjše prispevke, da si potem kaj takega lahko privoščimo; enake velja tudi za nakup vstopnic za razstave in dru-

ge prireditve (kot npr. ogled mednarodne razstave jaslic v Ljubljani). Letos pa smo si pravo kosilo lahko privoščile že v začetku naših rednih srečanj, v septembru, in sicer v gostilni Pri Olgji v Mostah pri Komendi. Omenjeno nam je omogočila neznana darovalka iz Trzina, ki kljub vrvežu današnjega življenja rada pokloni ne samo lepo besedo sočloveku, še posebno starejšemu, pač pa tudi marsikateri dar. Vse članice smo bile nad to njeno radodarnostjo prijetno presenečene in se ji zanjo toplo zahvaljujemo! Njej in vsem bralcem ODSEVA želimo blagoslovljen božič in srečno novo leto 2004!

H.O.

DESET-LETNICA USTANOVITVE ZDRUŽENJA ZA SOCIALNO GERONTOLOGIJO IN GERONTOLOGIKO SLOVENIJE in ŠESTNAJST- LETNICA DELOVANJA MEDGENERACIJSKIH SKUPIN ZA KAKOVOSTNO STAROST

V 8. številki revije Prepletanja je minister dr. Dimovski v intervjuju izjavil, da država pridno uresničuje oba nacionalna programa socialnega varstva: Nacionalni program SV do leta 2005 in Nacionalni program SV starejših do leta 2005 in da bodo konec tega leta oz. najkasneje do sredine prihodnjega zagotovili zmogljivosti v domovih za ostarele za 7,5 % populacije, starejši nad 65 let. Zatrديل je: »To bomo dosegli z intenzivno izgradnjo domov in s podelitvijo koncesij.«
V praksi so te stvari nekoliko drugačne. V domžalski občini tako zaradi premajhne pomoči države ne bodo gradili doma za starostnike na Viru, koliko bo država primaknila za dom v Trzinu, je pa tudi vprašljivo.

Minister poudarja pomen prostovoljnega dela in navaja, da je to s stališča odnosa do sočloveka skrajno pomembno in plemenito dejanje, predvsem v smislu povezovanja družbe. In si postavlja vprašanje, kako prostovoljstvo dati pravo veljavo in pomen, kako ustrezno moralno nagraditi prostovoljce in kako za prostovoljstvo vzpodbujati mlade. No, za začetek bi bilo zelo lepo in prav, če bi se med prostovoljci pojavil kakšen politik ali drugi vodilni, za vzgled in potrditev, da se tudi pri nas prostovoljstvo daje veljavo in pomen. Država pa bi morala za delovanje skupin nameniti več sredstev, ne pa iz leta v leto manj (v letu 2003 smo v pramejavi z letom poprej prejeli le 40% sredstev), in tako omogočiti boljše možnosti za delo skupin tudi v revnejših občinah. Pri starih ljudeh se najbolj pogosto pojavlja osamljenost in iskanje smisla bivanja. Življenje brez smisla in osamljenost sta namreč najbolj pogosta povzročitelja socialnih in psihosomatskih motenj. Zato se v skupinah učimo smiselnega in ustvarjalnega polnega življenja. Znani psiholog in logoterapevt Viktor Emil Frankl je zapisal: »Človek z duhom kljubuje usodi in veliko lažje obvlada telesne, duševne, socialne in druge rizične

situacije, če v njih odkrije smisel. Smisel bivanja je treba udeležajati kot nalogo: živeti za nekoga in za nekaj.«
Za premagovanje osamljenosti, ki stare najbolj obremenjuje, so povečini najbolj pomembni neposredni stiki med ljudmi, vzajemno dajanje in prejemanje izkušenj, nasvetov, informacij, razmišljanje na glas, prijateljstvo, skupni projekti in skupni cilji, pri katerih lahko aktivno sodelujemo in soočujemo.
Neposredni stik nam omogoča radost in zadovoljstvo medčloveških odnosov, ki jim pravimo osebnih odnosi. Nudi nam možnost občutenja varnosti, pripadnosti, spoštovanja, samouresničevanja, vredne, radosti in zadovoljstva, močnosti za sprostitev in zabavo.

V Društvu »Jesenski cvet« dosledno uresničujemo naše programske cilje. Izbrali smo dobro voljo za sodelovanje z ljudmi in za pomoč ljudem in to tudi uresničujemo.

V našem društvu vemo, da veljava in pomen prostovoljstva najbolj zanesljivo raste iz vztrajnega in požrtvovalnega dela v skupinah. Pomen prostovoljstva torej raste iz drobni celic ljubezni do sočloveka, iz medčloveške solidarnosti, iz vsakokratne sreče in zadovoljstva naših članov, raste s pomočjo zavzetega in poštenega dela voditeljic in voditeljev skupin, za kar se jim v imenu društva tudi na tem mestu najlepše zahvaljujemo.

In upajmo, da raste pomen prostovoljstva iz naših skupin tudi navzgor – kot ozaveščen pristojni o tem, da se na terenu opravlja res veliko delo in kot pripravljenost na ustrezno podporo na državnem nivoju. Ob tej priliki bi izrazila zadovoljstvo ob dobrem sodelovanju s pristojnimi na Občinah Domžale, Mengeš, Trzin, Moravče in Lukovica, ki cenijo naše delo ter moralno in finančno podpirajo naš razvoj.

Združenje za socialno gerontologijo in gerontologiko Slovenije je septembra ob dvojnem jubileju vsem voditeljicam in voditeljem podelilo priznanja, obletnici pa proslavilo v Kulturnem domu Mengeš. Slavnostni govorniki so bili: Zmaga Prošt, predsednica ZSGGS, Danica Matjanec, organizatorica nacionalne mreže skupin starih ljudi za samopomoč, mag. Tone Kladičnik, ustanovitelj prve skupine, predstavnica MDDSS, župan mag. Tomaž Štebe in dr. Manca Košir. Ob koncu leta se vsem članom društva ter vsem občinskim upravam, sponzorjem in Centru za socialno delo Domžale, ki podpirate naše delo, iskreno zahvaljujemo za sodelovanje. Obenem vam želimo prijetne božične in novoletne praznike ter zadovoljstva, sreče in uspehov v letu 2004!

Predsednica Društva »Jesenski cvet«
mag. Majda Pušnik Rudl

PODARIMO OČEM NASMEH

Dobrodelni simfonični koncert Od Vivaldija do Gershwina z mladostnim žarom

V sredo, 15. oktobra 2003, smo bili v hali Komunalnega centra v Domžalah priče zelo uspešnemu simfoničnemu dobrodelnemu koncertu Srednje glasbene in baletne šole iz Ljubljane, ki sta ga skupno organizirala Rotary in Lions klubja iz Domžal. Gre za eno od prvih tovrstnih skupnih humanitarnih akcij obeh klubov. Kot pove že naslov koncerta **PODARIMO OČEM NASMEH**, je bil namen prireditve humanitarne narave. Z njim so organizatorji skušali pridobiti sredstva za nakup aparatur Kliničnemu oddelku za otroško kirurgijo in intenzivno terapijo Kliničnega centra v Ljubljani. Prav najmanjši pacienti so pogosto zelo odvisni od zadostne in moderne manjše medicinske opreme, za katero največkrat zmanjka sredstev. Vabilu za sodelovanje se je prijazno odzvala Srednja glasbena in baletna šola iz Ljubljane, ki je prav tiste dni praznovala svojo 50. obletnico obstoja. Tako je orkester z mešanim pevskim zborom ob sodelovanju baletnega ansambla šole in imenitnih solistk iz Ljubljanske opere, kot so: Irena Baar / sopran / , Mateja Arnez Velčanšek / sopran / in Mirjana Kalin / alt / pod taktirko prof. Tomaža Habeta ustvaril enkratno večer z izborom glasbe od Vivaldija do Gershwina.

Mladi glasbenik in pevci, skupaj je bilo nad 200 nastopajočih, so z mladostnim žarom in zanosom, pa vendar na visoki kakovostni ravni, predstavili *Gloria Ant* via Vivaldija, kjer so zablesteli tudi povabljeni solistke. Lepo dopolnitev večerja je bila koreografska simfonična pesnitev *Marenka* Lucijana Marije Škerjanca, kjer je poleg orkestra nastopil tudi baletni ansambel s solistko Jernejo Podbevček, ki je lepo občudovala svojo vlogo plesarice grafijske Vlaste Dedoviča. Prvi del koncerta je zaključila lepo uvodna *Welcome Ode* za zbor in orkester, od Benjaminja Britlana.

V drugem delu koncerta so glasbeniki izvedli simfonično sliko Reka Zrnljenja, ki jo je mladi skladatelj Rok Golob namenil prav temu orkestru in prof. Tomažu Habetu. Stedila je temperamntna in izjemno zanimiva skladba Georgesa Bizeta ter za zaključitev z vedno mlado melodijo Georga Gershwina iz opere *Porgy in Bess*.

Koncert je bil kot pisan na kožo zbrani publiki, ki se je v lepem številu – nad 700 obiskovalcev – udeležila tega prijetnega dobrodelnega koncerta, ne katerem nas je vse prevzela dobra glasba in kvaliteta, s katero so nas obdarili in prijetno presenetili mladi izvajalci in njihov dirigent prof. Tomaž Haba. Dolgim aplavzom je sledil dotok iz Slovanskih plesov in zahvala primajaja koreografa kirurgije dr. Primožiča in predstavnikov Rotary kluba Domžale in Lions ter Leo kluba Domžale. Takih koncertov in sodelovanja Rotary in Lions članov si vsekakor še želimo saj izkupiček, glede na lep obisk koncerta, znaša okoli 1.000.000 SIT, deležna pa ga bo klinika in s tem tudi mladi pacienti dr. F.H.

Donatorji tega koncerta: AMICUS d.o.o.; VELE, trgovska družba d.o.o.; Kofačički klub Domžale; HERLE M&V d.o.o.; TRZIN; VARNOST MENGEŠ d.d.; BALOH d.o.o.; Center mladih, TOŠAMA d.d.; OSMINKA&O. d.o.o.; RADIO HIT Domžale; VESNA BUKOVEC občinovke; FIZ elektronske glasbe; Milica Štebe s.p.; PROTEČI-NIK d.o.o.; Domžale; LEO CLUB Domžale; SPSA M.; Plesna skupina; Cvetličarna BONSAI-Idrija; Video sekcija MAVRICA, LESTRA – Trzin; Inter marketing d.o.o.; Glasbena družba Domžale; Požarni center Koltcevo; VEMIZ media, Milan Zavrlar; EMERAN REYA – Koparje; Damir Perić-DADO; Juvan Matjaž s.p.; Kulturno društvo Mirjana Jarca Škofjanec

'ANKETA: Novemu letu naproti

Leto 2003 se počasi izteka in v skladu s tem se seveda bliža novo leto, ki se nam skrivnostno nasmiha tam nekje iz prihodnosti. In ravno to obdobje, nekje na prehodu, je pravi čas, da se ljudje malce zamislimo, premelujemo, kaj dobrega in slabega se nam je pripetilo v iztekajočem se letu in kakšne so naše želje ter načrti za prihodnost. No, o tem sem povprašala tudi nekatere Trzinca, ki so se nič hudega sluteč slučajno nahajali v okolici ene izmed trgovin v našem kraju. In moram reči, da o tovrstnih stvareh, po mojem vtisu sodeč, ne razmišljajo kaj prida pogljobljeno... Povedali pa so naslednje:

Simona Ferjan: Preteklo leto oz. leto v odhajaju je bilo čudovito, super. In še vedno traja. Prihodnje pa bo, kar se naju tiče, krasno. Pričakujeva namreč dojenčka.

Tanja Gorščan Pavlovič: Leto 2003 se mi je zdelo dobro, lepo, vroče. Drugače pa se mi zdi dobro, da so v Trzinu obnovili šolo in da je v vrtcu letos veliko otrok (to leto so bile sprejete tri skupine mlajših otrok); imamo namreč prvošolčka. Veliko stvari je bilo novih! Za prihodnje leto pa imamo cilj dokončati hišo, jo obnoviti. Lepo je živeti v Trzinu. Da bi se le malo več dogajalo rukaj, to manjka.

Maja Ogrinec: No, v iztekajočem letu sem dobila otroka, pravzaprav je bilo to v bistvu že lani. Za prihodnje leto pa si želim, da bi diplomirala.

Branko Godler: Za mene je bilo to leto odlično! Želje za prihodnost pa so enake. Da bi bilo vse normalno, kot je bilo normalno do sedaj. Tako kot je bilo, bo čisto v redu (smeh).

Katja Miličević: To leto je bilo težko. Problemi doma, v družini... Drugače pa dokaj uspešno. V prihodnjem letu pa si želim čim prej končati študij, no, da bodo otroci zdravi. Mogoče si želim tudi kaj v zvezi s svetovnim mirom, samo to je neizvedljivo, kajne?

Brane Zupan: Iztekajoče se leto se mi je zdelo prijazno, vroče, sušno. Kaj naj še povem? Malo bi moral razmisliti... Za prihodnje leto pa si želim, da bi bilo tako kot do sedaj. Nič drugega, saj je tako v redu.

Breda Kralj: To leto je bilo kar v redu. Boljše kot eno leto prej. Nič posebnega, no. Za prihodnje leto pa sicer imam neke načrte, samo niso nič posebnega. Takšno bolj osebne stvari. Na splošno pa nič kaj posebnega.

Tončka Šegatin: Da bi bilo le še kaj dosti takšnih let, kot je bilo to. Da ne bi bilo slabih. To leto je bilo normalno in to je dobro! Za naslednje leto pa si želim, da bi bilo boljše od iztekajočega, predvsem kar se tiče pokojnin(smeh).

Anketo prispevala **Mirjam Štih**, fotografije pa **Jana Urbas**

Tudi blondinke niso več, kar so bile

V letelu se peljeta blondinka in na sosednjem sedežu advokat. Blondinka se ravno pripravlja na dremež, ko se k njej skloni advokat in ji predlaga igrice. Nadvse zanimivo. Blondinka ga vjužno zavrne in se spet nasloni na vzglavnik. Advokat ne da miru in pove, da je igrica zelo zabavna. Zastavi ji bo vprašanje. Če nanj pravilno odgovori, ji da 5 evrov, če pa ne pa ona njemu in obratno. Blondinka še vedno ni za stvar. Advokat pa teži dalje. Ker je prepričan, da je blondinka pač "blondinka" ji predlaga, da ji zastavi vprašanje. Če blondinka nanj ne odgovori pravilno mu plača 5 evrov, če pa on ne odgovori pravilno pa 500 evrov. Blondinka ga ima počasi zadostil in vidi, da ne bo odnehal, če ne sprejme igrice in privoli. Advokat jo vpraša: Koliko kilometrov je od zemlje do lune? Blondinka mirno seže v torbico in mu da 5 evrov. Advokat ves vesel vzame denar in čaka na njeno vprašanje. Blondinka ga vpraša: Kaj je to? Zjutraj gre s tremi nogami na drevo, zvečer pa s štirimi nogami pride dol. Advokat se praska po glavi, odpre notebook, se poveže z internetom - nič. Kliče svoje kolege - nič. Vprašanje da na forum "čudnih vprašanj" in - nič. On pa jo vpraša: Svojo pojevo nevednost, s težkim srcem zbudi blondinko in ji da tistih 500 evrov. Blondinka jih spravi v torbico. On pa jo vpraša: In kaj je to? Blondinka spet seže v torbico in mu da 5 evrov...

Optični prevari:

Na sliki je glava Indijanca. Pa vidite tudi Eskima?

Kam gredo konji? V levo?

Koze so družabna in vesela bitja

Za tokratno številko Odseva sem se odpravila h gospodu Mirku Erendi, ki je lastnik osmih koz. No, če sem natančna, je koz sedem, osmi pa je kozel. Večkrat se pasejo na travniku ob Grajski cesti za hribom, sicer pa imajo tam urejeno tudi svoje domovanje, ki si ga delijo še z dvema pujsoma. Nizek, lesen hlevček je gospod Mirko postavil in uredil sam. Kar se tiče koz, pa se lahko že na daleč opazi, da to niso navadne koze. So bolj čokate in močnejše od domače koze. Ušes nimajo pokonci, pač pa sta uhlja velika in obrnjena navzdol. Tudi rogove imajo drugačne. Zelo veliki so, od strani stisnjeni, spredaj in zadaj ostrorobi in močno usločeni nazaj. Imajo jih tako samci kot samice. To je posebna pasma koz, imenuje se burska. Izvira iz Azije. Najdemo jo južno od Kavkaza, v gorah Male Azije in Irana in še daleč na jugu, pa tudi na sredozemskih otokih, celo v grških gorah. Njihova največja značilnost je ta, da so zelo mesnate. Samec, ki raste tri leta, lahko doseže tudi do 180 kilogramov. Skupna jim je tudi barva. Nikoli se ne zgodi, da bi bila koza te pasme čisto bela. Navadno so v rjavo bel kombinaciji, in sicer na ta način, da imajo trup bel, glavo pa temno ali pisano.

Gospod Mirko jih je prvič opazil na televiziji. In se je takoj odločil, da jih bo kupil. Menda so po svetu, pa tudi v Sloveniji, zelo razširjene. V Trzinu so te sicer edine, nam najbližje pa so še v Kamniku. Vse koze, ki jih ima, so čistokrvne, imajo rodovnik. In so tudi oštevile. Najstarejša izmed njih je stara dve leti in pol, najmlajši, kozliček, pa je ravno tisti dan praznoval pet mesecev.

Prav v času mojega obiska pa je ena izmed koz pričakovala naraščaj, kar se ji je že na daleč videlo. Gospod Mirko je dejal, da ta koza še nobeno leto ob brejosti ni bila tako debela. Ker je imela prvič dva, drugič pa tri kozličke, jih zdaj pričakuje štiri (glede na njen zajcten obseg). Sicer brejost pri kozah traja pet mesecev. Kadar gredo na sprehod, jim gospod Mirko prinese jabolka, zjutraj in zvečer pa navadno jedo seno in žito, to je ječmen in oves. Koruze in suhega kruha jim ne daje jesti, saj to menda škodi njihovi prebavi. Vendar pa koze te pasme tehtajo veliko, četudi ne jedo škrobnate hrane.

So pa izredno družabna bitja. To vem iz prve roke, saj imamo tudi mi doma eno, sicer navadno, domačo kozo. Na splošno velja za koze, da so zelo živahne in vesele živali, pa tudi radovedne, nagajive in šaljive. S človekom se zelo rade igrajo in se z njim ali pa med sabo redko bodejo zares. Kozli se predvsem radi postavljajo, ne da bi mislili resno. Sploh ta, ki ga ima v lasti gospod Mirko, je zelo miroljuben in nežen. So tudi veliki akrobati. Ne taki kot kozorogi seveda, a so vseeno zelo spretni pri raznih vragolijah. Poznam zgodbo, ko so neki ženski povsem uničili avto, ker so skakale po njem, da bi dosegle veje drevesa, pod katerim je bil avtomobil parkiran. Uboga ženska se je morala kasneje na zavarovalnici lagati, da je avto uničila toča. Pa so se samo čudili, kako velika je morala biti... Po vsem tem ni čudno, če koze pogosto nastopajo v cirkusih.

Pa tudi sicer se zelo navežejo na človeka. Vedno ga spremljajo in nikoli se ne potepajo ali same hodijo naokoli. Znano pa biti tudi ljubosumne, sploh če se jim zdi, da so pri gospodarju dobro zapisane. V takih primerih začnejo odganjati vrstnice same zato, da bi bila vsa pozornost lastnika posvečena njim.

Pri družini Erendi so zelo navdušeni predvsem nad mlekom, ki ga dajejo koze. Menda je zelo okusno in tudi zdravo. Slišala sem že pričevanja o tem, kako je na primer kozje mleko pozdravilo astmo, mazilo iz kozjega mleka pa naj bi zdravilo vse od revme in krčnih žil naprej. Iz mleka se lahko naredi tudi kozji sir, ki ima na

Balkanu veliko veljavo, pa maslo, ljudje pa imajo koze tudi zaradi kože in rogov, sploh pa zaradi mesa. Meso mladih kozličkov naj bi bilo še posebno okusno, kar pa mnogi ne slišimo radi. Ne predstavljam si namreč, kako lahko tako ljubka živalca, kot je kozliček, na koncu pristane na krožniku.

Drugače pa so koze zelo nezahtevne živali. Pasejo se na travniku ali pa v ograjenem prostoru. Gospod Mirko jih vsake toliko časa malo skrači, kar jim zelo godi. Pa tudi parklje jim malce poreže, saj naj bi bile na ta način bolj stabilne.

Vsekakor je prav lep pogled na čredo belo-rjavih koz, ki se pasejo na zelenem travniku.

Sicer mi ni uspelo izvedeti, koliko imajo ljudje še kaj koz po Trzinu, vendar če bi vedeli, kako prijazne in človeku vdane so te živali, bi se zagotovo še marsikdo odločil za njihovo družbo. Naslednjič pa bo beseda tekla o bolj pernatih živalih.

Besedilo in fotografiji: Jana Urbas

Ezopova basen: Volk in koza

Volk je zagledal kozo, ki je smukala bomo travo na robu previsne skale, in ker ni mogel splezati do nje, jo je sklenil z zvijačo privabiti bliže.

»Tam goraj tvegate življenje, gospa!« ji je zaklical. »Pridite se past semkaj, kjer raste veliko bolj sočna trava.« toda koza je poznala zvijače požrešnega volka. »Tebi je vseeno, kako sočno travo pasem,« mu je odvrnila. »Ti bi me rad požrl!«

Nauk: Ne verjemi prijateljskim nasvetom svojega sovražnika.

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINCI V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

27.12.	13.00 TD	Trzin	Praznična tržnica pred Centrom družbenih dejavnosti Ivana Hribarja Trzin (od 13. do 16. ure)
27.12.	13.00 TD	Trzin	Trzin skozi čas - razstava v Centru družbenih dejavnosti Ivana Hribarja Trzin na ogled 27. 12. 2003 od 13. do 18. ure ter 5., 6., 7. in 8. januarja 2004 od 16. do 19. ure.
27.12.	18.00 TD	Trzin	Lojze Lenček: Po poteh Peruja, Bolivije in Čila - diaprojeksija (v dvorani Marjanca Ružigaj)
28.12.	18.00 TD	Trzin	TD in Gostilna Narobe - odhod iz Trzina ob 13.30. Kot vsako leto tudi letos Turistično društvo Trzin in Gostilna Narobe organizirata novoletno srečanje pri Frangežu v Gornji Radgoni. Odhod avtobusa izpred Gostilne Narobe ob 13. 30. Cena na osebo 2.700 SIT. Možnost nakupa Frangeževe penine.
31.12.	22.00	Občina Trzin	Silvestrovanje na prostem na igrišču za Občino Trzin
6.1.04	20.00	KUD Trzin	Sestanek kandidatov za klasično gledališče (glej str. 20)
10.-11.1.04		Strelsko društvo Trzin	8. prehodna skerca Borisa Paternosta
17.1.04	20.00	KUD Trzin	Gledališka predstava »Niti tar ne more pošteno krasti«. KD Šentjakob. Več na str. 20 in 21.
31.1.04		MO PD Onger Trzin	Sankanje z Ljubelja
januar		MO PD Onger Trzin	Igre na snegu
januar		VO PD Onger Trzin	Križna jama

NAPOVEDUJEMO:

30.1.04 19.00 KUD Trzin Redni letni občni zbor

Obvestila:

- *Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek (Planinski krožek za osnovnošolce (razredna stopnja) vsako sredo od 16.00 do 17.00 (učilnica - likovni pouk), srečanja za dijake in študente vsak drugi četrtek v mesecu od 20. do 22. ure v društveni hišici).*
- *DU Žerjavčki vabijo vse, ki bi se jim radi pridružili v njihovem društvu, vsak ponedeljek ob 16. uri v Bar »Doza« (zraven pizzerije).*
- *Športno društvo Trzin*
Rekreacija nogomet - vsako soboto ob 16.30 v telovadnici OŠ, kašarka - vsako nedeljo ob 15.30 v telovadnici OS

POZDRAVLJENI!

Ali vam zmanjkuje časa za vašo družino, ker morate doma postoriti vse sami?

Nudim vam likanje in čiščenje vašega doma.
S tem boste pridobili prosti čas za vaše domače in imeli vedno čist in urejen dom.

Pokličite na GSM 051 240 658

30 let župnije sv. Florijana Trzin

Slovesna razglasitev župnije v Trzinu je bila 1. januarja 1974 pri sv. maši ob 9.00. Za prvega župnijskega upravitelja je škoflja imenovala mengeškega kaplana Jožeta Tomšiča. Več o tem bomo pisali v naslednji številki Odseva.

SILVESTROVANJE NA PROSTEM

Trzinke in Trzinci,
spet je leto naokoli in pred nami je silvestrska noč. Tako kot že več let zapored tudi letos organiziramo silvestrovanje na prostem.

Vablmo vas, da se nam pridružite

31. decembra - od 22. ure dalje.

Za hrano, pijačo in glasbo bo poskrbljeno!

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE, TER ZDRAVO,
SREČNO IN USPŠENO NOVO LETO 2004
ŽELIJO VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM
PARTNERJEM

DELAVCI RAZVOJNEGA ZAVODA

Avto Debevc
PE Trzin

NOVO odprt
prodajnoservisni
center Avto Debevc
v Trzinu, Ljubljanska
ul. 17

servis 01 564-23-88
prodaja 01 564-42-76

Želimo
vam
vesel
Božič
in
srečno
v
novem
letu

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske
in avtokleparske storitve

Habalova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/564 20-27

interm

Podjetje za inženiring, svetovanje in nadzor,
Trzin, Kidričeva 14/d,
Tel./fax: 01/ 564 41 95
GSM: 041/ 614-649.

SREČNO 2004!

**Vesel Božič ter zdravo,
srečno in uspešno Novo leto**

banka domžale

Banka za vas

tesnila trzin

Tesnila Trzin, d.o.o.,
Jamčeva c. 12, 1236 Trzin

izdelujemo in zbiramo • gumi tesnila • gumiranje valjev • posuševanje vozov

Želimo vam srečno in uspešno novo leto 2004

mesarija Anton Anvaj, Brljof 25, Kranj

SREČNO 2004

orto Šana

Prodaja in servis rehabilitacijskih pripomočkov
Pod gozdom 10, 1236 Trzin, Tel. 564 41 14

Občanom Trzina želimo vesele praznike in srečno v letu 2004.

Na jasi 6 in Biatnica 1, 1236 Trzin
e-mail: PROSTOR.doo@SI.CC.ET
Tel.: 01/563 79 11
fax 01/563 20 11 GSM: 047 694 284

Izdelujemo:
Lokacijske dokumentacije, projektne risbe, projekti visokih gradenj, projekti nizkih gradenj, projekti in projekte neitranje ureditve in projekte notranje ureditve

Izvajamo:
Gradbeni inženjering, strokovne nadzore in svetovanje v gradbenistvu.

PIKAT d.o.o. TRZIN

Projektiranje, inženjering, krovervo, adaptacije, Irgovina.
Spruha 42, 1236 Trzin, Tel.: 01/569-99 18, Fax: 01/569-99-19, GSM: 041/669 815

IZVAJAMO

- Krovsko kleparska dela: A, C, D, R • Vse vrste lesa • Gerane, Derra Trimo, T, folie, S, mežal, Tor-dax, Bramar, Ewal
- Isolacijska dela, Maslinske izolacije • Akustična izolacijska stropovi in steni • Adaptacije streh in kornaršnik
- Knauf stene, montažni stropovi • Hinsteniranje ravnih streh • Strešna cikla Velux

Vesele božične praznike in srečno novo leto
želimo poslovnim partnerjem in občanom Trzina

ŠUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

TAVA

KURILNENE OLJE

KOMPLETNE CENE

plačila na obroke

01/723 09 00

Želimo vam vesele božične praznike
in srečno NOVO LETO 2004

Čistilni servis Depala vas d.o.o.

Depala vas 5, Domžale
Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi penlo • vse vrste preprog • vse vrste zavese (tudi lamejne zavese) • tapisone in tople pode ter marmor
Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem
Odprto imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h

Čistilni servis

Čenjenim strankam
in bralcem Odseva
želimo Vesel božič
in srečo v letu 2004

SAM

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b, Domžale
telefon: 01/722 05 60 ; 01/722 00 20
fax: 01/721 32 88; e-mail: dom@sam.si

topdom
skupina

Trgovina z gradbenim materialom
Zg. Stranje 1a, Stahovica
telefon: 01/83 27 030 ; 01/83 27 035
fax: 01/83 37 045; e-mail: st@sam.si

**VSEM NAŠIM KUPCEM IN POSLOVNIM
PARTNERJEM ŽELIMO VESELE
BOŽIČNE PRAZNIKE TER SREČNO IN
USPEŠNO NOVO LETO 2004.**

**HKRATI VAS OBVEŠČAMO, DA SE Z
NOVIM LETOM SELIMO NA NOVO
LOKACIJO V ZGORNJE JARŠE.**

VABLJENI !

PIZZERIA ŠPAĖETERIJA da Mattia

- mineštra, gobova juha, ...
- rižote, testenine, pizze, ...
- solate in solatni krožniki
- sladice

Hišne dobrote:

sicilijanski in goveji karpačo, žrebičkov zrezek,
tagliata, domač pršut, rezanci s tartufi, ...

... in velika izbira vrhunskih vin slovenskih vinarjev.

Tel.: 01/564 17 07
Ponedeljek zaprto.
TRZIN

VRTNARSTVO GAŠPERLIN

KM TIJA- AG d.o.o.
Moste 99,
1218 Komer di
Tel.: 01/834-35-37
Fax: 01/834-14-71

Vrtnarska
proizvodnja
in trgovina

Zelimo vam
vesele božične praznike
in srečno novo leto 2004

Delovni čas: 8^h - 17^h
sobote 8^h - 13^h

Velika izbira božičnih zvezd

BAHNE®

Vsem kupcem in poslovnim partnerjem
želimo vesele praznike in

srečno Novo leto 2004

VELE Trgovsko družba d.d., Ljubljanska c. 64, 1230 Domžale

Decemberski delovni čas v Blagovnici Vele Domžale

	PON	PET	SOBOTA	NEDELJA
Blagovnica Vele Domžale	8.00 - 20.00	7.30 - 20.00	8.00 - 15.00	
Hipermarket Menges	8.00 - 20.00	8.00 - 20.00	8.00 - 13.00	

• Dne 26.12.2003 bosta trgovini odprti po redniškem delovnem času

• Dne 31.12.2003 bodo trgovine odprte do 17.00

690,-
2.990,-
665,-
2.999,-
449,-
1.890,-
2.590,-
179,-
379,-
749,-
1.549,-

VELE

FRUG

749

1.549,-

Cene veljajo od 1.12.2003 v Blagovnici Vele Domžale in vseh prodajalnic in oddelkih sodelujočih in prodajalnic vseh.

